பெரிய எழுத்து

மனக்கொடிமாலை

ஐதீகப்படங்களுடன்

விலை அணா 8.

B.R.N & SONS
G.T. MADRAS.

1931

உ — துணையம்

ஸ்ரீ — முக்கண் [illegible] — முடை

2

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

புகழேந்திப்புலவர் இயற்றிய

பெரிய எழுத்து

பவளக்கொடி மாலை

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை,

சென்னை.

இதன் விலை] 1931. [அணா 8.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

பவளக்கொடி மாலை

காப்பு-கலிவிருத்தம்.

வேகமானெறி சேரும்வினைகளுந்
தாகபோகம் விடாததளர்ச்சியுஞ்
சோகவாரியி னுல்வருந்துன்பமும்
போகவானை முகவனைப்போற்றுவாம்.

விநாயகர் துதி.

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சரிந்தவயிற்றோனே
காரானைமாமுகனே கணபதியேமுன்னடவாய்
ஸ்ரீராமர்தன்மருகா செல்வக்கணபதியே
பேழைவயிற்றோனே பெருச்சாளிவாகனனே
வேழமுகத்தோனே விநாயகரே நான்சரணம்
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கற்பகமேமெய்ப்பொருளே
வந்தெனக்குமுன்னடவாய் மாயன்மருமகனே

கலைமகள் துதி.

வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
சொற்கள்வழுவாமல் சொற்குற்றம்வாராமல்
நாவுதவறாமல் நடத்துமம்மா இக்கதையை [வில்
ஐந்தெழுத்தையோரெழுத்தா யழுத்துமம்மாவென்னு
எட்டெழுத்தையோரெழுத்தா எழுதுமம்மா நாவுகளில்

துரோபதை துதி.

தோராவடிவழகி துரோபதையேபாஞ்சாலி
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆதிபராசத்தியரே-

நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலவர்னன்தங்கையரே
மந்தாரக்குந்தியற்கு மூந்திவந்தமருமகளே
சந்தனவடிவழகன் தருமாராஜன்தேவியரே
பாடத்தொடங்கினேன் பாஞ்சாலன்சீர்மகளே
பவளக்கொடிமாலே பாடத்துணிந்தேன்யான்
கற்ருேர்க்குங்குற்றங்கள் காதுவழிநேர்ந்தாலும்
உற்றபிழைகளெல்லாம் உயர்ந்ததோர்மனம்பொறுத்து
இப்புவியோரெல்லோரும் ஒப்பிமனமகிழ
அப்பால்நடந்தகதை அடியேனுரைத்திடுவேன்

அல்லி அரசிருக்கை.

அல்லிப்பெருமா ளரசாளும்நாயகியாள்
ஆருயிரம்பாண்டியற்கு அரியதுரைமகளாம்
மதுரைநகராளும் வாழ்பாண்டிநாடுடையாள்
நாலுமலேயாளம் நடுவானதென்மதுரை
தென்மதுரையாளுகிற தேன்மொழியாளல்லியம்மாள்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோம்சீமையென்று
பெண்ணரசாளவென்று பிறந்தாளே அல்லியிலே
ஒருவர்-வயிற்றிற்பிறந்ததில்லேவன்கொடுமைசெய்ததில்
குடலிற்பிறந்ததில்லே குலக்கொடுமைசெய்ததில்லே [லே
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேமணற்சேருமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனி லலேகாற்றிற்றுரும்புமுண்டு
காலகண்டநாதருக்கு கண்டங்கறுப்புமுண்டு
சந்திரற்குமச்சமுண்டு சற்றேகறுப்புமுண்டு
குன்றுமணிக்காலுலுங் கொஞ்சங்கறுப்புமுண்டு
அவள்-மயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லே
புருவங்கருப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லே
மன்னன்விஜயன் மடலூர்ந்தமாதேவி
காளேவிஜயன் கட்டழகன்மாதேவி
எழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்த நீன்முகனே
வெட்டிக்கெலித்து வீரபட்டங்கட்டினவள்
பொம்மைவிருதுகட்டி பூமியெல்லாமாளுகிருள்

அல்லி அரசிருக்கை.

அல்லியென்றுபேர்சொன்னா லழுதபிள்ளைவாய்மூடும்
கொம்பனையாள்பேர்சொன்னால் குருவிதண்ணீர்குடியா
கட்டழகிபேர்சொன்னால் கனதெய்வங்கூத்தாடும் [து
அல்லியென்றுபேர்சொன்னால் அறுந்ததலைகொக்கரிக்
கட்டழகியல்லியருங் காலையில்தானெழுந்து [கும்
முத்துச்சிவிகையது முருகுழலாள்ஏறி
தாதியருந்தோழியருந் தையல்மார்சூழ்ந்துவர
பூங்காவனச்சோலை போயிறங்கியல்லியரும்
பாலைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
பொய்கையிற்போயிறங்கி துய்யமுகஞ்சுத்திபண்ணி
முத்துநிகர்த்தபல்லும் முருக்கம்பூச்செவ்வாயும்
காலோடுகைகளுங் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருநீறுகாப்பணிந்து
மதுரைமீனாக்ஷியரை மனதிலேதானினைந்து
சொக்கரடிபணிந்து தோகையரும்பூச்சொருகி
சந்தனமும்பன்னீருஞ் சவ்வாதுந்தானணிந்து
பார்ப்பார்பரதேசி பண்டாரஞ்சங்கமர்க்கும்
அந்தணர்சோகியர்க்கும் யதிபரதேசியர்க்கும்
தானம்வழங்கிவரத் தாமரைசூழ்வாழ்மாரி
தருமத்தைசெய்தவளுந் தண்டிகையின்மீதேறி
பூங்காவனத்தைவிட்டுப் பொற்கொடியும்வாராளே
ஆனையின்மேல்பேரிகை யடிபடுதுகுமுகுமென்று
ஒட்டையின்மேல்பேரிகை ஓசைகிளம்புகுது
எக்காளமூதிவர இடக்கையும்டோலடிக்க
சங்கீதமேளம் சபையில்முழங்கிவர
ஐங்காதவழிதூரம் அநேகதாரையூதிவர
நாற்காதவழிதூரம் நாகசுரமூதிவர
முக்காதவழிதூரம் முரசுமுழங்கிவர
தித்திமிதோவென்று சிறுபெண்களாடிவர
தத்திமிதோவென்று தாளங்கள்போட்டுவர
கவிஞர்கவிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
புலவர்புகழ்ந்துவர புஷ்பங்கள்தூவிவர

நட்டுவர்பாடிவர நங்கையர்களாடிவர
செடில்கட்டிமல்லர்கள் ஜெட்டிகள்யுத்தஞ்செய்ய
ஆடாதகூத்துகளும் அரிச்சந்திரநாடகமும்
கேளிக்கைபார்த்துமல்லோ கிளிமொழியாள்வாராளே
தெற்குகிழக்குத் தெருவீதிதான்கடந்து
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனையுந்தான்கடந்து
மாடத்தெருகடந்து மண்டபமருகில்வந்து
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பார்மனையினுட்புகுந்து
மூத்துமிதியடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
மாணிக்கக்கிரீடங்கள் மகுடமுடிதுலங்க
தாதியர்கள்சூழ்ந்து தனிக்கவரிவீசிவர
மாதர்படைசூழ மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
ஓராம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்னகிரிமேடைகளாம்
மூன்றும்படித்தளமாம் முத்துசெம்பொன்படிவாசல்
நான்காம்படித்தளமாம் நாகரத்னமண்டபமாம்
ஐந்தாம்படித்தளமாம் அரக்குமணிமேடைகளாம்
ஆரும்படித்தளமாம் அழகானமேடைகளாம்
ஏழாம்படித்தளமாம் எழிலானமண்டபாம்
எட்டாம்படித்தளமாம் எண்ணெய்க்கால்மண்டபமாம்
ஒன்பதாம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூச்சாவடியாம்
பத்தாம்படித்தளமாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
ஆயிரங்கால்மண்டபத்தில் அல்லியரும்வந்தமர்ந்தாள்
செம்பொன்முடிதுலங்க செங்கோலில்வந்தமர்ந்தாள்
ஆயிரம்பாண்டியர்களனைவோரும்வந்தமர்ந்தார்
பன்னிரண்டுமந்திரியும் படைத்தலைவர்வந்தமர்ந்தார்
மந்திரிபிரதானிகளுடல் மற்றுமுள்ளராஜர்களும்
மூந்நூறுகோடி முடிமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
நானூறுகோடி நகரத்தார்வந்தமர்ந்தார்
ஐந்நூறுகோடி அரசுமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
முடியோடுமுடிநெருங்கும் மூருகுழலாளம்பலத்தில்

சட்டையொடுசட்டை நெருங்குஞ்சபைதனிலே
அமரதஞ்சமரதரு மதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
நிறைந்தகொலுவாயிருக்கும் நேரிழையாளம்பலத்தில்
அப்பெரியசபைதனிலே யல்லியவள்கொலுவிருக்க
காணவருவாருங் கைகட்டி நிற்பாரும்
பார்க்கவருவாரும் பாண்டிப்பெருமாளை
தூரத்துராஜாக்கள் சுருளோலைகொண்டுவருவார்
காதத்துராஜாக்கள் கையோலைகொண்டுவருவார்
செம்பொன்னுங்கப்பணமுந் தீவுகிளிப்பிள்ளைவரும்
இந்தவிதமாக யிருக்கின்றவேளையிலே

புலந்திரன் விளையாடல்.

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
சென்றுமறவானுஞ் சிநேகிதரைத்தான்பிரியான்
கோட்டிமறவானுங் கூட்டாளிபிரியானும்
தாயாரைச்சுற்றிவந்து தயிருக்கழுவானும்
பாதத்தைசுற்றிவந்து பாலுக்கழுவானும்
விளையாடிவீட்டில்வந்து வெண்ணைக்கழுவானும்
முகந்தாக்கால்வாயதனை முலைப்பால்கவுச்சடிக்கும்
வீதிவிலாசமது விளையாடும்வேந்தனவன்
தங்கத்தேரோட்டித் தார்வேந்தர்வீதியெல்லாம்
செம்பொன்தேரோட்டித் திகழ்வேந்தர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டி மன்னர்தெருவீதியெல்லாம்
முத்துத்தேரோட்டி முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
வசந்தமணிமண்டபத்தில் வழியேவரும்போது
பஞ்சவர்னக்கிள்ளைகளைக் கண்டந்தப்பாண்டியனும்
இப்படிக்கொத்ததே ரியற்றப்புலந்திரனும்
மாதாகொலுச்சபைக்கு வந்தான்புலந்திரனும்
தண்டையசையச் சதங்கைகலகலென
அரவடமுங்கிண்கிணியும் அரையில்நிழல்காட்ட

கண்டசரமுங் கனவயிரத்தாழ்வடமும்
மார்பில்பதக்கமின்ன வச்ரகவசங்கள்மின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரமுடிதுலங்க
பட்டுதட்டிவொட்டியாணம் பசும்பொன்ருற்சமுதாடும்
கச்சுப்புரண்டாடக் கட்டழகன்வாராஞும்
சிறுகால்மிதியடியாம் சிங்காணிவில்லழகாம்
பக்கமிருபுறமும் பரிசம்பிடித்துவர
கட்டழகன்பின்ஞகக் கத்திசுழட்டிவர
ஈட்டிபிடித்தவர்கள் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
தாயார்கொலுசபையில் தார்வேந்தன்வந்துநின்ருன்
வந்துநின்றதன்மகனேக் கண்டந்தவல்லியரும்
அப்பாமகனேவா அழகானகண்மணியே
பிள்ளேகலிதீர்த்தவனே பெருமாளேவாருமென்ருள்
அண்டத்துச்சந்திரஞே அருகிருக்கும்பாற்குடமோ
சொக்கர்திருமாளிகைக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கருள்
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுரையுமுள்ளவஞே
சங்கீன்றமுத்தோ சகதலமாண்டவஞே
ஆருயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரமையோ
வாராய்மகனேயென்று வாரிமடியில்வைத்து
ஏந்திமடியில்வைத்தாள் இருகொங்கைபாலொழுக
சட்டையை நீக்கியே சரீரமெல்லாமுத்தமிட்டாள்
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
மைந்தரைப்புல்கி மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
என்னவேணுமென்மகனேஎனக்கறியக்கூறுமென்ருள்

புலந்திரன் தாயாரைப் பவளத்தேர் கேட்டது.

எண்ணிப்புலந்திரனும் ஏங்கியுரைக்கலுற்ருன்
தாயார்முகம்பார்த்துத் தார்வேந்தனேதுரைப்பான்
உலகமதையாளுகின்ற உன்மைந்தஞனதினல்
மதுராபுரியாளுமுந்தன் மைந்தன்யாஞனதினல்
நான்-ஏறிவிளேயாட இயலானதங்கரதம்

தங்கத்தேர்தந்தாரே தார்வேந்தரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்பாட்டன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மகாமன்னரென்பாட்டன்
சித்திரவீதிகளும் சிறப்பானதோப்புகளும்
மட்டில்லாவீதியது மதுரைப்பெருந்தெருவும்
வாழ்பாண்டிநாடாளும் மதுரையுஞ்சுற்றிவர
பாண்டிப்பெருமாளே பவளத்தேர்வேண்டுமம்மா
தந்தாலேயல்லாது சாதமுமுண்ணேனம்மா
போஜனம்வேண்டேனென்று புலந்திரன்பிணங்கினான்
மைந்தனுடவார்த்தையைக் கேட்டந்த அல்லித்தாயாரும்
கேளாக்கருமத்தைக் கேட்டாயேகண்மணியே [ம்
தங்கத்தேர்வேண்டித் தார்வேந்தேகேளாமல்
முத்துத்தேர்வேண்டி முடிமன்னுகேளாமல்
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி மன்னவனேகேளாமல்
என்னுடையராச்சியத்தில் இல்லையேபவளமது
இல்லாதவுடமைதனை யென்மகனேகேட்டாயே
உற்று நினைத்தாளே ஒருகோடிபுத்திகளை
மைந்தன்மொழிகேட்டு மனதுதுயரமதாய்
அப்பெரியசபைதனி லனேகமன்னர்தங்கள்முன்னே
ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள் ஐயன்மார்சபைதனிலே
வேந்தர்சபைதனிலே மெல்லியருமேதுரைப்பாள்
என்னுடையகொலுவிலே இருக்குமந்தராஜர்களே
மந்திரிபிரதானிகளே வாய்மொழியைக்கேளுமென்றாள்
பாலன்புலந்திரற்குப் பவளத்தேர்வேண்டுமாம்
அறிந்தாலுரையுங்கள் அழகானராஜர்களே
இவ்வார்த்தைக்கேட்டு ஏதுரைப்பார்மந்திரிமார்
இங்கேகிடையாது இயலானநற்பவளம்
வடக்கேவெகுதூரம் வண்மைதீவாந்தரத்தில்
தீவாந்திரக்காட்டில் செம்பவளம்விளைகிறது
பன்னிருகாதவழி பவளம்விளைகிறது
அங்கேயிருக்குதம்மா அழகானநற்பவளம்
கொண்டுவருவார்களிங்கே உண்டானால்நீரனுப்பும்

என்றதுகேட்டு ஏதுரைப்பாளல்லியரும்
என்னுடையசபைதனிலே யிருக்கின்றராஜர்களே
தீவாந்தரம்போற தீரருண்டோயிச்சபையில்
போறதுரைகளுண்டோ புறப்படுங்களிச்சபையில்
தாம்பூலம்வாங்குங்கள் சமர்த்துள்ளராஜர்களே
மீசையுள்ளராஜாக்கள் வெளிப்பட்டுவாங்களென்ருள்
நாடுதருவேன் ராஜ்ஜியம்நான்தருவேன்
பூமிதருவேன் புதுப்பட்டங்கட்டிவைப்பேன் [ன்
என்னைப்போல்ராஜாவா யினியபட்டங்கட்டிவைப்பே
வல்லமையுண்டானால் வாங்குங்கள்தாம்பூலம்
என்றதுகேட்டவுடன் இயலானமந்திரிகள்
பட்டத்துமந்திரிகள் பார்வேந்தரே துரைப்பார்
அல்லிப்பெருமாளே ஆச்சியரே நீர்கேளும்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மந்திரிகளே துரைப்பார்
பிறந்தோமதுரையிலே வளர்ந்தோமதுரையிலே
மதுரைக்குஅப்பாலே வனமொன்றுநாமறியோம்
அறிந்துபோய்சொன்னாலே ஆக்கினைகள்செய்திடுவாய்
உன்-ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து.ஆச்சியரேபோனாலும்
பவளம்விளைகின்ற பாங்கான அக்காட்டில்
ஆனைத்தலைபோல அனேகவண்டுதானிருக்கும்
சிங்கத்தலைபோ லிருக்குமாஞ்செங்குளவி
குதிரைத்தலைபோ லிருக்குங்கருங்குளவி
காதாலேகேட்டதுண்டு கண்ணாலேபார்த்ததில்லை
தீவுக்குப்போனவர்கள் திரும்பிவந்துசேர்ந்ததில்லை
என்றதுகேட்டிருப்போம் இனியொன்றுநாமறியோம்
எங்களால்முடியாது என்றார்கள்மந்திரிகள்
இன்னமொருவார்த்தை இயம்புவோமாச்சியரே
ஆனாலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜதுரை
அவரைப்போற்சூரரிங்கே ஆருமொருவரில்லை
சீமைசீமைதேசமெல்லாந் திரிந்துவந்ததேர்விஜயன்
எந்தெந்தராஜாக்கள் எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
அவருக்குமிஞ்சினவ ராண்மையுள்ளாராருமில்லை

ராஜாக்களானாலும் ராக்ஷதர்களானாலும்
எதிர்த்துவந்தபேர்களை இருதுண்டாய்போட்டிடுவார்
அவரையழைத்து நீ அனுகூலம்பண்ணாலே
மைந்தனுக்குப்பவளத்தேர் வந்துவிடுமெப்போது
மற்றொருவர்தன்னாலே யாகாதுமாதாவே
என்றதுகேட்டாளாம் எரிபரந்துகண்சிவந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோபமானாள்
ஆறாதகோபமது ஆனதுஅல்லியற்கு
கொல்லுங்குருவியைப்போல் கோபித்துக்கண்சிவந்து
மந்திரிகளாகையினால் மனம்பொருத்தேனிப்போது
மற்றொருவரானக்கால் வயிரமுடிகொய்திடுவேன்
தனிப்பட்டங்கட்டியே தனியரசாண்டேனே
பெண்பட்டங்கட்டியே பூமியரசாண்டேனே
மடலூர்ந்துயென்னை மாலையிட்டார்வாள்விஜயன்
மன்னன்புலந்திரனார் பிறந்தபிறகாக
அப்போதுவாள்விஜயன் அர்ச்சுனனாரிங்கேவந்தார்
எங்குவந்தீரென்று நான் கேட்டேனேயப்போது
அதுவேயொருகுற்றமதாய் ஆயாசப்பட்டவரும்
என்னைக்-கும்பிட்டுபோனாரே குலவிஜயனருச்சுனரும்
மைந்தன்பிறந்து வயதுமேஐந்தாச்சு
இத்தனைநாள்வரைக்கும் இங்கேவந்தோராருமில்லை
வாராதஅருச்சுனரை வணங்குவேனோமந்திரியே
நாடாளும்ராஜாத்தி நானோவணங்குவது
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுரைப்பார்மந்திரிகள் [மோ
புருஷனுக்குந்தேவியர்க்கும் பெரும்பகைகளுண்டா
அரிசிகுறைவுமில்லை ஆளன்பகையுமில்லை
வரிசையுடன்வணங்கி வரவழைத்திராமானால்
கணவனுக்குவணங்கினால் கனமோசமொன்றுமில்லை
இதனாற்பழுதுமில்லை என்றார்கள்மந்திரிகள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியருமேதுரைப்பாள்
ஐந்துவருஷமாய் அவரைமறந்திருந்தேன்
மறந்திருந்தஅருச்சுனரை வரவழைத்தேனானாலே

மோகத்தினாலே வரவழைத்தேனென்பார்கள்
ஊரிலேயுள்ளவர்கள் உலகாண்டராஜாக்கள்
நாட்டிலேயுள்ளவர்கள் நகைப்பார்களிப்போது
கண்டார்சிரிப்பார்கள் கலியுகத்தாரேசுவார்கள்
பார்த்தார்நகைப்பார்கள் பாருலகோரேசுவார்கள்
எப்படியானழைப்பேன் இயலான அர்ச்சுனரை
என்றதுகேட்டவுடன் மந்திரிகளேதுசொல்வார்
தந்தையார்பெருமை யுண்டானால்தார்குழலே
பெற்றார்பெருமை யுண்டானால்மாதாவே
வளர்த்தார்பெருமை உண்டானால்தாயாரே
கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோகொம்பனையே
கணவன்பெருமை வேண்டாமோகாரிழையே
ஆளன்பெருமையது வேண்டாமோஆரணங்கே
ஆனைகுதிரைகளை அரண்மனையில்கட்டிவைத்து
குதிரைகளைக்கட்டியே கோடித்துவாழ்ந்தாலும்
ஆளனிருந் தாளாதரசுமுண்டோ
புருஷனுமில்லாமல் பெருமைகள்செய்வாரோ
காவலர்கள்கோவிலிலே கைப்பெண்டீரென்பார்கள்
மன்னவர்கள்கோவிலிலே வாழாப்பெண்டென்பார்கள்
கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோபொற்கொடியே
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
வம்பரவரர்ச்சுனர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்வதில்லை
ஆடாதூதுவரே அழையுங்கணக்கர்களை
நாட்டுக்கணக்கெழுதும் நலமானமந்திரிகள்
சீமைக்கணக்குத் தெரிந்தெழுதும்மந்திரிகள்
கோட்டைக்கணக்குக் குறித்தெழுதும்மந்திரிகள்
ஊர்கணக்கப்பிள்ளைகளை ஓடியழையுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமந்த ஆங்காரதூதுவர்கள்
ஓட்டம்நடையுமாய் ஓடிவந்தார்தூதுவர்கள்
அவ்வார்த்தைகேட்டவுட னன்பாகக்கணக்கரெல்லாம்
கடுகப்பயந்தார்கள் கணக்குசுமையெடுத்தார்
எக்கிலெழுத்தாணி இடதுகையில்சுருளோலை

வண்ணக்குருத்தோலை வரிசையுடன்கைபிடித்து
உச்சிகொண்டைபோட்டார்கள் உதறிநடந்தார்கள்
சிங்காதனத்துக்கு முன்னாகவந்துநின்று
அல்லிப்பெருமாட்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
வந்தகணக்கருக்கு வட்டமணைபோட்டார்கள்
மண்தடுக்குபோட்டார்கள்வந்திருங்களப்பாவென்றுன்
தர்மாபுரமாளும் தர்மலிங்கராயருக்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அத்தையார்குந்தியற்கும்
வண்ணமிட்டவோலையிலே வக்கணையாயெழுதவேணு
என்னவென்றுவோலையிலே எழுதுகிறீராணலே [ம்
சோலைமலருடைய சொக்கர்திருவருளால்
ஸ்ரீரங்கநாதர் திருமால்கிருபையினால்
மதுரைமீனாக்ஷியம்மை மாதாகிருபையினால்
அல்லியின்மேலே ஆரணங்குபெண்பிறந்தேன்
பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னம்போல்மண்ணாண்டேன் ஐம்பத்தாறுகாதவழி
திருமால்திருவுளத்தால் தரணிபதியாண்டிருந்தேன்
இன்னாள்வரைக்கும் ஏதுகுறையில்லாமல்
வையகத்தையாண்டிருந்தேன் மனக்குறைகளில்லாமல்
உங்கள்-செல்வக்குழந்தையது தேவேந்திரன்பேரன்
ஐந்துபிராயமையா அழகாய்வளர்த்தபிள்ளை
செண்டடித்துபந்தடித்து தெருவில்விளையாடி
பொன்னின்தேரோட்டியே போதவிளையாடி
வெம்பலாய்க்காய்ந்து விழுந்துபடுக்கையிட்டான்
பல்லைக்கடிக்கிறதும் பதறிவாய்பினத்துறதும்
தலையைபுறட்டுறதும் நயனங்கள்சோர்கிறதும்
பார்த்துப்பரிகாரி பண்டிதர்பணிக்கர்களும்
தோஷித்துப்போச்சுதென்று சொன்னார்களெந்தனுக்கு
கைதப்பிகாணுதென்று கற்பித்தாரென்னோடே
என்னமோஏதோவென் றிருக்குது என்மனதில்
பொய்சொன்னேனென்றுசொல்லி எண்ணாதீர்புண்ணி
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு வரவேணுமுத்தமனே [யரே

கண்ணாலேபார்க்குகைக்கு கடுகெனவேவந்திடுங்கள்
என்றதுசொல்லியே எழுதுங்களோலையென்றாள்
சீர்கணக்குப்பிள்ளைகளும் சொல்வசனந்தான்கேட்டு
சேமக்குருத்தோலை சிக்கெனவேதான்வாரி
அல்லியம்மாள்சொற்படிக்கு அவ்வோலைதானெழுதி
ஓலைச்சுருள்மடித்து செந்திரிக்கைதான்போட்டார்
சீல்நல்லமுத்திரை திருவகுப்பின்கீழ்போட்டார்
அவ்வோலைத்தானெடுத் தானந்தவாழ்மாரி
காற்றிலதிகமுள்ள கடுந்தூதரையழைத்து
நாழிகைக்குக்காதவழி நடந்தோடுந்தூதுவரே
தருமருக்குகொண்டுபோய் கொடுமென்றாள்தையலரும்
மலையோடேதலைகொடுக்கு மன்னரெழுந்திருந்து
ஓலைச்சுருள்வாங்கி ஓங்கிநடக்கலுற்றார்
மதுரைத்தெருகடந்து வைகைக்கரைகடந்து
சில்லென்றுபூத்த செடியும்வனங்கடந்து
புல்லென்றுபூத்த புலியும்வனங்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனங்கடந்து
பாதிரிமுல்லைப் பருத்தவனங்கடந்து
தருமருடகொலுவுக்குத் தான்வந்துநின்றார்கள்
ஓலைசுருளைவைத்து வுத்தமனைத்தெண்டனிட்டார்
ஆர்பணிதூதா நீ அரியவுரையுமென்றா
மதுராபுரித்துரையாள் வாழ்வரசியல்லியம்மாள்
அனுப்பியதூதரென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
அல்லிபணியென்ன அதிகமனமகிழ்ந்து
ஓலைச்சுருளவிழ்த்தார் உத்தமனார்தருமலிங்கம்
அதிலிருக்குமர்மமெல்லாம் அறிந்தாரேதர்மலிங்கம்
நம்மைமதித்தாளோ நாடாளும்ராஜாத்தி
ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
சம்போசிவனேயென்று தரையிற்புரண்டழுதார்
தம்பிதனஞ்சயற்குத் தநயனெனவந்தவனே
மதுரைநகராளுகைக்குமைந்தனென்றுநானிருந்தேன்
தீர்ந்துதோஉன்னாசை சிவலோகம்போராயோ

சிவனுருடபாதம் சேருகைக்குநாளாச்சோ
ஐக்கியமாய்போகவே ஆச்சுதோஉன்சீவன்
பொன்னும்மணியே புலந்திரராஜாவே
அல்லிமகனே அழகுபுலந்திரனே
கட்டிமகனே கயிலாயம்போராயோ
பொன்னுங்குடமேநீ புஷ்பமேபோராயோ
ஐயகோவென்று அலறிப்புலம்பலுற்றுர்
வெற்றிமதயானே வீமனவன்கேட்டு
தானுமழுதானே தருமருடனுக
நகுலசகாதேவ ராஜர்புலம்பலுற்றுர்
தோராவடிவழகி துரோபதைபுலம்பலுற்றுள்
மந்தாரக்குந்தியரும் மாதுபுலம்பலுற்றுள்
அந்நகரும்நாடும் அரசுமிகத்தயங்க
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
வில்லாளிபார்த்தன் விசயனெங்கேசென்றுனே
அருச்சுனனேக்கண்டுநான் ஐந்தாறுநாளாச்சே
எங்கேயிருப்பிடமோ என்றுமறியோமோ
ஆரடாதூதுவரே அழையுங்கள்தோட்டிதன்னே
தமுக்கடியுந்தோட்டியை தானழைத்துவாருமென்ருர்
என்றசொற்றுன்கேட்டு எழுந்தோடிதூதுவர்கள்
பறையறையுஞ்சம்புவனே பார்த்தழைத்துவந்தார்கள்
தருமரண்டைவந்தவனும் சாஷ்டாங்கத்தெண்டனிட் [டான்
என்னேயழைத்தது ஏதுகருமமென்ருன்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்
பாராளுந்தருமருக்கு பாக்கதுசொக்கிற்றென்று
மெத்தவேபல்லிக்கை காணுதுவேந்தருக்கு
விசயர்முகத்திலே விழிக்கவென்ருரிப்போது
கனேதாங்கிப்போச்சுது கட்டழகர்தருமருக்கு
விஜயர்பெருமானே வைந்திருந்தால்விட்டிடுங்கள்
தருமாபுரமெல்லாந் தமுக்கடித்துவாருமென்ருர்
வீதிபதினுயிரமும் வீரமுரசடியுமென்ருர்

இவ்வார்த்தைக்கேட்டவனும் எழுந்தானேசாம்பவனு
ஆனையேறிமாலைசூட்டி அடித்தான்பறையோசை [ம்
தருமாபுரவீதியெல்லாந் தமுக்கடித்துவாரானும்
என்னசொல்லித்தமுக்கடித்தான் இயலானசாம்புவனு
பாராளுந்தருமருக்குப் பாக்கதுசொக்கிற்றென்று [ம்
களைதாங்கிப்போச்சு கட்டழகர்தருமருக்கு
பேச்சுமூச்சில்லாமற் பிணம்போல்விழுந்துவிட்டார்
அனைவோருமங்கே அழுதுபுலம்புகிறார்
அருச்சுனராசாவை யார்வைத்திருந்தாலும்
கண்டவர்கள்விட்டிடுங்கள் கடுகியெழுப்பிடுங்கள்
என்று அடித்தானே இயலானதமுக்கோசை
செப்பியடித்தானே தேர்விசயன்தான்கேட்க
தேவதாசிதெருவுகளும் தெருவுபதினாயிரம்
அத்தெருவுபெண்களெல்லாம் அனைவருமேதுசொல்
காளையருச்சுனரைக் கண்ணாலேகண்டதில்லை [வார்
எங்களுடவீதியிலே எழில்விசயன்வாரதில்லை
மாயாசுபத்திரையாள் மச்சினியாள்வீதியிலே
அங்கேயிருப்பார்காண் அருச்சுனவீரியனார்
அவர்-தனஞ்சயரென்றுசொல்லி சாமத்திற்கண்டதுண்
உத்தமரென்றுசொல்லி ஓமத்திற்கண்டதுண்டு [டு
ஓமப்புகையிலேதான் உடனிருந்தபாவமுண்டு
கலியாணப்பந்தலுக்குள் கைகோர்த்துநின்றதுண்டு
அம்மிமிதித்ததுண்டு அருந்ததிபார்த்ததுண்டு
ஆளனிவரென்று அனைவோருஞ்சொல்வார்கள்
இவ்விடம்வாராரோ எழிவிசயனர்ச்சுனரும்
இடச்சியுடமாளிகையில் இருப்பாரெனக்கேட்டு
அவன்-அநதத்தெருகடந்து அப்பாலேபோகலுற்றான்
சுபத்திரையாள்வீதியிலே சொல்லித்தமுக்கடித்தான்
தருமருக்குவந்ததொரு தாழ்வெல்லாஞ்சொல்லலுற்று
அடித்ததமுக்கோசை யருச்சுனருங்கேட்டுவிட்டார் [ன்
தேர்விசையன்கோமானுந் திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்தார்
பஞ்சணையைவிட்டுமவர் பதறியேயெழுந்திருந்தார்

சுபத்திரையாள்கண்ணைவிழித்தவளுமேதுசொல்வாள்
ஆசாரவ்வாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணுமழகா
எவளுடவாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணெழில்விசயா
தீயில்பிறந்தவளை சிந்தையில் நினைத்தீரோ
மின்னொளியாள்வாசலுக்கு மேவநினைத்தீரோ
போகவதிசிந்தை நினைத்தீரோபோர்விசயா
நாககன்னிவாசலுக்குப் போகநினைத்தீரோ
மதுரைதுரையல்லியரை மனதில்நினைத்தீரோ
மற்றொருவர்சிந்தை நினைத்தீரோமன்னவனே
ஆர்மேலேயாசைகொண் டாணழகா நீயெழுந்தாய்
ஏசுகிறதுகேட்டவுடன் எழில்விசயனேதுசொல்வான்
அல்லகாண்பெண்ணரசே ஆரணங்கேநீகேளாய்
பராளுந்தருமருக்குப் பாக்கதுசொக்கினதாம்
மெத்தவும்பல்லிக்கை தோணுதாம்வேந்தருக்கு
அதிகயிளப்பாக யிருக்குதாமண்ணனுக்கு
முகத்தில்விழிக்கயென்னை மொய்குழலேதேடுகிறார்
அதுயென்னகருமமென் றறிந்தோடிநான்வாரேன்
துழாய்மவுலிதங்கையவள் சுபத்திரையாளேதுசொல்
தருமருடவாசலல்லால்தையல்மார்வீடுசென்றால்[வாள்
மற்றொருத்திவீடுநீ சென்றாலேவாள்விசயா
ஒருகவளமன்னமது உண்ணேனேபாலமிர்தம்
திரும்பிவருமளவுந் திண்ணேனிலையடக்காய்
என்றதுதான்கேட்டு எழில்விஜயனேதுசொல்வான்
உன்னைதவிரவிட்டு உலகளந்தான்தங்கையரே
பின்னொருவாசலுக்குப் போவேனென்றெண்ணாதே
அண்ணனைத்தான்பார்த் தரைக்ஷணத்தில்வாரேன்
பாலடிசலுண்டுநீ பாங்காயமுதுசெய்து
வாசங்களுண்டு மகிழ்ந்திருங்காண்மங்கையரே
வாடாதேநீருங்காண் மாதரிளங்கொடியே
போகச்சிலவருளும்போய்வாரேன்பெண்ணேயென்றார்
மாயாசுபத்திரையாள் வாய்திறந்தேதுரைப்பாள்
ஆகிலும்உம்மைநா னடையாளஞ்செய்திடுவேன்

அடையாளங்குறையாம லருச்சுனரேவாருமென்றாள்
வைத்தவடையாளம் மாறுமல்வாருமென்றாள்
சந்தனங்குங்குமமும் சவ்வாதுதான்குழைத்து
அருச்சுனன்மார்பிலே யள்ளியறைந்தாளே
சந்தனத்தாலே சதுராய்ப்படமெழுதி
குங்குமத்தாலே குறிப்பாய்படமெழுதி
முத்திரைமோதிரத்தால் முன்மார்பிற்குறியும்வைத்தாள்
குறியுங்குறையாமல் கொப்பெனவேவாருமென்றாள்
ஆணழலகுமன்னன் யருச்சுனனேதுசொல்வான்
மாதருடவாசலுக்கு மயிலணையேபோனக்கால்
மற்றொருத்திவாசலுக்கு மங்கையரேநான்போனால்
உன்-குறிவந்துகூப்பிடுமோ கொம்பேரிடையாளே
உன்-ஆணைவந்துகூப்பிடுமோ ஆனந்தவாழ்மாரி
இருமிருமென்றுசொல்லி எழில்விசயன்போய்நடந்தா
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம் [ன்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
சிங்காணிவில்பிடித்து தேர்விசயன்போய்நடந்தான்
பொன்னிழைத்ததுப்பட்டா புவியிற்புரண்டுவர
பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலரெடுத்து
தருமரைப்பூசைபண்ணச் சம்பங்கிப்பூபறித்து
வாய்வேகமாகவே வந்துவிட்டானருச்சுனனும்
அங்காடிவீதிகளும் அரசர்தெருதான்தாண்டி
தருமரிருக்கின்ற சாதிலிங்கமேடையிலே
சாந்தணிந்தமேடையிலே தருமரைத்தான்பார்த்து
தருமருடபாதத்தில் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டார் [ன்
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தா
அஞ்ஞசரணமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டா
கைகட்டிநின்றானே கட்டழகனர்ச்சுனனும் [ன்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து

வாழ்வாய்வளர்ந்திடுவாய் வையகத்திலெந்நாளும்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நிலையரசாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
பதினறுகலையுடைய பார்த்திபா நீகேளாய்
மதுராபுரித்துரையாள் வாழ்வரசியலலிமகன்
பார்த்திபாஉன்மகன்தான் பாலன்புலந்திரனர்
செண்டடித்துப்பந்தடித்துத் தெருவில்விளையாடி
கோட்டிவிளையாடி வீட்டில்வந்துபாலகனும்
களைத்தாற்போல்விழுந்தானும் காளைபுலந்திரனும்
காய்ச்சலாய்க்காய்க்கிறதுங் கண்ணைச்சொருகிறதும்
வெம்பலாய்க்காய்க்கிறதும் மெத்தவாய்ப்பினத்துறதும்
நயனங்கள்பஞ்சடைந்து நாக்கைவறட்டுறதும்
தோஷித்துப்போனதாய்த் தோணுதாமைந்தனுக்கு
பண்டிதர்பணிக்கர்களும் பார்த்தவயித்தியரும்
கைவிட்டுப்போனாராங் கட்டழகாவுன்மகனை
முகத்தில்விழிக்கவென்று முடிபுனைந்தராசாத்தி
ஓலையெழுதியே வரவிட்டாளுத்தமனே
தூரத்திசெய்து சுருளோலைவந்திருக்க
போகாதிருந்தாக்கால் பிழைவந்துநேர்ந்துவிடும்
ஆகையினல்தம்பியரே யருச்சுனரேபோய்வாரும்
அச்சுதானந்த ஐயரை நீர்கூட்டிப்போய் ·
அவள்-ஆங்காரக்கன்னியென அறிவோமவள்குணத்
மண்ணுளும்ராஜாத்தி வலக்காரமுள்ளவள்காண் [தை
அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
பாலன்புலத்திரற்குப் பல்லிக்கைதீரளவும்
உடம்புதெளிந்து உலாவித்திரியளவும்
வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் மன்னுதனித்திருந்து
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவைரவழைத்து
குமாரனைக்கூட்டிவந்து குருநாடுசேருமென்றார்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் இப்போநடவுமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் புத்திமிகவுரைத்தார்
அப்போதருச்சுனனு மப்படியேநல்லதென்றான்

குந்தியம்மாள்தன்பாதம் கொப்பெனவேதெண்டனிட்
தாயாருடபாதஞ் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்[டான்
மதுரைக்குப்போய்வாரேன் மாதாசெலவருளும்
போய்வாருமர்ச்சுனரே யென்றாளேபொற்கொடியாள்
வெற்றிமதயானை வீமாசெலவருளும்
அத்தண்டபேரு மனைவோருஞ்செலவருள
முகத்திலேசீலையிட்டு முடிமன்னன்தானெழுந்தான்
ஏதுக்கழுகிறீர் ஈஸ்வரன் துணையிருப்பான்
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டமொருக்காலுமில்லை
மாயன் துணையிருப்பார் சுந்தரரேபோய்வாரும்
சொக்கர்துணையிருப்பார் சுந்தரரேபோய்வாரும்
என்றதுகேட்டு எழுந்தாரருச்சுனனும்
அச்சுதானந்த ஐயருந்தானுமாய்
தோழனுந்தானுமாய்த் துரிதமாய்த்தானடந்தார்
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தான்கடந்து
தருமாபுரங்கடந்து தானடந்தானருச்சுனனும்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியசுனைகடந்து
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனங்கடந்து
வைகைக்கரையேறி மதுராபுரித்தேடி
தோழனுந்தானுமாய்த் துரிதமுடன்தானடந்தார்
மதுரையிலுள்ளவரைக் கண்டானேவாள்விஜயன்
அச்சுதானந்த ஐயர்முகம்நோக்கி
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களுண்டானல்
கம்மாதோநாடு கலங்காதோராச்சியங்கள்
என்னைக்கண்டபோதே யெல்லாம்புலம்பாதோ
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களொன்றுமில்லை
எத்தைநினைத்தாளோ இராசாத்தியல்லியரும்
முன்னதுபூசல் முதலைநினைத்தாளோ
ஆங்காரக்கன்னியென்று அறிவோமவள்குணத்தை
அச்சுதானந்த ரையருங்கூறிடுவார்
அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே

சொல்லுக்குச்சொல்லு வில்லங்கம்பேசாதே
நீர்-முன்னேநடவுமென்று முகப்பணியிலுட்கார்ந்தார்
வாள்விசயனர்ச்சுனனும் வந்தானரண்மனைக்கு [தார்
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் அருச்சுனரைக்கைதொழு
உங்கள்துரையெங்கேயென்றார் உலகாளும்ராசாத்தி
ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில் அங்கேயிருக்கின்றார்கள்
என்றதுகேட்டு எழில்விசயன்போய்நடந்தான்
மாணிக்கமண்டபத்தில் வாள்விசயன்போய்நடந்தான்
கொம்பனைக்குமுன்னேவந்து கும்பிட்டான்வாள்விசய
கையெடுத்துகும்பிட்டான் காலையந்தயருச்சுனனும் [ன்
வணங்கின அருச்சுனனை வாவென்றுதானழையாள்
என்னென்றுகேளாளாம் ஏரமுகம்பாராளாம்
நின்றாரேயருச்சுனரும் நெடுங்கால்கடுத்துவிழ
இருகால்கடுத்துவிழ ஈரிரண்டுதாழிநின்றார்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
ஒரு-ஆளடிமையென்றாலும் அரசுதுரைநாயகமே
வந்தவாரென்று வாய்திறந்துபேசாரோ
எங்குவந்தீரென்னாரோ இராஜகுலப்பெண்பெருமாள்
என்றதுதான்கேட்டு இளங்கொடியாளல்லியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
மன்னவருச்சுனர்மேல் மர்மந்தொடுத்தோமென்றால்
மைந்தனுக்குபவளத்தேர் வாராதுயென்றுசொல்லி
ஆண்ணுந்துபார்த்தாளே அருச்சுனராஜாவை
கண்டாளருச்சுனரை கனதியுள்ளமன்னவரை
முகத்தில்விழிக்கவென்று விதித்ததோயெந்தனுக்கு
உன்னைக்-கண்ணாலேகாண விதித்ததோயெந்தனுக்கு
தம்பிபுலந்திரனுந் தங்கத்தேர்கேளாமல்
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி கேளாமல்மன்னவரே
பாண்டிவளநாட்டானும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
உன்னைக்கண்ணிலேகாணக் கிடைத்ததோயெந்தனுக்கு
கண்ணானமைந்தனுக்குத் திருஷ்டிகழித்துவிட்டேன்
என்றதுகேட்டானே எழில்விஜயனருச்சுனனும்

வல்லாளிபார்த்தனவன் விஜயனவனேதுசொல்வான்
பாண்டிவளநாட்டார்க்குபவளத்தேர்வேணுமென்றால்
ஒரு-ஆளோடேசொல்லி அனுப்பிவைத்திராலே
பவளத்தேர்சொப்பனிட்டு அனுப்புவேன்பத்தினியே
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்கள்வந்ததென்று
தோஷித்துப்போச்சுதென்று சொல்லியனுப்பலாமோ
தருமருந்தான்கேட்டு தயங்கியழுதாரே
வீமரதைக்கேட்டு மெத்தவழுதாரே
ஈரல்புகுந்ததொரு இரட்டையர்கள்தானழுதார்
மந்தாரக்குந்தியரும் மாதுபுலம்பிவிட்டாள்
தீயிற்பிறந்தவளுந் திகைத்துபுலம்பிவிட்டாள்
அந்நகரும்நாடும் அரசும்தளும்பினது
தருமபுரத்திலுள்ளார் தவித்துப்புலம்பலுற்றார்
இப்படிக்குவோலை எழுதுவதுஞாயமாமோ [ள்
அவ்வார்த்தைக்கேட்டுமவள் அல்லியருமேதுரைப்பா
பாராளும்வேந்தனவன் பவளத்தேர்வேணுமென்று
உண்ணேன்குளியேன் உரங்கேனேபஞ்சணையில்
சாவேன்மடிவேனென்றான் சமர்த்துள்ளபுத்திரனும்
பாலமுதுமுண்ணேனென்றான்பள்ளிக்குபோகேனென்
உண்மைதனைச்சொல்லி ஓலையெழுதினுக்கால் [றான்
மாலைமுடியானே வருவதொருக்காலுமில்லை
சித்தாயன்றங்கையவள் சிறுக்கிசுயத்திரையாள்
சோரவளநங்கை சுபத்திரை நாயகியாள்
அல்லும்பகலும் அறுபதுநாழிகையும்
அவள்மயக்கமெத்தவல்லோ ஆணழகாவுந்தனுக்கு
தேவடியாள்வீதியெல்லாந் திட்டுண்டுதிரிகிறவர்
வருவீரோவாரீரோ யென்றெண்ணிமன்னவனே
இந்த-கூத்திமேலாசையுண்டோ குழந்தைமேலாசையு
உந்தன்மனமறியயெழுதினேனோலையென்றாள் [ண்டோ
மெய்யென்றுசொல்லியே வந்தீரோவாள்விஜயா
பவளத்தேர்கொண்டுவந்து தருவீரோபார்த்தீபா

ஆமென்றால் சொல்லுமல்லவென்றாற்றள்ளுமென்றாள்
மதுராபுரியாளே மகுடத்துரைச்சியரே
தீவாந்திரத்திற்போய் தேடியேகொண்டுவாறேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இக்ஷணமேகொண்டுவாரேன்
பாங்கானபுத்திரற்கு பவளத்தேர்கொண்டுவாரேன்
எத்தனை நாளையிலே எனக்குத்தேர்தந்தருள்வீர்
பொய்வசனஞ்சொல்லாமல் போர்விஜயா நீருரையும்
மூன்றுறு நாளைக்குள் முடித்து நான்வாரேனென்றான்
ஒன்பது நாளையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
பவளம்வெட்டப்போமிடத்தில்பார்த்திபா அருச்சுனரே
தேர்வண்டிப்போமிடத்தில் தேர்விஜயா அருச்சுனரே
கானகத்திற்கன்னியரைக் கண்டுமயங்காதே
பல்லைத்திறந்திடுவாய் பரியாசஞ்செய்திடுவாய்
மருமங்களாகவே யிருப்பீரோமன்னவரே
அப்படியாகவே யிருந்ததேயுண்டானால்
எமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
பாதாளம்போனாலும் பார்த்துவந்துசங்கரிப்பேன்
வாள்விஜயனருச்சுனனு மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
ஐந்துபிராயம் அழகுள்ளபுலந்திரனூர்
மைந்தன்மேலாணையிது மச்சுரதங்தொண்டுவாரேன்
மைந்தன்மேலாணையிட மனதுதுணிந்ததோதான்
பிள்ளையின்மேலாணையிடப் போதமனம்வந்ததோ
ஏதாய்துணிந்தது என்மகன்மேலாணையிட
இருவருமாகவே இருந்தங்கேபேசுகையில்
அச்சுதானந்த ரையரும்வந்துவிட்டார்
குருக்கள்மகனுரை கொப்பெனவேதான்பார்த்து
வாருமென்றுதானழைத்தாள் மகுடமுடியல்லியவள்
வைகைவளநாடறிந்து வந்தீரோமன்னவனே
வாழ்மதுரை நாடு வழியுந்தெரிந்ததோ
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
என்னைச்சிறைவைத்தானே எழில்விஜயகோமானும்
என்னைமறந்து இருந்தானெழில்விஜயன்

நீர்தானொருபயணம் நீங்கள்வரலாகாதோ
வாள்விசயனில்லாதே வரவுஞ்செலவுமில்லை
நல்விசயனில்லாமல் நான்தான்வருவேனே
ஆனாற்கேளையாவே அச்சுதானந்தரே
பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
ஆசையினாலே அழைப்பித்தேனருச்சுனரை
மாலையிட்டநாள்முதலாய் வணங்காதகன்னிகைநான்
மைந்தனுக்காகவே வணங்கினேனருச்சுனரை
பாண்டிவளநாட்டுக்குப் பவளத்தேர்சொப்பனிட்டு
மூன்றுநாளைக்குள் முடித்துநான்வாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவனும்வாரார்காண்
அண்ணாவே நீரும் அறிந்திடுமிதனையென்றாள்
அம்மா-எந்தெந்தஆணை மறந்தாலும்வாள்விஜயன்
மைந்தன்மேலாணை மறப்பாரோவாள்விஜயன்
எப்படியுங்கொண்டு வருவாரெழில்விஜயன்
இப்படியாகவே யிருக்கின்றவேளையிலே

பாண்டியர்கள் அருச்சுனரைக் காணவருதல்.

அர்ச்சுனர்வந்தசேதி யறிந்தந்தபாண்டியர்கள
மருமகனைக்காணுகைக்கு வாரார்கள்பாண்டியர்கள்
மகமேருபருவதம்போல் மகிழ்ச்சியுடன்வந்தார்கள்
பொன்னுமலைநாடாளும் போர்வழுதியார்கூட
அல்லியம்மாள்தன்னருகே அனைவோரும்வந்தமர்ந்[தார்
மகுடத்துரைச்சியவள் வணங்கினாளப்போது
வாருமிருங்களென்று மரியாதைபண்ணினாள்
அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து ஆறுயிரம்பாண்டியரும்
மதுரைக்குவரவுமக்கு வழியுந்தெரிநதுதோ
வைகைவளநாடு வழியுந்தெரிந்துதோ
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
வாராமல்நீயிருக்க வயிராக்கியங்களுண்டோ
அத்திமரம்பூத்ததுபோல் அதிசயமாய்த்தோணுது

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளே துசொல்வாள்
பாண்டிவள நாட்டானும் பவளத்தேர்கேட்டதனுல்
ஆகையினுலே அழைத்தேனிவரையிங்கு
சீக்கிரமாய்த்தீவுக்குப் போங்கா ணுந்தேர்விஜயா
ஆருயிரவர் அணிஇரளாம்பாண்டியர்கள்
வந்தகாலாறவில்லை மாதுகுலப்பெண்பெருமாள்
இன்றொருநாள்போக்கி யினியொருநாளாகாதோ
பசியோடிருக்கிருர் பாலமுதஞ்செய்யுமென்ருர்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
பாண்டிவளநாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்வந்தபின்பு
விருந்துசமைக்கிறதும் வெகுமானம்பண் ணுவதும்
சீக்கிரமாய்தீவுக்குச் சென்று நடவுமென்ருள்
காண்டாவனமெரித்த காளையவர்தான்கேட்டு
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டமுண்டாச்சுதென்று
மாதினிடவுத்தாரம் வந்தவுடனே நான்
சிவபூசைபண்ணவில்லை சலபானஞ்செய்யவில்லை
நான்-காலால்நடவாமல் காற்ருய்பறந்துவந்தேன்
இன்றுபகலைக்கு இருந்துநான்போறேனென்ருன்

அருச்சுன ஹுக்கு விருந்திடல்.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
தனக்குத்தொழில்கள்செய்யுந் தாதிமுகம்நோக்கி
அடிசில்சமையுமென்ருள் ஆனந்தவாழ்மாரி
அப்போது நாதியர்கள் ஆரணங்குதானெழுந்து
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நல்லபொறிக்கறியும் ராஜாக்கள்போஜனமும்
பொரிததபொறிக்கறியும் பொன்போல்பருப்புகளும்
பச்சென்றகீரையும் பவளம்போல்நற்கறியும்
அடிசில்சமைத்தோமென் றல்லியர்க்குத்தெண்டனிட்டு
அரண்மனையைதான்பெருக்கி அனைவர்க்குமணைபோட
அமுதுண் ணுஞ்சாலையிலே அல்லியரும்அர்ச்சுனரும்
மாயன்பெருமாளும் வந்தஅரசர்களும்

போஜனங்களுண்டு புண்ணியருங்கையலம்பி
சிங்காதனத்திலே சேரவேவந்திருந்தார்
அப்போது அல்லியரும் அந்தப்புரந்தானெழுந்து
காச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிப்பாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
வா காயிலைச்சுருளும் வானத்துவர்பாக்கும்
கோவையிலைச்சுருளும் கொத்துத்துவர்பாக்கும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆணலழகனுக்கு
அந்தச்சமயத்திலே அருச்சுனராஜாவும்
வம்புபரியாசஞ் செய்தானேவாள்விஜயன்
அப்போது அல்லியம்மா ளாரணங்கேதுசொல்வாள்
ஐந்துவருஷமாக ஆர்ந்திருந்தகர்மமதை
இன்றெழுந்தநாழிகையில் நினைந்திருக்ககர்மமுண்டோ
என்னலேயாகாது என்றாளே அல்லியம்மாள்
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
பன்னிருகாதவழி பவளவனம்போறேனன்
மனஸ்தாபம்பண்ணதே மாலைமுடியாளே
மனஸ்தாபமென்னலுமே மாதுதலைகுனிந்தாள்
தலைகுனிந்தசாடைதனைக் கண்டந்ததாதியர்கள்
தென்புறம்பள்ளியறை தேன்மொழிக்குத்தான்திறந்து
வடபுறம்பள்ளியறை மயிலணைக்குத்தான்திறந்து
கட்டிலின்மெத்தைகளைக் கனக்கவிரித்துதறி
காம்பரிந்தமல்லிகைப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
பன்னீரும்கச்சாயம் பைங்கிளிக்குவைத்தாரே
கண்டந்த அல்லியருங் கடுகநடந்தாளே
மஞ்சத்தின்மேலாக மாதுகுதித்தேற
அருச்சுனன்பின்தொடர்ந்து அல்லிபக்கந்தானிருந்து
தக்கோலந்தின்று தனித்துவிளையாடி
வெற்றிலைத்தின்று விரும்பிவிளையாடி
கச்சாயந்தின்று கலந்துவிளையாடி
காமக்கடலிலவர் கலந்துதெளிந்தார்கள்
மோகக்கடலிலவர் முழுகித்தெளிந்தார்கள்

தீராத ஆசையெல்லாம் தீர்ந்தானே தேர்விஜயன்
ஆராத ஆசையெல்லாம் ஆரினுனருச்சுனனும்
மஞ்சத்தைவிட்டிறங்கி வந்தாரிருவருமாய்
மஞ்சனீர்சாலையிலே வந்துபுகுந்தார்கள்
காலோடுகையுங் கனிவாயும்சுத்திசெய்து
மார்போடுதோளும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
அலங்காரமண்டபத்தில் அமர்ந்தாரிருவருமாய்
தாமமுடியார்கள் சதுரங்கமாடலுற்றார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனார்

புலந்திரன் தகப்பனிடத்தில் வருதல்.

வீதிவிலாசமது விளையாடிவேல்வேந்தன்
பந்தடித்துச்செண்டடித்துப் பாலனவிளையாடி
தாயாரருகாகத் தார்வேந்தனோடிவந்தான்
மகனாரைக்காணவே வாரியெடுத்தணைத்து
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
உங்கள்-ஐயர்மடிமேலே செல்லுமென்றுளாரணங்கு
அப்போபுலந்திரனும் அருச்சுனற்குமுன்னேவந்தான்
வாரியெடுத்தாரே மகனார்புலந்திரனை
அப்பாவருகவென் னழகுள்ளபுத்திரனே
பொன்னுங்குடமே புலந்திரனேவாருமென்றான்
தார்விஜயனருச்சுனரும் தன்மடியில்வைத்திருந்தார்
அப்போபுலந்திரனும் அருச்சுனருக்கேதுசொல்வான்
ஐயாவே நீர்கேளும் ஆண்மையுள்ள அருச்சுனரே
தங்கத்தேர்தந்தார்கள் தார்வேந்தரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே சிறுடையஎன்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மண்டலத்துராஜாக்கள்
முத்துத்தேர்தந்தாரே முடிமன்னராஜாக்கள்
சித்திரவீதிகளும் தெருவுபதினாயிரமும்
மட்டில்லாவீதி மதுரைக்குஓட்டிவைக்க
பாண்டிப்பெருமாளை பவளத்தேர்நான்கேட்டேன்

தன்னாலேயாகாதென்று உன்னைவரவழைத்தாள் [ன்
பார்த்திபாயெந்தனுக்குப் பவளத்தேர்வேண்டுமென்று
அப்படியேயான்தருவேன் அஞ்சாதேயென்மகனே
தீவுக்குப்போறேன்நான் தீவிரமாய்க்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இக்ஷணமேகொண்டுவாரேன்
எத்தனை நாளையிலே எனக்குத்தேர்கொண்டுவாரீர்
மைந்தரவர்கேட்க மனதுதெளியாமல் [ர்
மூன்றுபொழுதிலே நான்முடித்துமேவாரேனென்று
ஒன்பதுநாளையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
இருமிருமென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தார்மன்னவனார்
அச்சுதானந்த ஐயனுந்தானுமதாய்
இருவருமப்போது எழுந்துநடந்தாரே
கூடநடந்தாளே கொம்பனையாளன்னம்போல்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அனுப்புவோம்ராஜாவே
சேனைபரிவாரந் திரளணியுங்கூட்டுவனோ
இருவரும்போர்ரோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென
ஆனையுஞ்சேனையும் அனுப்பவும்வேண்டாங்காண்
இருவரும்போய்வாரோம் என்றுவழிநடந்தார்
மன்னரிருவருமாய் மந்திரவாள்கைப்பிடித்து
வைகைக்கரைகடந்து மதுராபுரிகடந்து
எல்லைகடந்து இளந்தோப்புதான்கடந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
எட்டடிவேங்கை யிருக்கும்வனங்கடந்து
பத்தடிவேங்கை பருத்தவனங்கடந்து
அண்டரறியாத தண்டவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சிங்கமுறங்கும்வனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
ஆளியுறங்கும்வனம் அன்னப்பக்ஷிதூங்கும்வனம்
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தவனங்கடந்தார்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனங்கடந்தார்
பவளம்விளைகின்ற பாங்கானகாடுகண்டார்

காடுதீப்பட்டாற்போல் காணுவதைக்கண்டார்கள்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
தான்-போகாதகாடுமில்லை ஆடாததீர்த்தமில்லை
பார்த்தாரிருவருமாய் பவளக்காடுள் நுழைந்தார்
கயிரோடுகொம்பு கலந்தகொழுந்துகளும்
ஓடிப்படர்ந்தும் உயிர்கொம்பாய் நிற்கிறதும்
தாவிப்படர்கிறதுஞ் சன்னல்பின்னலாகிறதும்
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்திகளும்
பார்க்கமுடிகூடாது பவளம்விளைகிறது
பவளப்புதுமைகளைப் பார்த்துத்திகைத்துநின்றார்
அக்காட்டில்தானிருக்கும் ஆங்காரக்கதண்டுகளும்
ஆனைத்தலையை அறியுங்கதண்டுகள்தான்
குதிரைத்தலைபோ லிருக்குங்கருங்குளவி
சிங்கத்தலைபோ லிருக்குமாஞ்செங்குளவி
வேகமாய்முழமளமாய் வெளிப்பட்டுவந்தது
வாள்விஜயனைக்கொல்ல வந்தகதண்டுகளும்
மன்னனருச்சுனரின் மச்சரேகையைப்பார்த்து
தேவாதிபிண்டமிவன் தேர்விஜயனர்ச்சுனர்காண்
போரால்புகழ்பெற்ற பெருமானிவர்காணும்
இவரை-கொன்றோமேயானால் குடிகேடுவந்துவிடும்
நமது-கூட்டமழிந்துவிடும் குலக்கேடுவந்துவிடும்
என்றுபயந்து எழும்பிக்கதண்டுகளும்
அஞ்சிப்பயந்து அடவியிற்சென்றதுகாண்
ஆணலழகனவன் அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
நாம்-தேவாதிபிண்டமென்று தெரிந்ததுகதண்டுகட்கு
நம்மைக்கண்டபோதே நடுநடுங்கிச்சென்றதுகாண்
என்றவர்கள்சொல்லி இருக்குமந்தவேளையிலே
கானகவேடுவர்கள் கனவேட்டையாடியவர்
அக்காட்டுவேடுவர் அவ்வழியேவாரார்கள்
அர்ச்சுனரைமாயவரை அறிந்தந்தவேடுவர்கள்
மெத்தப்பயந்தார்கள் விடவிடென்றுவேடுவர்கள்

கண்டுபயந்தவர்கள் கடுகிவந்துதெண்டனிட்டார்
வேடுவரோ நீங்களென்று விஜயனார்கேட்கலுற்றார்
ஆமையா நாங்கள் ஆரணியவேடரென்றார்
இக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்குங்கதண்டுகளும்
உங்களைக்கொல்லாதோ உத்தமரேசொல்லுமென்றார்
கதண்டுகள்கொட்டாதோ காதலரேயுங்களையும்
தென்னாட்டுப்பேர்களை தீண்டாதுகதண்டுகளும்
முகமறியாப்பேர்களை முறித்துக்கிடத்திவிடும்
பவளம்வெட்டவந்தவரை பரலோகஞ்சேர்த்துவிடும்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
எங்கள் துரைபவளக்கொடி யெழுப்பினதனந்தமுண்டு
செத்துமடிந்தவரைச் சீவனோடெழுப்பிடுவாள்
என்றுமவர்சொல்ல ஏதுசொல்வாரருச்சுனரும்
எங்கள் துரையென்றீரே உங்கள் துரைபேருமென்ன
ஆருடைராஜ்ஜியங்கள் அறியவுரையுமென்றார்
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடிராஜ்ஜியங்கள்
பெண்ணரசுதானோடா புண்ணியனேசொல்லுமென்று
அந்தவரலாற்றை அன்பாகச்சொல்லுமென்றார் [ர்
ஆனால்கேளையாவே அடியேனுரைத்திடுவேன்
சேராமபூராஜாக்கள் செகமெய்த்தோரைம்பதுபேர்
ஐம்பதுராஜருக்கு ஆணுமில்லைபெண்ணுமில்லை
பவளக்கொடிராஜ்ஜியத்தை ஆளுகைக்குபாலனில்லை
கண்டகண்டகோவிலெல்லாம் கையெடுத்துகும்பிடுவார்
காணாதகோவிலுக்கு காணிக்கையனுப்பிவைத்தார்
இலையிலேசாதமுண்டால் என்னவிதமென்றுசொல்லி
தரையையவர்மெழுகிச் சாதனங்கண்டார்கள்
பாலடைக்குப்பால்கொடுப்பார்பசித்தார்முகம்பார்ப்பார்
தவித்துவந்தபேர்களுக்குத் தண்ணீர்கொடுப்பார்கள்
சாலைகள்போட்டுவைத்தார் சத்திரங்கட்டிவைத்தார்
நல்லதண்ணீர்கிணறுகளும் நடபாவிகட்டிவைத்தார்
அந்தணர்பிராமணர்க்கு அக்ராரங்கட்டிவைப்பார்
தேசபரதேசிகட்குத் திருமடங்கட்டிவைத்தார்

குளங்களைவெட்டிவைத்தார்கோபுரமுங்கட்டிவைத்தார்
என்னதவம்பண்ணுலும் எதிலுைம்பிள்ளையில்லை
பெருமையாய்ப்பத்தாண்டு பேய்ந்தபெருமழைக்கு
தெப்பலாய்நின்று மிதநதுதவம்பண்ணுர்கள்
மைந்தனைவேண்டியல்லோ மாளிமறந்தார்கள்
புத்திரனைவேண்டியல்லோ பூமிமறந்தார்கள்
அவர்மேல்-ஆலம்விழுதோடி அறுகுமுளைத்திடவும்
அரகராவென்றுசொல்லி அகோரதவம்பண்ணுர்கள்
அரகராவென்றசத்தம் அலைகடலொப்பனைப்போல்
சிவசிவாவென்றசத்தய் தெய்வலோகந்தான்கேட்கும்
அவர்பண்ணுந்தவப்பயனை யறிந்துமல்லோஈஸ்பரனு
ஈஸ்பரனும்பார்வதியும் இடபத்திலேறிவந்து [ம்
சேராம்பூராஜரிடம் சிவன்வந்துயேதுசொல்வார்
நீங்கள்-கூலிகுறைத்தவர்கள் குறைமரக்கால்போட்டவ
அங்காடிகூடையை அதிரவிலையிட்டவர்கள் [ர்கள்
பட்டரைநெல்லுதனிற் பதரைக்கலந்தவர்கள்
குளமடைத்துமேகுருவிக் கூண்டைகலைத்தவர்கள்
நந்தவனமழித்தவர்கள் நற்பெண்டைக்கெடுத்தவர்கள்
பாலடைக்குப்பால்வாரார் பசித்தார்முகம்பாரார்
நீங்கள்-எதுதவம்பண்ணுலும் எதிலுைம்பிள்ளையில்லை
இந்தப்பிறப்பிலேயும் ஏழுபிறப்புபிள்ளையில்லை
என்றதுகேட்டு இராஜாக்களேதுசொல்வார்
என்னபாவம்பண்ணுலும் எதுதோஷஞ்செய்தாலும்
பாவத்தைதீர்த்துவிட்டுப் பாலகனைத்தாருமையா
என்றவர் துதிக்கையிலே யீசர்மனமிரங்கி
பவளத்தின்கொடிமேலே பாலகியையுண்டாக்கி
குவ்வாகுவ்வாவென்று குழந்தையழுகுதடா
ஆணுமதுபெண்ணுமது அழகாய்வளர்த்திடுங்கள்
செம்மையாயிருங்களென்று செப்பிநடந்தார்கள்
பெண்ணையெடுத்துவந்து பிரியமாய்வளர்த்தார்கள்
கவழ்ந்தாள்தவழ்ந்தாள் கன்னியிளமயிலும்
ஒருவயதுமிருவயது ஒன்றிரண்டுமூன்ருச்சு

3 வேடன் பவளக்கொடியாளழகைச் சொல்வது.

ஐந்தாம்பிராயத்திலே அறிந்தாள்பலகலைகள்
பவளக்கொடியாளென்று பார்லோகமாளுகிருள்
பட்டந்தரித்தலவோ அவனிமுழுதாளுகிருள்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோஞ்சீமையென்று
பெண்ணரசாளுகிருள் பேடைமயிலணங்கு
என்றதுகேட்டானே இளவிஜயனர்ச்சுனனும்
வாலைப்பிராயமோ வயதுமெத்தசென்றவளோ
பதினறுவயதாச்சு பைங்கொடிமாதருக்கு
கொஞ்சம்பிராயம் கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சலவோ
பாதிப்பிராயம் பக்கமெல்லாம்பிஞ்சலவோ
காய்க்கும்பிராயமையா கனியுதிருந்தற்காலம்
பூர்க்கும்பிராயமையா பிஞ்சுவிடுங்காலமது
தன்வயதுந்தானறியாள் தையலிளங்கொடியாள்
ஆனாலும்வேடவனே அவளழகைச்சொல்லுமென்ருன்

வேடன் பவளக்கொடியாளழகைச் சொல்வது.

ஏதென்றுசொல்வேனையா இளங்கொடியாள்தன்னழ
பார்க்கமுடியாதே பத்தினியாள்தன்னழகை [கை
நீர்முட்டைபோலிருக்கும் நேரிழையாள்தன்னழகு [ள்
சேற்கெண்டைபோலிருக்கும்தேன்மொழியாடன்விழிக
மேற்புருவந்தன்னழகோ வேப்பிலைச்சாயலைப்போல்
மயிரழகும்பாவனையும் வண்டுமுதுகதுபோல்
ஈச்சம்பழத்திலே யிருண்டகருப்புமுண்டு
நாவற்பழத்திலே நல்லகருப்புமுண்டு
அவள்-மயிரேகருப்பொழிய மற்றக்கருப்புமில்லை
அவள்-புருவங்கருப்பொழிய பின்னேகருப்புமில்லை
தேய்பிறைச்சாயலைப்போல் திருநெற்றிதன்னழகும்
சிறியமூக்கழகும் சிவந்தமுகத்தழகும் [டும்
முத்துபபோல்பல்வரிசை முருக்கிதழ்போல்செவ்வுத
வள்ளைத்தண்டுபோலே வளர்காதிரண்டழகும்
கழுத்தழகும்பாவனையும் கமுகுகுலைசாய்த்தாற்போல்
அகண்டபுஜமழகும் ஆலிலைபோல்தன்வயிறும்

முளைத்தெழுந்தமூங்கிலைப்போல் மொய்குழலாளின்புஜ
பத்துவிரலழகும் பயிற்றங்காய்நெற்றதுபோல் [மும்
சிங்கத்திடைபோலே சிராளயிடையழகும்
இருதுடையிரண்டழகும் இவளழகைக்கண்டதுபோல்
முத்துசிப்பிதைத்தாற்போல் முழங்கால்ரண்டழகும்
பாம்பின்படம்போலே பாதத்திரண்டழகும்
புத்தகஞ்சேர்ந்தாற்போல் புறங்காலின்பின்னழகும்
அவளுக்குவொப்பானார் ஆருமில்லைவையகத்தில்
சுவரிலெழுதலாம் சித்திரம்போல்பார்க்கலாம்
படத்திலெழுதலாம் பதுமைபோற்பார்க்கலாம்
சந்திரனைப்போலே துலங்குகிருள்தோகையரும்
சூரியனைப்போலே துலங்குகிருள்தோகையரும்
சயத்தைக்காய்ச்சி யிலையிலேவிட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
தங்கத்தைக்காய்ச்சி தரையிற்கவிழ்த்தாற்போல்
நீறுபூத்ததியதனை ஊதிபார்த்தநிறம்போலே
ஆருயிரம்மின்னலிலே சோதிமின்னல்பிறந்தாற்போல்
பார்க்கமுடியாது பத்தினியாள்தன்னழகை [ர்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அருச்சுனருமேதுசொல்வா
அவளை-மண்டலத்துராஜாக்கள் மாலைதரித்தாரோ
கன்னியிளங்கொடிக்கு கலியாணஞ்செய்தாரோ [ன்
விசயனென்றுகேட்கையிலே வேடுவனுமேதுசொல்வா
நாலுலக்ஷங்கோடியுண்டு நாயகியைநாடிவந்தோர்
பத்துலக்ஷங்கோடியுண்டு பத்தினியைக்கேட்டவர்கள்
வண்ணலக்ஷங்கோடியுண்டு மாதரைக்கேட்டவர்கள்
கைநீட்டிமாலையிட்டா ரில்லையேகன்னியரை
நித்தியகன்னியாக இருக்கிருள்நேரிழையும்
நல்லதுவேடுவனே நாயகிமாதவளும்
கன்னியிளங்கொடியுங் கனவேட்டையாடுவாளோ
வேட்டைக்குவாரதுண்டோவேடுவனேசொல்லுமென்
மாதரந்தகன்னியரும் வாராளேவேட்டைமுகம் [ருர்
ஆனற்கேளையாவே அடியேனொருவார்த்தை

மாதமொருபயணம் வனவேட்டைவாரதுண்டு
திங்களொருபயணம் வருவாளேதேன்மொழியாள்
மற்றொருநாளையிலே வருகிறதில்லையென்றாள்
ஆனாற்கேள்வேடுவனே அறியவொருவார்த்தை
காட்டுக்குவந்தாலே கன்னியிளங்கொடியும்
பவளக்கொடியாளும் பரிவேட்டைவந்தாலே
இந்தவனத்திலே யிருக்குமிருகங்களில்
எந்தமிருகத்தின்மேல் இச்சையுண்டுமாதருக்கு
ஆசைகொண்டமிருகமெது ஆணழகாசொல்லுமென
ஆனாற்கேளையாவே அடியேனொருவிண்ணப்பம்
எந்தமிருகமது எதிர்பட்டுவந்தாலும்
கண்டமிருகமதைக் கண்டிப்பாள்தப்பாமல்
அன்னத்தைக்கண்டாலே ஆசையாய்விட்டிடுவாள்
மற்றொருமிருகமெல்லாம் வாரிப்போரிட்டிடுவாள்
ஏந்திழையாள்கோட்டையது எத்தனைதூரமுண்டு
பன்னிருகாதவழி பவளம்விளைகிறது
நடுவாயிருக்கிறது நாயகியாள்கோட்டையது
புகழாயிருக்கிறது பொற்கொடியாள்கோட்டையது
ஆனால்நீபோய்வாரும் அன்புள்ளவேடுவனே

அர்ச்சுனன் பவளக்கொடியாள்மேல் மோகித்தது.

வேடுவனும்போனபின்பு விஜயனுமேதுரைப்பான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
ஆரணங்குவார்த்தைகள் அன்பாகக்கேட்கையிலே
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகிறதே
சித்தசன்விட்டகணை சிறுமார்புருகிறதே
மாரனவனெய்தகணை மார்பைப்பிளக்கிறதே
அவளை-கண்ணாலேகண்டாலே காமக்களைதீரும்
பார்த்தேனேயாமாகில் பசிதாகந்தீருமென்றான்
என்றைக்குகாண்பேனோ ஏலப்பசுங்கிளியை
மாலைதரியாமல் வருவதில்லையென்தோழா
பாவையைக்கலியாணம் பண்ணாமல்வருவதில்லை

அவளழகைப்பார்ப்பதெப்போ ஆசைதெளிவதெப்போ
கொம்பனையாள் தன்னுடைய குரலோசைகேட்பதெப்
பவளக்கொடிமாதை பார்த்துமகிழ்வதெப்போ [போ
அச்சுதானந்த ஐயருமேதுசொல்வார்
என்காணும்வாள்விஜயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசி அல்லியற்கு
போய்மூன்று நாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரேமன்னவனே
மைந்தன்மேலாணை மறந்தீரோவாள்விஜயா
மற்றொருகன்னியரை மணமாலைசூட்டினல்
மகுடத்துரையல்லியரும் மங்கையவள்பொல்லாதாள்
வாழ்பாண்டிநாடுடையாள் வருவாளேபடைகூட்டி
சொல்லுக்குமஞ்சாளே தொடர்ந்துபடையெடுப்பாள்
வெட்டித்துணித்திடுவாள் வீரமணிவாளாலே
வேண்டாங்காணென்தோழா வெறுத்துவிடுமிக்கருமம்
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
நீர்-என்னதான்சொன்னலும் என்செவியிலேருது
மாதந்தகன்னியரை மணமாலைசூட்டினக்கால்
சித்தசன்விகாரமது தெளியுங்காணென்தோழா
நான்-செத்துமடிந்து செலவழிந்துபோனலும்
மாண்டுமடிந்து வைகுண்டம்போனலும்
செத்தவிடந்தனிலே செங்கழுநீர்பூப்பேன்
குடமல்லியாய்பிறந்துகொண்டையிலேபோயிருப்பேன்
கொண்டைக்குப்பூவாவேன் கொய்வனத்திற்பையாவே
கண்ணுக்குமையாவேன் காலுக்குமெட்டாவேன் [ன்
நாயகியாள்நெற்றியிலே சற்சாந்துப்பொட்டாவேன்
அவள்-முந்தாணிதொங்கலிலே தொத்தியமுள்ளாவே
என்றுதெளியுமோ யெக்காலஞ்செல்லுமோ [ன்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
கலகலத்துகிலுகிலுத்து காலன்வந்துமேலோடி
நேமங்கெட்டுமதிகுலைந்து நினைவுதடுமாறி
மயங்கிவிழுந்தானே மாதர்மேல்நினைவாகி

பவளக்கொடியாள் வேட்டைக்கு வருதல்.

அன்றையப்போதிலே ஆனந்தவாழ்மாரி
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெளியேபுறப்பட்டாள்
ஈட்டிபிடிமன்னர் ஏழுலக்ஷம்பத்துலக்ஷம்
கத்திபிடிமன்னவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
பட்டயநேரிசமும் பாரியவில்சமுதாடும்
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியகத்தி
கூலிசமுஞ்சூலிசமும் குண்டுதுழல்துப்பாக்கி
எண்ணான்குஆயுதமும் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
பாராசாரிபுரவியின்மேல் பவளக்கன்னியேறினாள்
சுத்திகுடைபிடித்தார் சூரியனைத்தான்மறைக்க
ஆள்பேருஞ்சேவகரும் அனந்தங்கோடிசேனைகளும்
தாதிகளும்மூப்பிகளுந் தையல்மார்சூழ்ந்துவர
பத்துலக்ஷஞ்சேனையுடன் பரிவேட்டைவாராளே
ஆனையின்மேல்பேரிகையுங்குதிரையின்மேல்டங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளம்புகுது
பேய்த்தாரையூதவே பெரியடமாரவடிக்க
சின்னமுழங்கவே திருச்சின்னந்தான்முழங்க
ஐங்காதவழிதூரம் அலறுதுபேய்த்தாரை
பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடிபடுது
அந்தவனங்களெல்லாம் அதிரவருகிறார்கள்
பொங்குகடல்போலே போய்புகுந்தார்கானகத்தில்
மான்வேட்டையாடியே மயில்வேட்டைதானுடி
குயில்வேட்டையாடியே கொக்குவேட்டைதானுடி
வக்காவுங்கொக்குகளும் வருங்குருவிதாராவும்
அம்புக்கொருகுருவி ஆரணங்குஎய்துவிட்டாள்
தப்பாமற்கொன்று தள்ளிவிட்டாள்கானகத்தில்
வேட்டைகளாடியே விடாய்த்துத்தளர்ந்தாளாம்
கானகத்துமண்டபத்தில் கடுகிவந்திறங்கினார்கள்

பஞ்சணைமெத்தையிலே பதியக்கொலுவிருந்தாள்
தாம்பூலமுண்டு தனியேகொலுவிருந்தாள்
வாசங்களுண்டு மகிழக்கொலுவிருந்தாள்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கெம்பீரநாயகியாள்
சங்கீதம்பார்த்து இருக்கிறாள்தையனல்லாள்
அப்போவிஜயன் அர்ச்சுனனுந்தானெழுந்து
அச்சுதானந்த ஐயர்முகம்பார்த்து
வந்தாள்வந்தாள்காண் மாதரிளங்கொடியாள்
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்வந்தாள்காண்
கானகத்துமண்டபத்தில் வந்தமர்ந்தாள்கன்னியரும்
மத்தளவோசையது கேட்குதுகாண்மாயவரே
என்னவடிவு எடுப்பேன்காணென்தோழா
என்னவடிவானாலும் எடுத்துக்கொள்ளும்போர்விஜயா
அருச்சுனரேவுன்னடக்கை அறிந்துமிருந்துநான்
அலைச்சல்படும்படியாய் அறியாமலுன்பின்வந்தேன்
சுதண்டுகொட்டிமடிந்தாற்போல் இருக்கிறேன்கானகத்
நீ-கால்வேறுகைவேறாய் கட்டிகிடத்திவைத்து [தில்
மாயவரேசுத்திவந்து மாரடித்துநீரழுங்காண்
என்னை நீர்சுத்திவந்து யிழவுகொடுத்தழுங்காண்
பெண்ணாய்வடிவெடுத்து போதவழுதிடுங்காண்
மாரிழவுகொடுத்தெனக்கு மயிரெழவு நீர்கொடுங்காண்
குரலோசை நீரெடுத்துக் கூவியழுதாலே
பெண்குரலைக்கேட்டு பொற்கொடியும்வந்திடுவாள்
ஆரென்றுபார்க்கவே வருவாள்காணாரணங்கு
ஆரணங்குமிங்குவந்து ஆரென்றுகேட்டாக்கால்
மாலையிட்டகணவனென்று மயிலணைக்கு நீருரையும்
தீர்த்தயாத்திரைவந்தோமெனசெப்புங்காண்தேன்மொ
மங்கிலியப்பிச்சைகேளு மாதுமெழுப்பிடுவாள் [ழிக்கு
ஆனந்தவாழ்மாரி அவளழகைநான்பார்ப்பேன்
கண்ணுக்குநன்றானால் கனமாலைசூட்டுகிறேன்
அழகாயிருந்தாலே அவளைமணஞ்செய்திடுவேன்
வடிவுகள்மட்டமானால் மதுரைக்குப்போய்விடுவோம்

என்றுசொல்லியர்ச்சுனரும் எம்பெருமானை நினைத்து
பார்த்திபனருச்சுனரும் பரமனைத்தான் நினைத்து

அருச்சுனன் கதண்டுகொட்டி செத்தவன் போலிருத்தல்.

பொந்தியைத்தானடக்கிப் பொட்டெனவேபூமியிலே
மூச்சையடக்கியே முடிசோர்ந்துகீழ்விழுந்தான்
செத்தவனைப்போலாகச் சோபித்துக்கீழ்விழுந்தான்
மாண்டவனைப்போலாக மன்னவன்கீழ்விழுந்தான்
அச்சுதானந்த ரையரவரேதுசெய்தார்
கால்கைகள்வேறாகக் கட்டிக்கிடத்திவைத்து

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் பெண்வடிவெடுத்துப் புலம்பல்.

பெண்ணய்வடிவுகொண்டு போதப்புலம்புகிறாள்
தன்னுடையதலைமயிரைத் தானும்விரித்துக்கொண்டு
மன்னவனைச்சுற்றிவந்து மாரடித்துத்தான்விழுந்தாள்
கொற்றவனைச்சுற்றிவந்து கோவென்றழுகலுற்றாள்
மலையேபருவதமே வாட்டமில்லையென்றிருந்தேன்
செம்மலையேபருவதமே சேதமில்லையென்றிருந்தேன்
செத்துமடிந்தாயோ சிவலோகஞ்போனயோ
மாளவோவிங்குவந்தாய் மாபாவிபட்டணத்தில்
சாகவோவிங்குவந்தீர் சண்டாளன்சீமையிலே
உன்னைப்பறிகொடுத்து ஒருத்தியுமாய்ப்போவேனே
மைத்துனருக்கென்னசொல்வேன் மாமனுருக்கென்னசொல்வேன்
மன்னவனைச்சுற்றிவந்து மாலுபுலம்பலுற்றாள்
அழுதகுரலோசை ஆரணங்குகேட்டுவிட்டாள்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாள்கேட்டுவிட்டாள்
ஆடலும்பாடலும் அத்தனையுங்கையமர்த்தி
ஆரடாதூதுவரே அடர்ந்தவனந்தனிலே
அழுதகுரலேது ஆராய்ந்துபார்த்துவாரும் [ருள்
பெண்குரலாய்க்கேட்கிறது போய்ப்பார்த்துவாருமென்

மாதாசெலவருள வனத்திலொருதூதுவனும்
ஓடினன்தூதுவனும் ஒருநொடியில்போய்நுழைந்தா
கதண்டுகள்கொட்டியே கானகத்தில்மாண்டவனைக் [ன்
கண்டொருத்திபுலம்புவதைக்கண்ணாலேதான்பார்த்து
ஓட்டம்நடையுடனே ஓடிவந்தான் தூதுவனும்
பவளக்கொடிமாதே பத்தினியேயென்னச்சி
ஆரோவொருத்தியவள் ஆளனுந்தேவியுமாய்
புருஷன்மடிந்துவிட்டான் பெண்ணாள்புலம்புகிறாள்
கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டான் கதறிப்புலம்புகிறாள்
அவனையெழுப்பிவிட்டா லனேகமானபுண்ணியமுண்டு

பவளக்கொடியாள்வந்து காண்பது.

இந்தமொழிகேட்டு எழுந்தாள்பவளகன்னி
முத்துநிறைபல்லக்கில் மொய்குழலுமேறினாள்
மாண்டவன்றன்னருகே வந்துயிறங்கினாள்காண்
அச்சுதாநந்தரென்னு மையர்புலம்புகிறார்
தான்-பாராதநாடுமில்லை பணியாதகோயிலில்லை
மிதியாவனங்களில்லை முழுகாததீர்த்தமில்லை
தேசம்பலபலவாய்த் தீர்த்தங்களாடிவந்தேன்
பூமிபலபலவாய்ப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவந்தேன்
பவளப்புதுமையிங்கே பார்க்கவந்தேன்மாதாவே
யானையின்மத்தகத்தை யரியுங்கதண்டுயிங்கே
குதிரைசிரசரியுங் குளவியுண்டிவ்வனத்தில்
சிங்கத்தலைபிளக்குஞ் செங்குளவிகொன்றனவே
அறியாமலிங்குவந்தோம் அரும்பாவிபட்டணத்தில்
தெரியாமலிங்குவந்தோம் செனத்துரோகிதேசமதில்
இப்படிவருங்கருமம் யாதொன்று நானறியேன்
மலையேபருவதமே வாட்டமில்லாக்குஞ்சரமே
செம்மலையேபருவதமே சேதமில்லாச்சுந்தரமே
கல்லானதூணைக் கரையானெரித்ததுவே
இரும்பானதூணையுன்னை உளுவானெரித்ததுவோ
செம்பருந்துவந்துவுன்னைச் சிறகாலடித்ததுவோ

மோதிரக்கைபதனை மூகத்தோடணைந்துகொண்டாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குமுறியழுகலுற்ருள்
தரையிற்புரண்டழுதார் தாணியளந்தவரும்
பங்கயஞ்சேர்கண்ணுள் பவளத்தின்கன்னியரும்
ஆரடிபெண்ணே நீ அழுதுபுலம்புவதேன்
எந்தவூரெந்ததேசம் யெங்கிருந்திங்குவந்தீர்
மாண்டவர்யார்காணும் மாதே நீசொல்லுமென்ருள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொல்வது.

ஆனல்கேளம்மா ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்
எங்களுக்குவூருமுண்டோ எங்களுக்குநாடுமுண்டோ
தேசந்திரிபவர்க்குச் சீமைகள்பூமியுண்டோ
நாடுவடக்கேயம்மா நகரிதிருக்காஞ்சி
தேசம்வடக்கேயம்மா திருக்காஞ்சிநந்நகரம்
தீவுபலதிரிந்து தீர்த்தங்களாடிவந்தோம்
பூமியொருபுறமாய்ப் புண்யதீர்த்தமாடிவந்தோம்
பவளப்புதுமையைப் பார்க்கவந்தோமென்தாயே
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவர்காணும்
தாலிதரித்துக்கொண்ட தலைவனிவர்காணும்
மார்பளவாய்மூகமளவாய் வந்ததுகதண்டுகளும்
மாலைமுடியானை மன்னவனைச்கொன்றுதம்மா
தாலிச்சரடிழந்து தலைவிரிக்கநாளாச்சு
எங்கேயோவானம் இடிக்குதுயென்றிருந்தேன்
தப்பாதேவானந் தலையிலிடித்துதம்மா
அண்ணனில்லைதம்பியில்லை ஆதரிப்பாராருமில்லை
அள்ளியிடுவோர்கள் அவனிதனிலாருமில்லை
இருவராய்வந்தோமே ஒருத்திநான்போவேனே
உன்-புண்ணியமாகுது பிழைக்கவழிபாருமென்ருள்
மங்கிலியப்பிச்சையது தாருமம்மாமாதாவே
உன்தருமமாய்ப்போகுதம்மா தாயேமுகம்பாரும்
முந்தானையேந்திவந்து முன்னலே நின்றழுதாள்
மடிப்பிச்சைதாருமென்று மடியேந்திநின்ருளே

பக்கத்தில்நின்றதொரு பாங்கியருமேதுசொல்வார்
பவளக்கொடியாளே பத்தினியேயென்னுச்சி.
ஆரோவொருத்தன் அவனைக்கதண்டுகொட்டி
செத்துக்கிடக்கிறுன் சேயிழையாள் அவனைச்சுற்றி
மாரிழவுதான்கொடுத்து மண்ணிலழுகிருள்
அவனையெழுப்பினுல் ஆச்சியரேபுண்யமுண்டு
வாலைப்பிராயமம்மா வயதுபதினுராளவே
அவித்தவிளக்கேற்றிவைத்தா லனேகதர்மமுண்டென
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாள்கேட்டு [வே
பாசாங்குகள்ளியை யப்பாற்பிடித்துத்தள்ளுங்கடி
என்று-மேகமலைபோலே மெள்ளநடந்துவந்து
அவன்-காலைப்பிடித்துக் கரியமுடியசக்கி
பார்த்தன்திருமுகத்தைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
மேலேயிருக்கிற முக்காட்டைவாங்கியல்லோ
உற்றுற்றுப்பார்த்தாளே ஒளிபிறந்தகண்ணுலே
வானவர்பெண்களை வலதழிக்குங்கள்ளனடி
மட்டில்லாப்பெண்டுகளை வகைமோசஞ்செய்தவண்டி
தேசத்துமாதர்களைச் சிறையெடுக்குங்கள்ளனடி
பிரட்டுங்கள்தாதிகளே பின்னழகைப்பார்ப்போமென்று
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிபுரட்டலுற்ருள் [ள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
தோளில்துளபமாலை தொப்பிளிலேயமிர்தகலசம்
பல்லிற்பரசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
மீசைமுருக்கழகும் விழியின்திருவழகும்
நாவிலேநக்ஷத்திரம் நயனவிழிப்பாவனையும்
பதினெட்டுலக்ஷணமும் பார்த்தாளேபத்தினியாள்
தேவாதிபிண்டமடி சுவாமிக்குமைத்துனண்டி
பேராற்பெரிய பெருமாளவர்மைத்துனண்டி
இவனையெழுப்பினுல் எனக்குவருமோசமென்று
பவளக்கொடியறுத்துப் பார்த்திபனைக்கட்டுமென்ருள்
பவளக்கொடியறுத்துப் பாங்கிமார்கட்டலுற்ருர்
அப்போதருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைத்து

வாள்விஜயனருச்சுனனும் மாயனைத்தானினைந்து
எப்படியோவுன்தயவு எம்பெருமாளேகவர்ன
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைதஞ்சமென்பேன்
அரிராமாமாயவரே அங்கிருந்துகாருமென்றார்
கட்டினதேயுண்டானால் கழற்றவேபாருமென்றார்
மனதில்நினைந்தானே வாள்விஜயனருச்சுனனும்
பவளக்கொடியாலே பாங்கிமார்கட்டினார்கள்
கட்டுங்கொடிகளது கடுகவேயிற்றுதங்கே
ஆனைகட்டுஞ்சங்கிலியால் அர்ச்சுனனைக்கட்டினார்கள்
ஆயன்தயவாலே அரிராமர்கிருபையினால்
அத்தையும்விம்மி அறுத்தானருச்சுனனும்
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கியவள்கைகொடுத்து
கெட்டியாய்க்கட்டுமென்று கிட்டவந்துநின்றாளே
மாணிக்கச்சரப்பளியால் வலுத்திறுக்கிக்கட்டினார்கள்
அவன்-காலையசக்குகிற கால்சேஷ்டைமெத்தவுண்டு
கையையசக்குகிற கைசேஷ்டைமெத்தவுண்டு
இங்கேயிருந்தாலே யெனக்குவருமோசமென்று
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பல்லக்கின்மீதேறிப் பாங்கியர்கள்சூழ்ந்துவர
ஏந்திழைமார்சூழவே வந்திறங்கினாள்மண்டபத்தில்
வாள்விஜயனருச்சுனனும் மாணிக்கச்சங்கிலியின்
கட்டையவிழ்த்தவனுங் கடுகவெழுந்தானே
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
ஆயிரந்தோழருக்கு அரியசிகாமணியே
பார்த்திரோயென்தோழா பவளக்கொடிலக்ஷணத்தை
கண்டீரோதோழா நீ கன்னியுடலக்ஷணத்தை
இவளுக்குஒப்பானார் யாருமில்லைவையகத்தில்
ஈஸ்வரன்தேவி ஈஸ்பரியாளீடுமல்ல
இராமருடதேவி இலக்ஷிமியுமீடுமல்ல
சதுர்முகனுடதேவி சரஸ்வதியுமீடுமல்ல
ஏமனுடதேவி மோககன்னியீடுமல்ல
இந்திரனார்தன்தேவி யிந்திராணியீடுமல்ல

சந்திரனுர்தேவி ரோகணியுமீடுமல்ல
சூரியனுர்தேவி சாயாதேவியீடுமல்ல
கந்தருடதேவி கனவள்ளியீடுமல்ல
மன்மதன்தேவி ரதிமாதுயீடுமல்ல
அவருடைய அழகுக்கு ஒப்பிடுவேனுரணங்கை
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்திகண்டாய்
ஆயிரமின்னலிலே சோதிமின்னல்தன்னொளியாம்
கண்ணலேபார்க்க முடியவில்லைகன்னியரை
எப்படிதான்மறந்து இவளைவிட்டுநான்போவேன்
இறப்புக்கும்பிறப்புக்கு மினியொருபெண்வேணுமோ
இவளை-மாலைதரியாமல் வருவதொருநாளுமில்லை
இவளாலேயென்னுயிரும் இழக்கிறதுதப்பாது
அச்சுதானந்த ரையருந்தான்கேட்டு
என்காணும்வாள்விஜயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
தோண்மாலைபோட்டதொருதோழிமார்தங்களிலும்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பத்தினியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமெத்த ஆரணங்கிவளழகோ
அகத்தியனுர்பெற்றெடுத்த அருங்கிளியாள்போகவதி
அவளிலுமெத்த ஆரணங்கிவளழகோ
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமிவளழகோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
மதுரைதுரையல்லியரை மாலையிட்டீர்வாள்விஜயா
அவளிலுமிவளழகோ ஆரணங்குபெண்மயிலாள்
மெல்லியரைப்பார்க்கிலும் மிச்சமுண்டோயிவளழகு
வேண்டாங்காண்வாள்விஜயா வெறுத்துவிடுமிவளா
ஏழுலக்ஷம்தேவிமா ரெல்லோருந்தானிருக்க [சை
மாதொருத்திக்காகவே மயங்கியழுவானேன்
காண்டாவனமெரித்த காளையவன்கூறுவான்
நீர்-என்னதான்சொன்னலு மென்செவியிலேறுது
மாதந்தக்கன்னியரை மணமாலைசூட்டினல்
என்னுடையஜீவன் இருக்குங்காணென்தோழா
எண்ணப்படிமுடிக்க வேண்டுங்காணீஸ்வரரே

இருவருமாகவே இருக்கின்றவேளையிலே
பங்கயஞ்சேர் கண்ணாள் பவளக்கொடி நாயகமும்
பொழுதுசரிந்தது போகவேண்டும்மாளிகைக்கு
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவாதாதியென்றாள்
அப்போதுதாதிமார் அதிதுரிதமாகவந்து
ஆர்காணும்மன்னவனே அழகானஐயாவே
ஆச்சியர்கட்டிவைத்த அழகுசரப்பளியை
கட்டிவைத்துப்போனதைக் கடுகவேதாருமென்றாள்
பொழுதுசரிந்தது போறாளரண்மனைக்கு
மார்பின்சரப்பளியை மன்னாகொடுத்திடென்றாள்
திட்டென்றெழுந்திருந்து தேர்விஜயனே துரைப்பான்
உங்கள்-கோட்டைகளேறி குதித்தனோடிகொம்பனையே
அரண்மனையேறி குதித்தனோடி ஆரணங்கே
மதிலேறிகுதித்தேனோ மாதுநல்லாள்கோட்டையிலே
பெட்டியெடுத்தேனோ பொக்கிஷந்திருடினேனோ
மாதவள்கையை வலியவந்துதொட்டேனோ
கள்ளன் திருடனைப்போல் கன்னமிட்டுப்போனேனோ
என்னகுற்றஞ்செய்தேனான் என்னையவள்தானும்
கட்டழகியாதிவளுங் கட்டிவைத்துப்போனாளே
கள்ளனைப்போலாகக் கட்டவும்நியாயமுண்டோ
திருடனைப்போலாகக் சேர்த்துகட்ட நியாயமுண்டோ
கட்டினால்தீருமோ கன்னியவளாசை
கட்டியமாதுஎன்னைக் காட்டில்விட்டுப்போகலாமோ
கூடவழைத்தலவோ போகவேணுங்கொம்பனையாள்
அரண்மனைக்குஎன்னை அழைத்துப்போகலாகாதோ
என்னசுதந்தரத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
அம்மான்மகளென்று ஆசையாய்க்கட்டினாளோ
அத்தைமகளென்று அன்பாகக்கட்டினாளோ
வாகானகன்னியென்று மணமாலைசூட்டினேனோ
வடிவானகன்னியென்று வாழ்மணஞ்செய்தேனோ
என்னசுதந்தரத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
கையிலகப்பட்டதை விடுவேனோகன்னியரே

மார்பின்சரப்பளியை மாதேகொடுக்கேனடி
வலியவந்தபாக்கியத்தை விடுவேனோமாதரசே.
சண்டைக்குவேண்டுமென்றால் சரியாகவாறேனடி
அவளுக்குஅஞ்சவேனோ ஆனந்தவாழ்மாரி
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வாள் தாதியவள்
உந்தனுக்குச்செய்த உபகாரமத்தனையும்
வேங்கைக்குச்செய்த விஷதாரியாச்சுதடா
செத்திடத்தில்செத்து செல்லுளுத்துப்போகாமல்
மாண்டிடத்தில்மாண்டு மண்ணுளுத்துப்போகாமல்
எழுப்பிட்டதோஷமோ இத்தனையும்பேசுகிறாய்
ஆகடியம்பேசுதற்கு அடுக்குமோவுந்தனுக்கு
என்றதுசொல்லியே நடந்தாளிளங்கொடியாள்
வாயுவேகமாகவே வந்தாளேமண்டபத்தில்
பவளக்கொடிமாதுக்குப் பாதத்தில்தெண்டனிட்டாள்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கன்னியருமேதுரைப்பாள்
மார்பின்சரப்பளியை மன்னவனைப்போய்க்கேட்டேன்
என்னென்றுசொல்லுவேன் இடிவிழுவான்சொன்ன
பொழுதுசரிந்தது போகிறோமாண்மனைக்கு [சொல்லை
மார்பின்சரப்பளியை மன்னவரேதாருமென்றேன்
அவன்-வம்பானவார்த்தைகளு மிடும்பானபேச்சுகளும்
முகக்கரிவான்சொன்னசொல்லைமொய்க்குழற்குசொல்ல
லுற்றார், அப்போதேசொன்னேனே தப்புவருமென்று
சொல்லி, அவனையெழுப்புவது ஆகாதென்றுசொன்
னேன், நமக்குவினையாச்சே என்றுநான்சொன்னேனே
பொன்னுஞ்சரப்பளியும் போனாலும்போகட்டும்
மாளிகைக்குநாம்போவோம் மாதேபயணமிடு
என்றதுசொன்னவுடன் இளவிஜயனருச்சுனனும்
அச்சுதானந்த ஐயர்முகம்நோக்கி
என்னவடிவு எடுக்கலாமென்தோழா
அன்னத்தின்மேலே ஆசையுண்டுமாதருக்கு
வேடனைப்போலாக வேஷமெடுங்காணும்
என்னைவிலைகூறி யெடுத்துப்போய்வந்திழைமுன்

பார்த்தாசைப்பட்டல்லவோ பரிந்துவிலைகேட்பாள்
ஆயிரம்பொன்னென்றுசொல்லி அவள்கையில் நீகொ
ஊருக்குநேர்கிழக்கே விநாயகர்கோவிலண்டை [டுத்து
அங்கேபோய் நீரிருங்காண் அச்சுதா நான்வாரேன்
மாயன்பெருமாளைமன திலேதானினைந்து
ஆயன்பெருமாளை அப்போ நினைத்தானே
எம்பெருமாளேகளைர்ஞ ஏழுலகளந்தமாயா
முட்டையின்குஞ்சை முகமறியாப்பாலகனை
பிட்டுவளர்த்தீரே பிரபலியமாகவென்று
மூக்காலேமுள்பொருக்கி மூழுமரத்தில்கூண்டுகட்டி
காக்கையின்குஞ்சுகளை கருதிவளர்த்தீரே
உன்னையேநம்பி உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
மாதுபவளக்கொடியை மணமாலைசூட்டுகிறேன்
அன்னவடிவமாக ஆண்டவனே நீர்கொடென்றார்
ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அர்ச்சுனனுக்கு அன்னவடிவுகொடுத்தல்
அருச்சுனன்தானினைக்க ஆயனதுவறிந்து
அன்னவடிவாக ஆயன்வரங்கொடுத்தார்
ஆணலழகுமன்னன் அன்னத்தைப்போலானன்
செட்டையழகென்ன சீருடையநேர்த்தியென்ன
காலினழகென்ன கழுத்தினழகென்ன
கண்ணினழகென்ன காட்டன்னம்நேர்த்தியென்ன
மூக்கினழகென்ன மூனைமயிரும்பாவனையும்
கூவுங்குரலழகன் குலுங்கும்நடையழகன்
அருச்சுனராஜனவன் அன்னவடிவானன்

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் வேடவுருவெடுத்தல்.

அச்சுதானந்த ரையர்பெருமாளும்
காட்டுக்கிழங்கெடுக்கும் கனவேடன்போலானர்
காற்செருப்புந்தோல்குல்லாவும் கைதனிலேமான்வலை
பன்றிகுத்தும்பல்லயமும் பாரிசமுங்கைப்பிடித்து [யும்
கோட்டையிட்ட துப்பாக்கி குண்டுகுழல்கைப்பிடித்து

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனனுக்கு அன்னவடிவு கொடுத்தல்.

4

கருநாயுஞ்சங்கிலியுங் கைதனிலேதான்பிடித்து
அன்னத்தையேந்திகொண்டு அவன்வாறான்கானகத்தி [ல்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்தானிருக்கும்
மண்டபத்துவழியாக வருகிறான்வேடனவன்
ஆரணங்குதோழிமார் அன்னத்தைத்தான்பார்த்து
ஆடாவேடுவனே அன்னத்தைவிற்கிறவன்
விற்றீரேயாமானால் வேண்டியபொன்தாரேனென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்றான் அழகுள்ளவேடனவன்
ஓடியேவந்தார்கள் உத்தமிமுன்தாதியர்கள்
பவளக்கொடியாளின் பாதத்திற்போய்ப்பணிந்து
ஆரோவொருவேடன் அன்னத்தைவிற்கலுற்றான்
அன்னத்தைப்பார்த்தால் அழகாயிருக்குதம்மா
கண்ணிட்டுப்பார்க்கவே காணமுடியாது
நான்-எங்கிலும்பார்த்ததில்லை இயலான அன்னமது
வைத்துவளர்க்கலாம் வாங்குமம்மா ஆச்சியென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடைமாது
அந்தநல்லவேடுவனை அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
ஓடினாள்தாதியரும் ஒருநொடியில்வேடனண்டை
ஆடாவேடுவனே ஆச்சியழைக்கின்றாள்
அன்னத்தைகொண்டுவாடா அழகுள்ளவேடுவனே
என்றதுசொல்லையிலே இசைந்துவழிநடந்தான்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்முன்னேவந்தான்
கண்டாள்பவளக்கொடி கட்டழகியன்னமதை
என்னப்பாவேடுவனே யென்னவிலையன்னமென்றாள்
ஆயிரம்பொன்கொடுத்தால் அன்னந்தருவேனென்றான்
ஆடிதாதிகளே அளந்துபொன்கொடுத்திடென்றாள்
அன்னத்தைவாங்கி யழகாய்மடியில்வைத்தாள்
மூக்கினால்அருச்சுனனும் முன்மார்பில்குத்தலுற்றான்
மார்பின்ஸ்தனத்தையவன் வாயால்பிடித்திழுப்பான்
முகத்தோடேமுகமணைவான் முத்தங்கொடுத்திடுவான்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
என்னடாவேடுவனே இப்படிமேல்விழுந்து

ஆரிழையாளென் தங்கை அவள்வளர்த்த அன்னமிது
பெண்டுகளென்றால் பிரியமாய்மேல்விழுமே
ஆசையாய்முத்தமிட்டு அணைந்துவிளையாடும்
சீராய்வளர்த்திடென்று செப்பிவழிநடந்தான்
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
இந்த அன்னமெப்போ யிரைகளெடுத்துதோ
போஜனங்கொண்டுவாடி யென்றாளே பொற்கொடியும்
மாம்பழம்பலாப்பழமும் மலைவாழைரஸ்தாளி
கரிவாழைசெவ்வாழை காட்டுவிளாம்பழமும்
கொண்டுவந்துவைத்தாளே கொம்பனையாள்முன்னே
அன்னமதற்கூட்டி ஆவல்தெளியவைத்து [தான்
ஆரடிதாதிகளே அழையுங்கள் தச்சனைத்தான்
ஈழத்துத்தச்சனை இக்ஷணமேயழையுமென்றாள்
ஓடினார் தாதியர்கள் ஒருநொடியிலிட்டுவந்தார்
வந்துபணிந்தானே வரிசையுள்ள தச்சனவன்
என்னையழைத்தது எதுகருமமென்றான் [ள்
அன்னமது தானிருக்க அழகுகூண்டுபண்ணுமென்றா
சொன்னளவில் தச்சனவன் சீக்கிரத்தில்சொப்பனிட்டான் [ன்
சோடித்துவைத்தவனுந் தெண்டனிட்டுபோய்நடந்தா
அன்னத்தைத்தானெடுத்து ஆவலுடன்முத்தமிட்டு
கூண்டிலடைத்தவளும் கொப்பெனவேதானெழுந்தா
ஏறினாள் பல்லக்கில் எடுத்தார்நெடுங்குடைகள் [ள்
பக்கம் நிறைந்தார்கள் பாங்கிகளுந்தோழிகளும்
சுற்றிநிறைந்தார்கள் தோழிகளுமூப்பிகளும்
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுதுகோடிவகை
ஒட்டையின்மேல்நகபத் ஓசைமுழங்குறது
முழங்கவேமேளதாளம் மொய்குழலும்வாறாளே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வாழ்மனைக்குவாறாளாம்
தெத்துக்கடந்தாள் தெருவீதிதான்கடந்தாள்
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதியது அரண்மனையுந்தான்கடந்து

மாடத்தெருவீதி மயிலணையுந்தான்கடந்து
கோபுரவாசலண்டை கொம்பனையாள்வந்துநின்று [ல்
மாளிகையினுள் நுழைந்துவந்தாள்கொலுமண்டபத்தி
சிங்காரமண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்போய்ச்சேர்ந்தாள்
அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
பொழுதுமறைந்தது போதவிருளாச்சு
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
அன்னத்தைக்கொண்டவிலை அறிவீர்கள்தாதியரே
மாடத்தில்கூடத்தில் கட்டாதேமங்கையரே
நற்பவளத்தூணில் நடுவாகக்கட்டுமென்றாள்
சலவைசப்ரமண்டபத்தில் தான்வைத்துக்கட்டலுற்றார்
ப்ரித்திருந்தானே பாரமெத்ததோணுகைக்கு
அடி-அக்கைமாரே தங்கைமாரே அன்னமெத்தபாரமடி
மஞ்சமலங்கரித்து மண்டபத்துசசங்கிலியால்
வைத்திழுத்துக்கட்டினார் மன்னவரர்ச்சுனனை
பவளக்கொடியாளுடைய பஞ்சணைமேலாக
நற்பவளத்தூணடுவே நலமாகக்கட்டினார்கள்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளப்போது
தீர்த்தங்கள்வாங்கியே திருவாயுங்கைகழுவி
போஜனங்களுண்டு புனல்வார்த்துக்கைதுவட்டி
பஞ்சணைச்சாலையது படுக்கையறைஜோடியென்றாள்
கடுகவெழுந்தார்கள் கட்டழகிதாதியரும்
கண்மூன்றுடைய கனவயிரக்கட்டிலிட்டு
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
காம்பரிந்தஜங்கலப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
கால்கோட்டைகைகோட்டை இட்டந்தக்காரிகைக்கு
ஒருகுதலையணையா மொய்யாரப்பஞ்சணையாம்
அன்னவூசல்மேலே அழகாகஜோடித்தார்
அத்தர்புனுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
கதம்பகஸ்தூரிகளை கரைத்துத்தெளித்தார்கள்
சநதனமுங்குங்குமமும் சவ்வாதுந்தான்தெளித்து
சாம்பிராணிவாடைகளும் சந்தனப்புகைகொடுத்தார்

பஞ்சணைமெத்தையண்டை தம்பலவட்டில்வைத்தார்
காச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
வாகாயிலைச்சுருளும் வர்னத்துவர்பாக்கும்
கொத்துத்துவர்பாக்கும் கோர்வையிலைச்சுருளும்
மூத்துசுட்டசுண்ணும்பும் மொய்குழற்குவைத்தார்கள்
கெண்டியில்தீர்த்தமும் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
குத்துவிளக்கும் குடவிளக்குமேற்றிவைத்தார்
மாடவிளக்கும் மயில்விளக்குமேற்றிவைத்தார் [டார்
சோடித்தோமம்மாவென்று சொல்லியேதெண்டனிட்
அப்போ-பவளக்கொடியாளும் பத்தினியுந்தாளெழுந்
காவல்பதினெட்டுவாசல் காக்கிறதாதியர்கள் [து
பத்திரம்காவலென்று பஞ்சணையில்போயிருந்தாள்
பள்ளியறைச்சாலையிலே பைங்கிளியும்போயிருந்தாள்
காயாரக்காய்த்த கமுகினிளம்பாக்கும்
வாயாரத்தின்றவளும் மலரணையிற்பள்ளிகொண்டாள்
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியகத்தி
மந்திரவாளுருவி மார்மேலேசாத்திக்கொண்டாள்
பவளக்கொடியாளும் பள்ளிகொண்டாளப்போது
அங்கங்கேதாதிமார் அனைவோரும்பள்ளிகொண்டார்

அருச்சுனராசன் அன்னவடிவைவிட்டு மனிதரூபமாகுதல்.

அனந்தல்நெடுநாழி சென்றபிறகாக
ஆணழகனருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைந்து
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
கூண்டைத்திறந்தவனும் கொப்பெனவேரூபமானான்
அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ரூபமானனே
பொல்லாதகாதல் புலம்புதுகௌளியது
வன்குரலில்பல்லியது வலப்புறமாய்ச்சொல்லுகுது
எழும்பியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில்

ஆள்வரத்தாகவே அக்கௌளிசொல்லுகுது
அடுத்தடுத்துசொல்லுவதும் ஆள்வரத்தாய்க்காணுவ
இத்தனை நாளாக இல்லாதகௌளியது [தும்
ஒருநாளுஞ்சொல்லாதேஉச்சிதமாய்ச்சொல்லுதிப்போ
காட்டிலிருந்தவர்கள் கள்ளரோ நானறியேன்
ஆரம்பம்பண்ணுமல் அழுதாற்போலேயிருந்தாள்
பின்னுமரைநாழி பொறுத்தபிறகாக
பொல்லாதகாதல் எழும்பிற்றுபொற்கொடிக்கு
எழும்பியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில் [தும்
அடுத்தடுத்துசொல்லுவதும் ஆள்வரத்தாய்க்காணுவ
எண்ணிக்கலங்கி இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
பஞ்சணைமேலாகப் பாங்கியரேபள்ளிகொண்டேன்
ஒருநாளுஞ்சொல்லாத உச்சிதகௌளியது
வலப்புறத்துப்பல்லி வடபுறமாய்ச்சொல்லுதடி
கௌளியின்சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபாரடி நீ
என்றதுகேட்டவுடன் இளங்கொடியார்தாதியர்கள்
அவளறிந்தசாஸ்திரத்தைஆராய்ந்துபார்க்கலுற்றுள்
ஆரோதெரியாது ஆள்வரத்தாய்காணுதென்றுள்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவள் ஆரணங்குவதுரைப்பாள்
காவல்பதினெட்டுவாசல் காக்கிரமங்கையர்கள்
பத்திரமாகவே காத்திடுங்கள்பைங்கொடியே
எச்சரிக்கையாகவே யிருங்களடிகாவலிலே
தப்பிதமுண்டானுல் தலையைத்தறித்திடுவேன்
காவலுடையவற்கு கட்டுதிட்டம்பண்ணிவைத்தாள்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்சொற்படிக்கு
பதினெட்டுவாசலுள்ளார் பத்திரமாய்க்காக்கலுற்றூர்
அன்னவூஞ்சல்மேலாக ஆரணங்குபள்ளிகொண்டாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
பொல்லாதகௌளியும் சொல்லுதே அடுத்தடுத்து
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
காண்டாவனமெரித்த காளையெழுந்திருந்து

எப்படிக்குயிவளுடனே யிணங்கிமருவிடுவேன்
மூச்சைப்பிடித்தவனும் விளக்கையணைத்துவிட்டான்
கொம்பனையாள்மெத்தையை கொப்பெனவசக்கிவிட்டா
பஞ்சணைமெத்தையிலே மணிகளசைந்ததுகாண் [ன்
பொட்டெனவேவிழித்துப் பொற்கொடியும்பார்த்தா
மந்திரவாளாலே வீசினாள்மாதுகன்னி [ளே
முன்வாகையாகாமல் பின்வாகையால்குதித்தான்
நற்பவளத்தூணு நடுவாகயிற்றதுகாண்
வெட்டவிழுந்தது வீரமணிவாளாலே
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
வானவர்கள்தேவர்களும் வந்தாரோவாசலுக்கு
வானவர்களானுக்கால் வாள்முனைக்குதப்பிடுவார்
மனுஷரூபமானுக்கால் மாண்டுமடிந்திடுவார்
என்றதுசொல்லி இளங்கொடியாள்தான்படுத்தாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
ஆனந்தமார்பனவன் அர்ச்சுனராஜதுரை
மஞ்சத்தைத்தான்பிடித்து மன்னனசக்கிவிட்டான்
அரைவடமும்கிண்கிணியு மசைந்துகிடுகிடென்ன
அன்னமும்பொன்மயிலும் ஆடிற்றுவோசையுடன்
மஞ்சம்பிரண்டது மணிகளசைந்ததுகாண்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வீசலுற்றாளந்நேரம்
வீசினவாளும் வேந்தரவரர்ச்சுனரும்
முன்வாகையாகாமல் பின்வாகையால்குதித்தார்
நற்பவளத்தூணு நடுவாகயிற்றதுகாண்
கண்விழித்துப்பார்த்தாளே கட்டழகிமாதுகன்னி
காட்டிலிருந்ததொரு கள்ளன்திருடனோ
வானவர்கள்தேவர்கள் வந்தாரோ நானறியேன்
மஞ்சம்புரளுவதேன் மணிகளசைவானேன்
வானவர்களென்றாலென் வாள்முனைக்குதப்பிடுவார்
ஆள்ரூபமானுல் அவர்பிழைக்கப்போறதில்லை
ஏறெடுத்துப்பார்த்தாளே யிளங்கொடியாளர்ச்சுனரை
மன்னன்முதுகிலே மட்சரேகைகண்டாளே

அப்போவிஜயன் அருச்சுனனுமேதுரைப்பான்
உன்-வாசலுக்குவானவர்கள் தேவர்களும்வாருரோ
நான்-தேவாதிபிண்டமடி தேர்விஜயனருச்சுனனும்
மாயனெம்பெருமாளுக்கு மைத்துனன் நான்தாண்டி
பல்லொளியைகாட்டினுன் பவளக்கொடியாட்கு [ன்
பல்லொளியைத்தான்காட்டி பார்த்து நகைத்துவிட்டா
பல்லொளிகண்டவுடன்பவளக்கொடிசோர்ந்துவிட்டா
சோர்ந்துமயங்கியவள் சொரணைதப்பிகீழ்விழுந்தாள்[ள்
ஆணுலழகுமன்னன் அருச்சுனன்தானெழுந்து
சாயமணிக்கவுரி சந்தனத்தாலூதுவத்தி
வீசினகளைதெளிய வெண்சாமரைகவுரி
வீசுங்களைதெளிந்து மெல்லியருங்கண்விழித்து
கற்பழியாக்கன்னியரும் கற்பழிந்துபோனளே
கற்பழிந்துபோனேனென்று கன்னிபுலம்புகிருள்
அப்போவிஜயன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
நீதானேகற்பழிந்தாய் நேரிழைநாயகமே
கற்பழிந்தமாதர்களைக் கன்னியரேசொல்கிறேன்கேள்
தீயிற்பிறந்தவளும் தென்னுடன்பாவையரும்
மேகப்பயின்றெடுத்த மின்னொளிநாயகியும்
நாகம்பயின்றெடுத்த நறுநுதலாள்கன்னியரும்
அச்சுதன்தங்கையவள் ஆரணங்குசுபத்திரையாள்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியரும்
நான்-கற்பழித்தமாதர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
என்றதுகேட்டு இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
எத்தேசகாலமும் இதுவேதொழில்தானே
எப்போதுமெந்தனுக்கு இதுவேதொழில்தாண்டி
குருகுலவம்சத்தில் குந்திவயிற்றிலே
ஐவருடன்பிறந்தேன் ஆனந்தவாழ்மாரி
அவனிமுழுதும் ஆளுகிருர்தர்மலிங்கம்
நான்-தேவியைக்கொள்கிறதும் செல்வரையீனுறதும்
இதுவேதொழிலாக இருக்கிறேனேந்திழையே
மன்னவருந்தேவியரும் மனதுறவானபின்பு

உன்மேலேமையலாகி உந்தனைச்சேரவென்று
அன்னவடிவதுநான் கொண்டேனே ஆரணங்கே
வேடனூர்கைதனிலே விடையாகக்கொண்டாயே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
என்-மூக்கினுல்உன்மார்பை குத்தினேன்மங்கையரே
உன்-மார்சதையைக்குத்தி வலித்தேனடிமங்கையரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
ஆளனுந்தேவியுமாய் அக்காட்டில்நானிருந்தேன்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவனைப் போலாகநானிருந்தேன்
பவளக்கொடியறுத்துக் கட்டிவைத்தாயபத்தினியே
கட்டுங்கொடியை அறுத்தேனடிகன்னியரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
யானைகட்டுஞ்சங்கிலியால் ஆரணங்கேகட்டிவைத்தாய்
சங்கிலியைநானறுத்துப் போட்டேனேதையலரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
உன்-மார்பின்சரப்பளியால் வரிந்தெனைக்கட்டிவைத்தா [ய்
உன்-தாதியரை நீயனுப்பி வாங்கிவரச்சொன்னாயே
சொல்லாதவார்த்தையெல்லாஞ் சொல்லியனுப்பினண்டி
உன்னை-திட்டியனுப்பினண்டி தீங்காகச்சொன்னேனடி
அத்தாலுஞ்சாடை யறியாமற்போனையடி
அன்னவடிவு யெடுத்தேனே-ஆரணங்கே
வேடனூர்கொண்டுவர விலைகொடுத்துவாங்கினையே
உன்-முத்துஸ்தனத்தைநான் குத்திவலித்தேனே
மார்பின்சதையைநான் குத்திவலித்தேனே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
வேடனைப்போலாக வந்தவனும்மென்தோழன்
அன்னத்தைதாதியர்க ளரண்மனையிற்கட்டிவைத்தார்
பவளக்கால்மண்டபத்தில் பத்தினியேகட்டிவைத்தார்
அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ரூபமானேனடி
பஞ்சணைமெத்தையை அசைத்தேன்மணியசைய
உனக்கு-அழகேபெரிதுகண்டாய் ஆண்மைகள்போதா
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லிநல்லாள் [து

அல்லியவளுடைய ஆண்மையுனக்கில்லையடி
இவையெல்லாஞ்சொல்லியே சிரித்தானிளவிஜயன்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியுமேதுசொல்வாள்
தோழரு நீருமாய் வந்தேனென்றீர்சுந்தரரே
அருகேவந்ததோழரவர் ஆணழகாயெங்கேயென்ருர்
ஊருக்குஅப்பாலே பிள்ளையார்கோயிலண்டை
பிள்ளையார்கோயிலண்டை யிருக்கிருனென்தோழன்
இட்டுவரச்சொன்னாலே இக்ஷணமேநானழைப்பேன்
ஆனாலழைத்துவா ஆணழகாதோழனைத்தான்

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியை அழைத்துவர அர்ச்சுனராஜனை அனுப்புதல்.

என்றதுகேட்டு இளவிஜயனேதுசொல்வான்
எந்தவழியாக இளங்கொடியேநான்போவேன்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுருக்காய்நடவுமென்ருள்
அப்படியேநல்லதென்று அர்ச்சுனனுந்தானெழுந்து
சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுறுக்காய்நடந்தானே
கோட்டைகடந்தானே கொத்தளமுந்தான்கடந்தான்
பிள்ளையார்கோயிலண்டை போருனேவாள்விஜயன்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அர்ச்சுனராஜனை நினைத்துப் புலம்பல்.

அச்சுதானந்த ரையர்புலம்புகிருர்
ஆருயிர்த்தோழனே அர்ச்சுனனேயென்னசெய்வேன்
உன்-அண்ணன்தருமருமே அனுப்பினுருன்பிறகே
இருவருமாகவே யிங்குவந்தோம்தீவுதனில்
உன்னையிழந்துநான் ஊர்வழியேபோவேனே
மாதர்மேலாசையாய் மயக்கமெடுத்தீரோ
அன்னவடிவாக ஆசைகொண்டுபோனிடத்தே
அவளை-கூடியணையயிலே கொம்பனைமார்கண்டாரோ

பார்த்திபாஉந்தன் பதட்டமறிவேனே
நீ-கட்டியணையிலே காவலர்கண்டாரோ
அவளை-கூடியெழுந்திருக்கக் கோடிபேர்வந்தாரோ
உன்னை-கட்டிபிடித்தாரோ காவலிலேவைத்தாரோ
வெட்டியெறிந்தாரோ வீரமணிவாளாலே
உத்தமவீரியனை உயிர்கழுவில்வைத்தாரோ
நீ-மாண்டுமடிந்தாயோ வயிரமுடிசிந்திற்றே
சந்தணவடிவழகர் தருமருக்கேதுசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கேதுசொல்வேன்
ஈரல்புகுந்த யிரட்டையார்க்கேதுசொல்வேன்
தோருவடிவழகி துரோபதைக்கென்னசொல்வேன்
மந்தாரக்குந்தியற்கு மாதருக்கென்னசொல்வேன [ன்
அவர்-அங்கம்பிழையாதே ஆணழகாயென்னசொல்வே
காணவும்போறேனே காண்டீபங்கொண்டவனை
பாண்டிப்பெருமானை பார்க்கவும்போறேனே
என்றுசொல்லிமாயவரும் யேங்கிப்புலம்பலுற்றார்
அந்தச்சமயத்திலே அங்குவந்தான்வாள்விஜயன்
ஏன்காணுமச்சுதரே யேங்கிப்புலம்புகிறீர்
என்சமர்த்துகளும்சேவகமும் தாழ்வாகப்போறதில்லை
எந்தவிதத்திலும் ஈடழிந்துநான்வருவேன்
என்றதுகேட்டுமப்போ ஏதுசொல்வாரச்சுதரும்
என்னவடிவாக யிருந்தாயவளுடனே
அன்னவடிவாக அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
ஆள்ரூபமாகி அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
மனிதரூபமாகி மாதரைச்சேர்ந்தீரோ
என்னவடிவாக யிருந்தீரவளுடனே

அருச்சுனன் பவளக்கொடியாள் சேதியைச்சொல்லல்.

என்றதுகேட்டுமப்போ இளவிஜயனேதுசொல்வான்
அல்லகாணச்சுதரே ஆயர்பெருமாளே
அன்னவடிவாக இருந்தேனவளிடத்தில்
பவளக்கால்தூணடுவே பத்தினியாள்கட்டிவைத்தாள்

பஞ்சணைமெத்தையிலேபள்ளிகொண்டாள் பத்தினியும்
அர்த்தராத்திரிவேளையிலே நானெழுந்தேனச்சுதரே
அவள் நித்திரைசோதித்து நினைவறியவேணுமென்று
அன்னவூசல்தன்னை நானசைத்துவிட்டேனப்போது
அசைத்துவிட்டேனப்போது அவள்கையில்வாளுருவி
வீசினாள் ந்நேரம் வீரமணிவாளாலே
மூன்லாகையாகாமல் பின்லாகையாய்க்குதித்தேன்
மனிதருபமானுக்கால் வாள்முனைக்குத்தப்பார்கள்
தெய்வருபமானுக்கால் திருப்பியழைத்திடுவார்
வந்தவராரென்று வாய்மொழியுங்கேட்கலுற்றாள்
நான்-தேவாதிப்பிண்டமடி தேர்விஜயருச்சுனண்டி
போரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளவர்மைத்துனண்டி
மாயன்பெருமாளுக்கு மைத்தனும்நான்தாண்டி
இவ்வார்த்தைநான்சொன்னே னிளங்கொடிமாதருக்கு
பல்லொளியைநான்காட்டிப் பார்த்துநகைத்துவிட்டே
கண்டுமயங்கிவிட்டாள் கட்டழகிகன்னியவள் [ன்
கோபித்துக்கண்சிவந்து தோகையிளங்கொடியாள்
கூடிமருவினேன் குங்குமசாலையிலே
மருவிப்பிரிந்தேனே மாதருறவானேன்
உம்மையழையுமென்று உத்தாரம்பண்ணிவிட்டாள்
அவள்-மாளிகைக்குப்போக வாருங்காணச்சுதரே
அப்படியே அச்சுதரும் ஆணழகரிருவருமாய்
சல்லடந்தான்தொடுத்துத் தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிமேலொட்டியாணம் சதுரமாய்வரிந்துகட்டி
முத்தினுருமாலை முகமிலங்கக்கட்டினார்கள்
சட்டைதமானுகளும் தரித்தாரழகுபெற
பொன்முத்துப்பட்டாடை போர்த்தினாற்பட்டாடை
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அச்சுதானந்த ஐயரேஎன்தோழா
சரப்பளியும்பொன்னுந் தானெடுத்துவாருமென்றான்
அப்படியேஅச்சுதரும் அழகுமூட்டைதானெடுத்து
இருவருமாகவே யிசைந்துவழிநடந்தார்

சுரங்கத்துவழியாகத் துரிதமாய்ப்போய்புகுந்தார்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்கோட்டையிலே
உள்வாசல்போய்நுழைந்தார் உத்தமவீரியர்கள்
அவள்-சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகவந்துநின்றார்
வந்தவரைக்கண்டாளே மாதுயிளங்கொடியாள்
வாரும்வாருமென்று வணங்கினாள்மாதிவளும்
பத்தியுடன்புத்தியுடன் பாதஞ்சரணமென்றாள்
கொண்டுவந்தமூட்டையைகொற்றவர்கள்கீழேவைத்து
கொம்பனைக்கெதிரில்வந்துகொற்றவர்கள்தானமர்ந்தா
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும் [ர்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வேந்தர்களைத்தான்பார்த்
உங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழிலோவென்றாள் [து
எங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழில்களென்றார்
மூட்டையென்னவென்று சொல்லிக்கேட்டாரிளங்கொ
அப்போ-அச்சுதானந்தஐயருமேதுசொல்வார்[டியாள்
அர்ச்சுனருமுன்னாலே அன்னவடிவெடுக்க
அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தை நீபார்க்க
உன்-கொலுமுகச்சாவடியில்கொண்டுவந்தேன்முன்பாக
அன்னமென்றுசொல்லி ஆரணங்கேநான்பிடித்து
வேடனுமாக விலைகூறிவந்தேனே
என்னவிலையென்று இளங்கொடியே நீகேட்க
ஆயிரம்பொன்னென்று ஆரணங்கேசொன்னேனே
நீ-அன்னமொருதட்டும் பொன்னுமொருதட்டாக
பொற்கொடியே நீகொடுத்தபொன்மூட்டையம்மாவிது
காண்டீபனர்ச்சுனரைக் கானகத்தில்கட்டிவைத்த
உன்-மார்பின்சரப்பளி மாதாவேயிந்தாவென்று
கருநீலப்பூங்குழலாள் கையிலேதான்கொடுத்தார்
அப்போதுபெண்மயிலும் அவள்கையில்தான்வாங்கி
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளப்போது
மெத்தயிளைப்பா யிருக்கிறீர்வேந்தர்களே
எங்கேயுண்டபோஜனமோ யென்றாளிளங்கொடியும்
அப்போ-ஆயன்பெருமாளும் அரிராமர்தான்கேட்டு

அல்லியிடத்தில் அங்கேபொசித்ததுகாண்
மூன்று நாளாச்சு மெல்லியரே நான்பொசித்து

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் அர்ச்சுனராசனுக்கும் விருந்திடல்.

இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இளங்கொடியாள் தானெழு
அவள்-ஆக்கபதமறியாள் அரிசிபதந்தானறியாள்[ந்து
அப்படிப்பட்ட ஆரணங்குமப்போது
பட்டாடைதான்வாங்கிப் பாவாடையுள்ளுடுத்தி
அடிசில்சமைக்க ஆரணங்குதானினைந்து
பாண்டத்தைக்கழுவி பனிநீருலைவார்த்து
சின்னசம்பாதன்னரிசி தீட்டியுலையிலிட்டாள்
முத்துப்போல்சாதம் வடித்தாளிளங்கொடியாள்
நந்தியெனும்பூசினிக்காய் நாலுவிதங்கறிசமைந்தாள்
வாழக்காய்பொரியலிட்டாள்வழுதலங்காய்தான்குழம்பு
பீர்க்கங்காய்பொரியலிட்டாள் புடலங்காய்தான்குழம்பு
கத்திரிக்காய்தான்பொரியல் கருணைபுளிக்குழம்பு
கொத்தவரைக்காய்கள் குலையோடேபொரியலிட்டாள்
பாவற்காய்பச்சடியும் பயிற்றங்காய்தான்பொரியல்
அத்திவிறகொடித்து தித்திக்கப்பால்காய்த்து
புத்துருக்குநல்லநெய்யாம் பொன்போல்பருப்புகளும்
அதிரசமுந்தேன்குழம்பும் அறுசுவைபதார்த்தங்களும்
பதுவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
எட்டுவிதக்கறியும் இயலானபோஜனமும்
ஆயிரத்தெட்டு அரிக்கறியும்பொரிக்கறியும்
கடுகசமையலிட்டாள் கன்னியிளமயிலும்
ஆச்சுதுபோஜனங்கள் அமுதுண்ணவாங்களென்று
பாளையுமோலையும் பக்குவமாய்கைகொடுத்தார்
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
தீர்த்தநீர்வாங்கி திருமுகஞ்சுத்திபண்ணி
வசந்தநீர்வாங்கி மதிமுகஞ்சுத்திபண்ணி [று
பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்துநின்

வாழையிலைபோலே வழித்திட்டார்வெண்ணீறு
கோவையிலைபோலே குழைத்திட்டார்திருநீறு
பூசைமுடித்து புகழ்வேந்தர்வீரியரும்
போஜனமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்தமர்ந்தார்
வட்டமணைபோட்டாள் வந்தவர்களிருவருக்கும்
வட்டமணைமீது வந்தமர்ந்தாரிருவருமாய்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதமது
சுத்திக்கறியைவைத்தாள் தோகையிளங்கொடியாள்[ள்
அள்ளிப்பருப்பையிட்டா ளதுகொண்டுநெய்வார்த்தா
குளிர்ந்தஜலம்வென்னீரும்கொண்டுவந்துவைத்தாளே
கனிவர்க்கமுஞ்சிலது கச்சாயமுஞ்சிலது [து
இத்தனையுந்தான்படைத்தாள் யேந்திழையாளப்போ
உண்ணுங்களென்று உபசரணைசெய்யலுற்றாள்
போஜனங்களுண்டு புண்ணியருங்கையலம்பி
சிங்காசனத்திலே தேர்விஜயன்வீற்றிருந்தான்
மாயன்பெருமாளும் வந்தாசனந்திருந்தார்
காச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிப்பாக்குகளும மோரங்கிவெற்றிலையும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆரணங்குஇருவருக்கும்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியாளேதுரைப்பாள்
அச்சுதானந்தரே அண்ணுவே நீர்கேளும்
சேராம்பூராஜாக்கள் செய்தபெருந்தவத்தால்
பவளக்கொடிமேலே பத்தினியாள்பெண்பிறந்தேன்
பதினறுவருஷமாய் பட்டமரசாண்டேன்
கொள்ளவருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் வண்ணலக்ஷங்கோடியுண்டு
தான்-மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
நித்தியகன்னியாகவே இருந்தேனின்னாள்வரைக்கும்
அருச்சுனனார்தன்னாலே அழிந்துதேயென்தவங்கள்
பத்தினிதாபமது பாழாய்முடிந்துதே
எந்தன்விதிப்பயனை ஏதென்றெடுத்துரைப்பேன்
கதியைத்துலைக்கவல்லேலன் காவேரிநீந்தவல்லேலன்

என்-விதியைத் தலைக்குகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
சேரம்பூராஜருக்குத் தேன்மொழிநானென்னசொல்
இப்படியாக இளங்கொடியாள்தான்புலம்ப [வேண
அச்சுதானந்தரும் ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
என்னென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பார்மங்கையற்கு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி பவளக்கொடியாளுக்கு கனவுசொல்லுதல்.

பவளக்கொடிமாதே பத்தினியேசொல்வதைக்கேள்
என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்பரனுமீஸ்பரியும்
அக்கினியாற்றுக்கு அருகாகத்தான்வந்து
சூலமொருகையிலே கபாலமொருகையிலே
மானுமொருகையிலே மழுவுமொருகையிலே
விரித்தசடையும் வெண்புலித்தோலாசனமும்
பக்கங்கொலுவிருக்கும் பார்வதிநாயகமும்
கங்காபவானியரும் கவுரிதரித்தவரும்
திருக்கண்ணுடையவருந் திருநீறுதானணிந்து
வெள்ளைரிஷபமேறி வித்தகரும்வந்தார்காண்
நான்-கண்டுபயந்து கடுகசரணமிட்டேன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணளே பவளக்கொடிமாதே
சேரம்பூராஜாக்கள் செய்ததவத்தாலே
பவளக்கொடிமேலே பாலகியையுண்டுபண்ணேன்
பதினறுபிராயமட்டும் பட்டந்தரித்தாளுமென்றேன்
மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
இருந்தீரேயாமாகுல் எரித்திடுவேன்பட்டணத்தை
பட்டணத்தை நீருக்கிப் பதியையெரித்திடுவேன்
மெய்யாகக்கண்டேன் விழித்தேன்கனவாச்சு
இப்படிக்கனவுகண்டேனென்று நீசொல்லுமென்றார்
அப்படிக்குச்சம்மதித்தாள் ஆரணங்குமப்போது [மாய்
போய்வாரோமென்றுசொன்னர் புண்ணியர்களிருவரு
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆரணங்குபவளக்கொடி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனுமாயவரும்

சுரங்கத்துக்குள்ளாக துரிசாய்நடந்துவந்து
சுரங்கத்தைவிட்டு வடகோடிகானகத்தில்
பிள்ளையார்கோயிலண்டை போயிருந்தாருத்தமர்கள்
அப்படிக்குத்தானிருக்க ஆரணங்குமங்கையவள்
சப்ரகூடமஞ்சத்தில் தையல்நித்திரைசெய்தாளே
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதாதியர்கள்
அருகேபுடைசூழும் அரிவையர்கள்வந்துநின்று
தட்டியெழுப்பினர்கள் தாமக்குழலாளை
அலண்டுயெழுந்திருந்தாள் ஆரணங்குமங்கையவள்
அவள்-மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மல்லிகைபுஷ்பமெல்லா
காம்பழுகிநிற்க கண்டார்கள் தாதியர்கள் [ம்
ஒருநாளுங்கருகாத மல்லிகைபுஷ்பமெல்லாம்
காம்பழுகிநிற்பதென்ன காரணமோசொல்லுமென்றார்

பவளக்கொடியாள் கண்ட கனவை தாதிகளுக்குச் சொல்லுதல்.

பங்கயஞ்சேர்க்கண்ணாள் பவளக்கொடிசொல்லுகிறாள்
மஞ்சத்தின்மேலேநான் மாதர்களே நித்திரைசெய்தேன்
இந்தநல்லவேளையிலே ஆதிசிவனிங்கேவந்து
என்னை-தட்டியெழுப்பினார் தாமக்குழலாளை
அலண்டுஎழுந்திருந்து ஆரென்றுநான்கேட்டேன்
உன்னைபிறப்பித்த உம்பர்பிரான்வந்தேனென்றார்
எங்குவந்தீரென்று இளங்கொடியேநான்கேட்டேன்
பதினாறுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
கேட்டவரம்நான்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயிப்போ
மணமாலைசூடுமென வாழ்த்திமறைந்தாரே [து
மாலையிட்டுக்கொண்டதாக மங்கையரேகனவுகண்டேன்
மஞ்சத்தின்மேலேநான் மருவியிருந்தேனடி
நான்கண்டகனவாலே கருகிற்றுபுஷ்பமெல்லாம்
மாதர்களேஎன்கனவு மற்றொன்றும்நானறியேன்
என்று இளங்கொடியாள் எடுத்துரைக்கவப்போது
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியர்கள்தான்கேட்டு

மணமாலைசூட்டுதற்கு மனமுண்டோமங்கையரே
அப்படியேசம்மதந்தான் அரிவையிளங்கொடியே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தாரேதாதியர்கள்

பவளக்கொடியாள் கண்ட கனவைகேட்டு
தாதிகள்போய்ச் சேரம்பூராஜாக்
களுக்குச் சொல்லல்.

சேரம்பூராஜரண்டை தீவிரமாயோடிவந்து
முக்காலடிவணங்கி மூவிருகால்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமாதர்களைக் கண்டார்கள்ராஜாக்கள்[ளூர்
என்னைப்பணிந்ததென்ன ஏந்திழையேசொல்லுமென்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கன்னியர்கள்சொல்லுகிறார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிநாயகியாள்
பதினறுவயதளவும் பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள்
பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள் பாருலகமத்தனையும்
இன்றையதினத்திலே இளங்கொடியாள்கோட்டையி
கண்டவதிசயத்தைக் கன்னியர்கள்சொல்லுகிறோம்[லே
பார்த்தவதிசயத்தைப் பாவையர்கள்சொல்லுகிறோம்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்போமன்னர்களே
மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மலர்கள்கருகிற்று
இது-என்னென்றுகேட்டோம் இளங்கொடிநாயகியை
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிசொன்னது
என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரரும்வந்துநின்று
சொற்பனஞ்சாதித்தார் தோகையிளங்கொடிக்கு
பதினறுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
கேட்டவரங்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயுந்தனுக்கு
இனி-மணமாலைசூட்டிக்கொண்டுவாழ்ந்திருவையகத்தி
என்றுவுரைத்தாராம் ஈஸ்வரனுரப்போது [ல்
இப்படிக்கண்டேனென்று ஏந்திழைதானுரைத்தாள்
மணமாலைசூட்டுதற்கு மனதாச்சுமங்கையற்கு
என்றுவுரைத்தார்கள் ஏந்திழைமார்தாதியர்கள்
இவ்வசனங்கேட்டார்கள் இன்பமுடன்ராஜாக்கள்

சந்தோஷமானூர்கள் சரீரங்கள்பூரித்தார்
இன்பங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்தார்
வற்றிக்கிடந்ததொரு மாபெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகி முழுஆறுவந்ததுபோல்
சந்தோஷப்பட்டார்கள் தரணியாளும்ராஜாக்கள்
சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளவரேதுசொல்வார்
எங்கள்மனதிலிருந்தபடியாச்சுதம்மா
மாலையிடவல்லவோ வருந்தினோம்காலமெல்லாம்
எங்கள்தபசுபலன் யீடேறிப்போச்சுதம்மா
நாங்கள்-பண்ணும்தவசுபலன் பலித்துதம்மாபத்தினி
கன்னிதுலையாதார் காசினியிலாருமில்லை [யே
அப்படியே நீயும் அழகுமணிமாலையிடும்
சிந்தைகுளிர்ந்தாரே சேராம்பூராஜாக்கள்

சேராம்பூராஜாக்கள் மந்திரிகளையனுப்பி தமுக்கடிக்கும் பறையனை அழைத்துவரச் சொல்லல்.

ஆரடாமந்திரியே அறிவுள்ளவீரியனே
இன்றையப்போதிலே யென்றன்மகள்தனக்கு
பணமாலைசூட்டவேணும் மங்கையிளங்கொடிக்கு
தோட்டியைத்தானழைத்துதமுக்கோசைபோடவேணு
வெட்டியானைத்தானழைத்து வீரமுறசறையவிடும் [ம்
மண்டலத்துராஜாக்களை வரவழைக்கச்சொல்லுமென்
ஆரடாதூதுவனே அழையடாசாம்புவனை [னூர்
ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாருமென்று
சொன்னதைக்கேட்டுத் துரிதமாய்த்தூதுவனும்
ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாங்களென்றான்
என்னையழைத்தவகை யேதுகருமமென்றான்
அப்போ-ஐம்பதுபேராஜாக்கள்ஐயமாரேதுசொல்வார்
பவளக்கொடிமாது பணிமாலைசூட்டுகிறாள்
பட்டத்துராஜாக்கள் பலபேருந்தானறிய
முரசறைந்துவாருமென்றார் முடிமன்னர்மந்திரியும்

நல்லதென அப்படியே நடந்தானே சாம்புவனும்
வெள்ளானைமேலாக விருதுகளைக்கட்டினன்
வெள்ளித்தழுக்கடித்தான் வெண்கலக்கொம்பெடுத்தா
ஆனையேறிமாலைசூடி அடித்தான்பறையோசை [ன்
என்னசொலலித்தானடிப்பான் இராஜாக்கள்தான்கேட்
சேராம்பூராஜாக்கள் செய்ததவத்தாலே [க
பவளக்கொடிமேலே பிறந்தபதிவிரதை
பதினறுவருஷமாய் பட்டமரசாண்டாள்
மணமாலைசூட்டுதற்கு மாது நினைவானுள்
கொம்பனையைக்கேட்டவர்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் வைகத்தில்கோடியுண்டு
மாதிதுநாள்வரைக்கும் மணமாலைசூட்டாமல்
நித்தியகன்னியாகவே நீணிலத்தையாண்டிருந்தாள்
இப்போ-மணமாலைசூட்டுதற்கு மாது நினைவானுள்
திங்கட்கிழமையிலே திகழ்புனர்பூசத்தில்
இருபதுநாழிகையில் எழில்மாலை சூட்டுகிறுள்
மனதுள்ளராஜாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
மண்டலத்துராஜாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
அனைவோருமரியவென்று அடித்தான்பறையோசை
அடித்தபறையோசை அந்நகரந்தான்கேட்டு
மண்டலத்துராஜாக்கள் மந்திரிகள்தான்கேட்டு
திக்கிலுள்ளராஜாக்கள் துரைகளெல்லாங்கேட்டார்கள்
பிள்ளையார்கோயிலண்டை இருந்ததொருபோர்விஜயன்
அடித்தபறையோசை ஆணழகன்கேட்டுவிட்டான்
சந்தோஷப்பட்டலவோ சரீரங்கள்பூரித்து
என்னவடிவாகப் போவோமவள்பந்தலுக்கு
ஆரை நினைககலுற்றுன் அளவற்றசிந்தையிலே
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
அடியளந்தமாயவனே ஐயாசரணமையா
காக்குங்குலதெய்வமே கரியமால்மைத்துனரே
வெண்ணெயுண்டசெவ்வாயா வெற்றிகொடுக்குந்தூயா
கண்ணுக்குள் நிமைபோலகாக்கிறேனென்றுசொன்னீர்

இதுவேளை இதுசமயம் ஏழையைக்காருமையா
பவளக்கொடியாளை பணிமாலைசூட்டுதற்கு
மாலைவந்துமார்பில்விழ வரந்தாருமெந்தனுக்கு
மூக்காலேமுள்பொறிக்கி மூணைமரத்தில்கூண்டுகட்டி
காக்காயின்குஞ்சுகளை கடுகிவளர்த்தவரே
முட்டையின்குஞ்சுகளை முகமறியாப்பாலகரை
விட்டுவளர்த்தீரே பிரபல்யங்காணவென்று
உந்தன்தயவாலே உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மணமாலைசூட்டுதற்கு வடிவெனக்குத்தாருமென்றான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அர்ச்சுனராஜனுக்குக் கிழப்பிராமண வடிவங் கொடுத்தல்.

அந்தச்சமயத்தில் அருச்சுனராஜதுரை
பிராமணரூபமது எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனானார்
நாற்பதும்பத்துஞ்சென்ற நரைத்தகிழவனானார்
தும்பைப்பூப்போலே துவண்டகிழவனானார்
தாணற்பூப்போலே நரைத்தகிழவனானார்
பண்ணைப்பூப்போலே பருத்தகிழவனானார்
பாந்தமுகத்துடனே திரைந்தநரையானார் [னார்
குஷ்டரோகிப்பிராமணன்போல் கொற்றவரும்ரூபமா
வெள்ளரிப்பழம்போலே வெடித்ததுதேகமெல்லாம்
வெடித்தரணத்திலே புழுக்கள்நெளியுது
சீழுஞ்சலமுஞ் சிந்துதேதேகமெல்லாம் [ர்
ஒருகண்ணுபொட்டையானார் ஒருகாலுநொண்டியானா
ஒட்டைத்தவலையொன்று ஒடிந்ததெண்டாயுதமும்
செல்லெரித்தபுத்தகத்தை சேரவகைகொடுத்தார்
பட்டயம்போலாக பாந்ததிருநாமமிட்டார்
அச்சுதாநந்தரவர் அறியாதபிள்ளையானார்
பிராமணரூபமது எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
பிள்ளையார்கோயிலண்டை இருந்தாரிருவருமாய்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் அர்ச்சுனனுக்கு சுபத்திரா[illegible] கொடுத்தல்.

சேராம்பூராஜாக்கள் கலியாணஞ் செய்வதற்குப் பந்தலலங்கரித்தல்.

அந்தச்சமயத்தில் சேராம்பூராஜாக்கள்
வாசலலங்கரிப்பார் மணமாலைசூட்டுதற்கு
முத்தைப்பிளந்தார்கள் மூன்றுங்கால்நட்டார்கள்
பவளம்பிளந்தார்கள் பந்தக்கால்நட்டார்கள்
வெள்ளியால்கால்நிறுத்தி வெற்றிலையால்பந்தலிட்டார்
கரும்பாலேகால்நிறுத்தி அரும்பாலேபந்தலிட்டார்
ஈர்க்குப்பிளந்தார்கள் இருகாதம்பந்தலிட்டார்
மூங்கில்பிளந்தார்கள் முக்காதம்பந்தலிட்டார்
நாணல்பிளந்தார்கள் நாற்காதம்பந்தலிட்டார்
வன்னிமரம்பிளந்து வாசலலங்கரித்தார்
மாவிலைத்தோரணமும் மருடநல்லதோரணமும்
அரசிலைத்தோரணமும் அலங்காரம்பண்ணினர்கள்
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான்சுங்குவிட்டார்
பச்சைகிளிகளைப் பந்தலிலே தூக்கிவிட்டார்
வெட்டிவேர்குரிவேரும் விதம்விதமாய்த் தூக்கினர்
பட்டாலலங்கரித்து பாளையாலொப்பமிட்டார் [ட்டார்
கோத்தைமுத்தைத் தூக்கி கொலுமுகத்தைத்தொங்கவி
மற்றமுத்தைப்பந்தலிலே மாணிக்கமாய்வைத்திழைத்
வாழைமரம்கமுகுமரம் வாசலெங்குங்கட்டினர்கள் [து
தென்னைபலாக்காயும் தெருக்களெங்கும்கட்டினர்கள்
எங்கெங்குந்தோரணமும் எங்கெங்குந்திருவிளக்கும்
ஜன்னல்கள்தோறுஞ் சரங்கள்மிகக்கட்டினர்கள்
அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுதான்தெளித்தார்
நிலக்கோலமிட்டார்கள் நிலத்தின்மேல்பூதெளித்தார்
பந்தலலங்கரித்து பட்டுரத்னப்பாய்போட்டார்
தங்கப்பாய்போட்டார்கள் சரிகைதலையணைகளிட்டார்
ஆயிரமணங்குபெற்ற ஆராட்சிமணியெடுத்து
கற்பகப்பந்தலிலே கட்டியே தூக்கினர்கள்

இரும்புநல்லசங்கிலியால் இயல்பெறவேகட்டினார்கள்
ஆராட்சிமணியை அடித்தார்களோசைபெற
ஆராட்சிமணிசத்தம் அந்நகரில்கேட்டிடுமாம்

ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராஜாக்கள் வருதல்.

அடித்தபறையோசை அல்லவருங்கேள்வியுற்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்களும்வாரார்கள்
ஓரணியாம்பச்சைவில்லு ஒன்றுநூறாயிரமாம் [தம்
இரண்டணியாம்பச்சைவில்லு இரண்டாயிரஞ்சேனை
யானையேறுந்துரைகளெல்லாம்யானையேறிவந்தார்கள்
குதிரையேறுந்துரைகளெலாங்குதிரையேறிவந்தார்கள்
ஒட்டையேறுந்துரைகளெல்லாம் ஒருகோடிவாரார்கள்
கண்டவிடங்களெல்லாம் கருமலைபோல்யானைகளாம்
பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பருவதம்போல்தேரணிகள்
கண்கொள்ளாதசேனை மண்கொள்ளாதளங்கள்
ஏகமாய்த்திரண்டு யெல்லோரும்வாரார்கள்
பூமியதிருதங்கே பூலோகம்நெக்கிடவே
வாரார்கள்ராஜாக்கள் மகமேருகுலுங்கிடவே
பிள்ளையார்கோயில் ஓரமாய்வாரார்கள்
காளையருச்சுனனார் கண்டானே துரைகள்தன்னை
அச்சுதானந்த ரையரே நீர்கேளும்
இத்தண்டராஜாக்கள் இச்சையுடன்வாரார்கள்
பவளக்கொடியாளை பணிமாலைசூட்டுதற்கு
அனந்தங்கோடிராஜாக்கள் ஆசையுடன்வாரார்கள்
மாயன்தயவாலேநான் மணமாலைசூட்டினால்
இத்தண்டராஜாக்கள் இஞ்சிதின்றகுரங்காவார்
ஏக்கத்துப்போவாரே இருந்தவிடஞ்சொல்லாதே
என்றுநகைத்தவரும் எல்லோருடன்நடந்தார்
பார்ப்பான்வருகிறதைப் பார்த்தான் துரைகளெல்லாம்
ஈழக்கிழவனிவன் ஏதுக்குவாரான்காண்
தோலும்நரம்புகளும் தொங்குதுகிழவனுக்கு
அங்கம்சதைகளெல்லாம் ஆடுதுகிழவனுக்கு

இந்தக்கிழவன் ஏதுக்குவாரான் காண்
என்றுசிரித்தார்கள் இயலானராஜாக்கள்
கோவிந்தாவென்று கொற்றவனும்கீழ்விழுந்தான்
தள்ளாடிதடியூன்றித் தான்வருவான்மெள்ளமெள்ள
கொக்கென்றிரும்புவான் கோழைவந்துமாரடைக்க
வப்புவாய்கொட்டிவர வாய் நீருசொள்ளொழுக
கண்ணிரண்டுங்கீரைவிரை காதிரண்டுங்கேளாது
தூக்கியடிவைப்பாராஞ் சுழன்றுவிழுவாராம்
எடுத்தடிவைப்பாராம் இடறிவிழுவாராம்
அருகம்புல்தட்டினல் அருபதிடம்விழுவார்
மூங்கில்முள்தட்டினல் மூப்பதிடம்விழுவார்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே [ணி
இவனைக்-காணுதேயல்லவோ கலங்குகிருள்பவளக்கன்
நெடுநாள்தவமிருந்து நித்திரையும்வாராமல்
கண்கெட்டபாப்பானைக் கலியாணம்பண்ணவென்று
மாலையிடத்தேடியே மயங்குகிருள்மங்கையரும்
காணுதேதேடியல்லோ கலங்குகிருளென்றுசொல்லி
இவனை-பரியாசம்பண்ணியேபலபேரும்போய்நடந்தா
சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளிடபந்தலிலே [ர்
வாகனங்கள்விட்டிறங்கி வந்தமர்ந்தார்மன்னர்களும்
மணக்கோலப்பந்தலிலே மன்னவரும்வந்தமர்ந்தார்
ஆரியகிழவனும் அர்ச்சுனனும்வந்தமர்ந்தார்

பவளக்கொடியாளை ஸ்நானஞ்செய்வித்து ஆபரணங்களை அலங்கரித்தல்.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
ஆயிரந்தாதிமார் ஆரணங்குமோடிவந்து
சலவைகல்மண்டபத்தில் தையலருமோடிவந்து
பூத்திண்ணைமண்டபத்தில் பொற்கொடியைகூட்டிவந்
தண்டையசைய சதங்கைதகுதிகென்ன [தார்
கொண்டையசைய குயில்வந்துகூத்தாட
வட்டமணைமேலே மாதரையிருக்கவைத்து

நல்லெண்ணெகொண்டுவந்து நலங்கிட்டார்பந்தலுக்கு
சம்பங்கியெண்ணெகொண்டு தடவி நலங்கிட்டார்கள் [ள்
குங்குமப்பூயெண்ணெகொண்டுகூந்தல்தனக்கிட்டார்கள்
மூந்நூறுசுமங்கலிகள் மூன்று நலங்கிட்டார்கள்
ஐந்நூறுசுமங்கலிகள் ஐந்து நலங்கிட்டார்கள்
மங்களம்பாடியே மாதர் நலங்கிட்டார்கள்
சோபனங்கள்பாடியே தோழியர் நலுங்குமிட்டார்
ஆலாத்திசுற்றியே அபிஷேகமாட்டலுற்றார்
மஞ்சனச்சாலையிலே மஞ்சனீராட்டி வைத்தார்
ஒட்டுமஞ்சள்பூசியே ஒளிபவள நீராட்டி
ஸ்நானங்கள்பண்ணியே தாமக்கருங்குழலாள்
நீர்காட்டிவூதியே நெருப்பில்தலைசாய்த்து
ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நனைந்த துகில்களைந்து நாகரீகபட்டுடுத்தி
பாவாடையுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேல்சாத்தி
ஆனந்தமாரியரை அலங்காரம்பண்ணலுற்றார்
பூவாழைஎண்ணெதொட்டு போதமயிர்கோதி
சீவியேசிக்கறுத்து சிமிழ்போலேகொண்டையிட்டு
வாரிமுடித்தார்கள் மாணிக்கக்கொண்டையிட்டார்
ஒவ்வோர்மயிர்களுக்கு எவ்வேழுபொன்னிதழாம்
பொன்னிதழும்பூவிதழும் போதமுடித்தகொண்டை
சுத்திமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதோளசைய
தட்டிமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதானசைய
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அன்பானசவுரிவைத்து
கொண்டைசடையில்லை குப்பியலங்கரித்து
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அணிந்தாரழகுபெற
சந்திரபிறைசூரியபிறை சடைநாகந்தானணிந்தார்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
கண்ணுக்குமையெழுதி கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டார்
முத்தானபொட்டுமிட்டு முன்னாலேதொங்கலிட்டார்
அன்னகொப்புவன்னசொப்பு அருகுவாளிசொருகுவா
மாணிக்கவாளி மயிற்கீழேகோதிவிட [ளி

கடலக்கம்மல்லைவடூரியங் காதிலணிந்தார்கள்
இருதலைப்பக்ஷிகளும் இசைந்தபட்டுபூச்சிகளும்
பாம்புகடிகளும் பச்சைக்கல்முருகுகளும்
முத்தணிந்தமூக்குத்தி நத்துமணிந்தார்கள்
ஒற்றைச்சரடுகளும் ஒருபுறமாம்பொற்சரிகை
முத்துசரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
வட்டசரப்பளியாம் வராகன்பூமாலைகளாம்
கொத்துச்சரப்பளியாம் கோர்த்தமணித்தாவடமாம்
சந்திராரங்கிள்ளட்டிகை தரித்தார்களப்போது
ரவையட்டிகைதனையும் நடுக்கழுத்திற்முன் தரித்து
தோள்வந்திகைவந்தி தொடுத்தார்கள்கைவளையல்
கடகஞ்சரிபவளங் கைநிறைந்தபொன்வளையல்
உத்திரசஞ்சமது போட்டார்களுத்தமிக்கு
எட்டுவிரலுக்கும் இசைந்தகணையாழி
பத்துவிரலுக்கும் பதிந்தகணையாழி
அரைக்கிசைந்தஒட்டியாணம் அணிந்தாரிடைதனிலே
தண்டைகொலுசுடனே சதங்கையும்பாடகமாம்
காலாழிகல்லணையாம் பீலாழிபில்லணையாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அலங்கரித்தாரன்னேரம்
பட்டுப்பளளென்ன பாடகக்காலசைய
முத்துமினுமினென்ன முந்தாணிபொன்னுதிர
திருநீற்றுக்காப்பு திருச்சாந்துபொட்டுமிட்டார்
அஞ்சனக்கண்ணுக்கு அழகாகமையுமிட்டார்
மல்லிகைமாலை மாதவளின்கழுத்திலிட்டார்
சந்தனமும்பன்னீருஞ் சாந்துசவ்வாதுகளும்
குங்குமமும்பன்னீரும் குழைத்தல்லோபூசினர்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போ-ஆரைநினைத்தாள் அளவற்றசிந்தையிலே
ஆலவாய்சொக்கரை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்தாள்
சுவாமிபெருமாளே துணைவாருமெந்தனுக்கு
பரமசிவனருளால் பார்வதிகிருபையினல்

பவளக்கொடிமேல்பிறந்த பதிவிரதைமெய்யானால்
ஆதிசிவன்பூமாலை அனுப்புங்களெந்தனுக்கு
ஈஸ்பரியாள்பூமாலை வரவேணுமெந்தனுக்கு
கோதைபவளக்கொடியுங் கும்பிட்டுநின்றாளே
சிவனார்மனமகிழ்ந்து சிந்தைமிகக்குளிர்ந்து
ஆலவாய்ச்சொக்கரும் அம்மன்மீனாக்ஷியும்
திருமாலைசந்தனமும் திருநீறுந்தானெடுத்து
ஆரணங்குஅரண்மனைக்கு அந்தரமாயனுப்பிவிட்டார்
வந்தபூமாலையை மாதவளுங்கைபிடித்தாள்
மாணிக்கத்தேர்தனிலே வந்துமெள்ளஏறினாள்
ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
சுத்திக்குடைபிடித்து சூரியனைக்காணமல்
பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைக்காணமல்
கவிந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைக்காணமல்
மூந்நூறுதேங்காயை முடியோடேசூரையிட்டார்
ஐந்நூறுதேங்காயை அடித்தொடைத்துசூரையிட்டார்
முழங்குதுவாத்தியங்கள் மும்மண்டலமசைய
அடிபடுதுபேரிகை அந்நகர்தத்தளிக்க
பேரிகைசத்தம் பெரிதாய்முழங்குதங்கே
ஐங்காதவழிதூரம் அடிபடுதுபேரிகையும்
நாற்காதவழிதூரம் நாகசின்னந்தான்கேட்க
முக்காதவழிதூரம் முரசுமுழங்கிவர
மச்சுரதமேறி வாராளாம்மாதுகன்னி [ர்
அங்கிருந்தராஜாக்கள் அனைவோரும்பார்த்துரைப்பா
ஒருவர்க்கொருவர் உகந்துகந்துபேசுகிறார்
நீறுபூத்ததோர்நெருப்பை ஊதிப்பார்த்தநிறம்போல
ஆயிரமின்னலிலே சோதிமின்னல்மின்னுப்போல்
தங்கத்தைக்காய்ச்சியே தரையிலேவிட்டாற்போல்
ஈயத்தைக்காய்ச்சியே யிலையிலேவிட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
சந்திரனைப்போலாக தளும்புகிறாள்தையலரும்
சூரியனைப்போலாக துலங்கிறாள்தோகையரும்

யார்க்கிவள்கிட்டுவளோ அண்ணமாரே நாமறியோம்
எவர்க்குக்கிடைக்குமோ இந்த நல்லபாக்கியங்கள்
தாங்களைசொல்லியே தலையெடுத்துப்பார்த்திருந்தார்
ஆனந்தவாழ்மாரி அவளுடையதேர்வருது
பார்மன்னன்சபை நடுவே பவளக்கொடிதேர்வருது
அரசர்சபை நடுவே ஆரணங்குதேர் நிறுத்தி
எண்ணுதுமெண்ணுகிறுள் ஏலப்பசுங்கிளியாள்
ஆணுலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜாவை
வடிவோடேவாருமென்று மன்னவனைச்சொன்னதில்
என்னவடிவாக யிருக்கிருரோவென்றறியேன் [லே
இவளைப்போல்மங்கை எங்குங்கிடையாதோ
நாட்டில்அமையாதோ நாயகியாள்தன்போலே
என்றுமனதில் இசைந்துவழிபோனுரோ
தருமாபுரிக்கலவோ தானடந்துபோனுரோ
என்செய்வேன்ஈஸ்பரனே யேதுமறியேனே
கிழக்குமுகம்நோக்கிக் கிளிமொழியாள்பார்த்தாளே
பக்கத்தில்நின்றதொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
மூத்துமுடிதரித்த முடிமன்னராஜாக்கள்
பவளமுடிதரித்த பாராளும்ராஜாக்கள்
அங்கவங்ககலிங்கம் அவந்தியரசரம்மா
செல்வமாய்ப்பெண்பிறந்து சீரழியதாளாச்சோ
அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அம்பலமானீரோ
சிங்களங்கொங்கணம் தெங்கணராஜரம்மா
மாளவம்சாலவம் மகதமச்சராஜரம்மா [டு
இப்படிக்குத்தாதிசொல்ல யிளங்கொடியாள்தான்கேட்
தெற்குமுகமாகத் திரும்பினுள்ராஜாத்தி
பக்கமிருந்ததொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
வச்சிரமுடிதரித்த மந்திரிகள்ராஜாம்மா
அருணங்கிராடம் யவனங்குருசவ்வீரம்
குருகொல்லம்சூரசேனம் கோசலஞ்சிந்துசீனம்
மண்டலத்தையாளுகின்ற மகாராஜராஜரம்மா
மாலைசுழற்றியே மன்னர்மேல்போடுமென்ருர்

மேற்குமுகமாக மெல்லி திரும்பிப்பார்த்தாள்
பக்கத்திலிருக்கின்ற பாங்கியவளே துசொல்வாள்
பல்லவம்பாஞ்சாலம் பப்பரங்காந்தாரம்
தேசத்தையாளுகிற தீரரிவர்களம்மா
மாலையைச்சுழற்றியே மன்னவர்மேல்போடுமம்மா
வடக்குமுகமாகத் திரும்பினாள் மாதுகன்னி
பக்கத்திலிருந்ததொரு பாங்கியவளே துசொல்வாள்
துஷ்டர்தனையடக்குந் துரைகளிவர்களம்மா
வடதேசராஜாக்கள் மன்னரிவர்களம்மா
எந்திழையேஉன்னழகுக் கேற்றபுருஷரம்மா
உன்-மனதுக்கிசைந்த மணவாளன் தானிருப்பான்
மாலைசுழற்றுமென்றார் மாதரிளங்கொடியை

பவளக்கொடியாள் அர்ச்சுனனை மாலைதரித்தல்.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும் [லே
அப்போது-ஆரை நினைத்தாளோ அளவற்றசிந்தையி
எவரை நினைத்தாளோ எண்ணமற்றசிந்தையிலே
ஆகாயவாணி துர்க்கை யம்மன்பிடாரிகளே
மஞ்சளழகிகளே மடிச்சேலைகாரிகளே
பொங்கநயினாரே பொற்கொடியாண்டவனே
இல்லறத்துதேவதைகள் எல்லோருந் துணையிருங்கள்
ஆலவாய்ச்சொக்கரே அங்கயற்கண் மீனாக்ஷி
மதுரைமீனாக்ஷியம்மாள் வந்து துணையிருங்கள்
என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்பரரே துணையிருங்கள்
மாயன்பெருமாள் மங்கைநல்லாள்லட்சுமியே
ஆயன்பெருமாளென் னருகே துணையிருங்கள்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரெல்லாங்காத்திருங்கள்
வசிஷ்டரருந்ததியும் மணிமாலைகாத்திருங்கள்
தான்-ஆகாயம்விட்டமாலை அர்ச்சுனனார்தன்கழுத்தில்
சுழற்றிவிட்டமாலையது சுரேந்திரன்மகன்கழுத்தில்
அருச்சுனனார்தன்கழுத்தில் அழகுமாலைவிழவேணும்
என்னவடிவாக இருக்கிறாரோ நானறியேன்

சுவாமியைத்தானினைந்து சுழற்றினாள் மாலைதன்னை
விரலால்சுழற்றியே வீசினாள் மாலைதன்னை
சுழற்றிவிட்டமாலையது சுவர்க்கலோகம்போகிறது
சூரியமண்டலத்தை சுற்றியுலாவுகுது
எதிர்பட்டதேவர்களெல்லவரைப்பார்த்துவரும்
நாலுபக்கஞ்சூழ்ந்திருக்கும் ராஜர்களைச்சுற்றிவரும்
தேடியேபார்க்குதே தேர்விசயனர்ச்சுனரை
ஆரியனைப்போலாக இருந்ததோரர்ச்சுனர்மேல்
வாள்விஜயன்தோள்மேலே வந்துவிழுந்தது
வேதியன்தன்கழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
தேவதுந்துமிமுழங்க தேவர்கள்பூமாரிபெய்ய
ஆசாயபேரிகைதான் அடிபடுதுதிமிதிமென்று
பூவருஷந்தான்பொழிந்தார் பொன்னுலகதேவரெல்
ஆராட்சிமணிகளும் அடித்ததுஓசையுடன் [லாம்
சேராம்பூராஜாக்கள் தீரர்களும்பார்த்துவிட்டார்
அத்தண்டராசாக்கள் மந்திரிகள்வந்திருக்க
விருத்தனுடதோள்மேலே விழுந்ததென்னபாவமிது
வேதியன்கழுத்திலே விழுந்ததென்னபாவமிது
ஆரியனைமாலையிடப் பிறந்தாளே ஆரணங்கு
வேதியற்குமாலையிட விதித்துதோயென்மகளே
செல்வமாய்ப்பெண்பிறந்து சீரழியநாளாச்சோ
அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அம்பலமானீரோ
பிச்சையிரந்துண்ணும் பிராமணற்குப்பெண்டாகி
கல்லெடுப்பரிசிக்கு காத்திருக்கநாளாச்சோ
பாத்தாளியரிசிக்கு பார்த்திருக்கநாளாச்சோ [ன்
இந்தக்கிழவனுக்கோ இதுக்கோநான்பெண்வளர்த்தே
குருட்டுக்கிழவனுக்கோ கோடிநாள்தபசுபண்ணேன்
நொண்டிக்கிழவனுக்கோ நோக்கித்தபசுபண்ணேன்
சண்டிக்கிழவனுக்கோ தனிமாலைசூட்டிவிட்டாள்
இந்தக்கிழவனுக்கு எவர்தான்வழிவிட்டார்கள்
பாவிகிழவனிவன் பந்தலுக்குள்ஏன்வந்தான்
ஆர்காண்பிராமணரே அழகுமாலைதாருமென்றார்

பெண்ணரசிதான்போட்ட பூமாலைதாருமென்றார்
அப்போதுவான்விஜயன் ஆரியனுமேதுசொல்வான்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
மாலைதரிக்கிறார் மன்னவர்களென்றுசொல்லி
பிச்சைக்குவந்திடத்தில் பூமாலைபோட்டுவிட்டாள்
வேணுமென்றுவந்தேனோ மெல்லியரைமாலையிட
பிச்சைக்குவந்திடத்தில் பெரும்பாம்புசுற்றியது [பா
இவளைநான்பெண்டுவைத்து என்செய்யப்போறேனப்
தள்ளாதகிழவனுக்குத் தையலருமேன்காணும்
மாளுங்கிழவனுக்கு மாதர்களேன்காணும்
எனக்கிட்டமாலைதனை எடுத்துத்தரித்துக்கொள்ளும்
மாலைதரித்துக்கொண்டு மங்கிலியம்சூட்டுகிறோம்
உங்களுக்குப்பெண்டிருக்க உலகத்திலுற்றபடி
வளர்த்துஎடுத்தீர்கள் மாலைதரித்திடுங்கள்
இந்தாருமாலையென்று ஈய்ந்தார்பிராமணரும்
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியோடிவந்து
என்னையும்பெற்றெடுத்த இயலானஐயாவே
மாளுங்கிழவனுடன் வார்த்தைகளேனுங்களுக்கு
என்தலைவிதிப்பயனை எவருமறியார்கள்
ஆதிசிவன்தன்னெழுத்தை ஆருமறியார்கள்
எல்லார்தலையிலும் ஈரெழுத்துஓரெழுத்து
பாவிதலையிலந்தப் பார்ப்பானையெழுதிவைத்தான்
கதியைத்துலைக்கவல்லேன் காவேரியைநீந்தவல்லேன்
என்-விதியைத்துலைக்குகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
அன்றெழுதும்ஆதிசிவன் அழித்தெழுதப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினது தவறுதொருக்காலும்
ஒருவனுக்குமாலையிட்டு உலகத்தார்வாழ்வார்கள்
இருவருக்குப்பெண்டாக இருப்பேனோஎன்தகப்பா
வாருமையாவென்று வலதுகையைத்தான்பிடித்து
மாணிக்கவாசலிலே மறையவனைக்கொண்டுசென்றாள்

அந்தச்சமயத்தில் ஆயன்பெருமாளும்
செந்தும்பிபோலே ஸ்ரீராமர்வடிவெடுத்தார்
ஜிவ்வென்றுதான்பறந்துதேன்மொழியாள்தன்செவியி
வந்துநுழைந்தார் மயிலனையாள்தன்செவியில் [ல்
அஞ்சாதே அஞ்சாதே அருந்தங்கையஞ்சாதே
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனராசன்காண்
என்றுவுரைத்தார் இளங்கொடியாள்தன்செவியில்
அருஞ்செவியில்தானுரைத்து ஆயரும்போய்நடந்தார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வேடத்தைமாற்றி விஜயாவடிவெடென்றாள்
அர்ச்சுனவடிவுகளை அழகாகக்காட்டுமென்றாள்

அருச்சனராஜன் கிழப்பிராமணன் வடிவைவிட்டுத்
தன் சுயரூப மெடுத்தல்.

சேராம்பூராஜாக்கள் சிந்தைகுளிர்ந்துவிட
கண்டோர்பயந்துவிட கால்கைகள்தடுமாற
சிந்தைகுளிர்ந்துவிட தேர்விஜயன்வடிவெடுத்தான்
அங்கங்குளிர்ந்துவிட அருச்சுனன்வடிவெடுத்தான்
மூன்னழகும்பின்னழகும் முதுகிலேமச்சரேகை
பல்லிலேபரசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
நாவிலேநக்ஷத்திரம் நயனவிழிசோதிவிட
மாயன்தயவாலே வாள்விஜயரூபமானான்
ஆயன்தயவாலே அருச்சுனன்ரூபமானான்
கண்டவர்கள்தான்மயங்க காண்டீபன்வடிவெடுத்தான்
பார்த்தவர்கள்தான்மயங்கப்பார்த்திபன்வடிவெடுத்தார்
ஐந்துபிராயம் அறியாப்பிராயமென்றும்
அச்சுதானந்த வையரும்வந்துவிட்டார்
பவளக்கொடிமாது பார்த்துமகிழ்ந்துவிட்டாள்
சேராம்பூராஜாக்கள் தேர்விஜயன்தன்னைக்கண்டு
கண்டுமகிழ்ந்தார்கள் காண்டீபனருச்சுனரை
பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள் பார்த்திபன்அருச்சுனரை
விஜயனழகுகண்டு மெத்தமனமகிழ்ந்தார்

எங்கள்-மகள் தனக்கேத்ததொரு மணவாளன்வந்திரே
அர்ச்சுனரைப்போலாக வாராமல்ஆணழகா
பிராமணவடிவாகப் பெண்கொள்ளவந்தீரோ
வந்தென்னைப்பெண்கேட்டால்தந்திடோமென்றேமோ
ஈளக்கிழவனைப்போல் ஏன்காண்வடிவெடுத்தீர்
என்றுமனமகிழ்ந்தார் இயலானராஜாக்கள்
அந்தச்சமயததில் அங்குவந்ததுரைகளெல்லாம்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிமாது
ஆரியனைமாலையிட்டு அழைத்தேகக்கண்டவர்கள்
இஞ்சிதின்றகுரங்கதுபோல் ஏக்கற்றார்மன்னவர்கள்
விருத்தகிழவனுக்கு வேதியற்குவாய்த்ததென்று
இங்கிருந்தென்னபலன் என்றெண்ணிராஜாக்கள்
அவரவர்கள்மாளிகைக்கு அனைவோரும்போகலுற்றார்
சேராம்பூராஜாக்கள் தீரவரேதுசெய்தார்
வில்விஜயனருச்சுனனை வேந்தர்வரவழைத்து
நல்லவேளைதப்பாமல் ராகுகாலம்வாராமல்
வர்ச்சியங்கள்தியாச்சியங்கள் வாராதவேளைகண்டு
சேஷைமணைபோட்டு சிரானபந்தலிலே
செந்நெல்லரிசிகொண்டு திங்கற்குப்பொங்கலிட்டு
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் மணைமேலிருக்கவைத்து
மூ ் நூறுசுமங்கலிகள் மூகந்துமுளைதெளிக்க
ஐ சுமங்கலிகள் அல்விமுளைதெளிக்க
சாஓ கரகமும் சந்திரற்குமுன்பாக
அம்ப லமாக அரசாணிமுன்பாக
வேதப் ாமணர்கள் வேதங்களோதிவர
ஓமப்புகை பெரிய உடனுகவேதஞ்சொல்ல
காப்பரிசித பழங்கி கங்கணமுங்கட்டினர்
சேராம்பூரா க்கள் தீரரெழுந்திருந்து
மாவுங்கனிநூலும் மஞ்சளொடுநல்விதையும்
தாலியுங்கூறையுந் தான்கொண்டுவந்தார்கள்
குருகுலத்துராஜாவே குந்திமகனுரே
மந்தாரக்குந்தியரும் பெற்றமகனுரே

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
தந்தேனுனக்கீந்தேன் தாரைநீர்பிடியுமென்றார்
காலுக்குமிஞ்சியிட்டார் கைக்குக்கணையாழியிட்டார்
தையலரைத்தான்கொடுத்துத் தாரைநீர்வார்த்தார்கள்
ஏந்திழையைதான்கொடுத்து இஷ்டநீர்வார்த்தவரும்
மாலைதரித்து மணமாலைசூட்டுமென்றார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைந்து
தாலியைக்கட்டினான் தார்விஜயனருச்சுனனும்
பிர்மமுடிமூன்றுமுடி போட்டானேவாள்விஜயன்
காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமுந்தானவிழ்த்தார்
அம்மிமிதித்து அரசாணிசுற்றிவந்து
பெரியோர்களெல்லோரும் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
மன்னவனுந்தேவியுமாய் மாளிகையினுட்புகுந்தார்
தங்கரத்னமேடையிலே தனஞ்சயனுவ்வீற்றிருந்தான்
ஐம்பதுபேரையமாரும் அவர்களுடதேவிமாரும்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
தனஞ்சயற்கும்வேதியற்கும் சாமாகச்சேஷையிட்டு
பாலும்பழமும் பரிவுடனேதான்கொடுத்தார்
பாலமுதமுண்டு பசியாறித்தானிருநதார்
அப்பால்-வந்தமனிதருக்கும் மகாபெரியசேனைகட்கும்
அத்தரும்பன்னீரும் அழகாகத்தான்தெளித்து
சந்தனமுங்கெந்தபொடி தாம்பூலந்தான்வழங்கி
பாலித்தார்புட்பம் பரிமளங்கள்தன்னுடனே
கோடிவெகுபூரிதானங் கொடுத்தார்பெரியோர்க்கு
தக்ஷணையுந்தாம்பூலந் தார்வேந்தர்தான்கொடுத்தார்
வந்தமனிதர் மகாசேனையெல்லவர்க்கும்
கைக்குஜலங்கொடுத்தார் கட்டழகரெல்லவர்க்கும்
பந்தியமர்த்தி பறிமாறிபோசனங்கள்
பொறித்தபொறிக்கறியும் பொன்போல்பருப்புகளும்
பத்துவகைபச்சடியும் பரிமாறியாவருக்கும்
புத்துருக்குநெய்யதனை போதமிகப்படைத்து
முப்பழமுஞ்சர்க்கரையும் அப்பளமுந்தான்படைத்து

ஆயாசந்திரவே பாயாசந்தான் கொடுத்தார்
போஜனங்களுண்டு புகழ்வேந்தர்யாவர்களும்
கைகாலலம்பி கனமிகுந்தமன்னரெல்லாம்
வேடிக்கையாக வீற்றிருந்தார்பந்தலிலே
அப்போ-வெட்டியபாக்கும் மிகமணக்கும்வெற்றிலையும்
சொர்னபுட்பமாலைகளும் சோடிசகலாத்துகளும்
வைத்துக்கொடுத்தார்கள் வரிசைவெகுமானம்
ஒட்டைகுதிரைகள் உத்தமர்கள்மொய்யெழுதி
உத்தமர்களெல்லோரும் உள்ளங்களிகூர்ந்து
காண்டீபனருச்சுனனும் கன்னியவள்தேவியுமாய்
ஊர்வலமானபின்பு உத்தமனுந்தேவியுமாய்
பள்ளியறைமண்டபத்தில் பாங்குடனேபோகலுற்றார்
வந்திருந்தராஜாக்கள் மன்னவர்களெல்லோரும்
அவரவர்கள்ராஜ்ஜியத்தை ஆளுகைக்குப்போனார்கள்
வாழ்விஜயன்கோமானும் மருவுண்டுதானிருந்தான்
பதினொருநாளாச்சு பார்த்தன்வந்துமாலையிட்டு
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குமேதுசெய்தாள்
மதுடத்துரைச்சியரும் வாழ்வரசியல்லியரும்
கொச்சிதுரைச்சி கொடிமதுரையல்லியரும்
மச்சுதுரைச்சி வடமதுரையல்லியரும்
காலையில்தானெழுந்து கனிவாயைசுத்திபண்ணி
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
பொய்கைதனிலிறங்கி பொற்கொடியுஸ்நானஞ்செய்
ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி [து
நனைந்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
சொக்கருளென்று திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
மதுரைமீனாட்சியரை மாதாவைத்தானினைந்து
ஆரன்பூசையரிபூசை அனுஷ்டானம்பண்ணியவள்
இங்கிதமானதொரு அலங்காரம்பண்ணலுற்றாள்
சல்லடந்தான்தொடுத்து தட்டிபிதுவெடுத்தாள்
தட்டியின்மேலொட்டியாணம் சாதாவரிந்துகட்டி

சல்லடத்தின்மேலேயவள் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டாள்
வலப்புறத்துச்சுங்கிலே மாகாளியக்ஷரமும் [ள்
தென்புறத்துச்சுங்கிலே தெய்வகன்னியக்ஷரமும்
முத்துக்கபாயணிந்து மூதுகெல்லாமங்கிபோட்டாள்
வச்சிரக்கபாயணிந்தாள் மார்நிறைந்தஅங்கிபோட்டா
அங்கிகபாயணிந்தாள் அல்லிமலர்நாயகமும் [ள்
கேடயமும்பல்லயமும் கிளிமொழியாள்தான்தரித்தாள்
மந்திரவாளெடுத்து வலதுகையில்தான்பிடித்தாள்
பதினெட்டுஆயுதமும் பத்தினியாள்தான்தரித்தாள்
முத்துமிதியடியை தொட்டுநடந்துவந்து
வசந்தமணிமண்டபத்தில் மாதவளும்வந்தமர்ந்தாள்
கொலுக்கூடமண்டபத்தில் கொம்பனையும்வந்தமர்ந்தா
மந்திரிபவளசேனை மயிலணையும்வந்தமர்ந்தாள் [ள்
தாதிகளுந்தோழிகளுந் தையலரைச்சூழ்ந்தார்கள்
செங்கமலத்தாதி சேனைபதிபவளசேனை
வெண்சாமரைகவுரி வீசியவள்பக்கம்நின்றாள்
ஆலவட்டஞ்சாமரைகள் அருங்கிளிமார்வீசிவர
மல்லிகைவிசிறிகளும் மயில்விசிறிதான்வீச
செண்டாடிப்பந்தாடித் தேன்மொழிமார்சுழன்றுவர
ஆடுவார்பாடுவார் அல்லவருஞ்சூழ்ந்தார்கள்
பந்தாடிச்செண்டாடிப் பாங்கிமார்சூழ்ந்துவர
கேளிக்கைபார்த்து இருக்கிறாள்கிளிமொழியாள்
சங்கீதம்பார்த்து இருக்கிறாள்கிளிமொழியாள்
முத்துவித்தவர்த்தகரும் மூவிருகணக்கர்களும்
கணக்குச்சுருளெடுத்து கடுகவேவாரார்கள்
கொம்பனையாள்முன்னேவந்து கும்பிட்டுதெண்டனிட்
கைகட்டிநின்றார்கள் கட்டழகரெல்லவரும் [டார்
மருடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியேதுசொல்வாள்
முத்துகொழித்ததுவும் வித்தகணக்குகளும்
அன்றாடங்கணக்குகளேன் அம்பலத்தேவாராமல்
எட்டுநாள்வாராமல் இருந்தவயணமென்ன [ன்
ஒருமுத்துகுறைந்தாலே உயிர்க்கழுவில்போட்டிடுவே

இருமூத்துகுறைந்தாலே யீரல்பிளந்திடுவேன்
எட்டுநாள்கணக்குகளும் எழுதிமுடியுமென்றாள்
கண்கள்பொறிபறக்க காந்தாளப்பட்டாளே
செந்தலைநாகம்போல் சீறியெறிபறந்தாள்
கண்ணால்பொறிபறக்க காதாலனல்வீச
ஈச்சம்பழம்போலே இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
கோவைப்பழம்போலே கொள்ளிகொண்டுவீசுதுபார்
கண்டசதைகளைக் கடித்துமிழ்ந்தாளல்லியரும்
கணக்கரதிகாரி கைகால்நடுங்கிவிட்டார்
எட்டுநாள்கணக்குகளும் எழுதிமுடிக்கலுற்றார்
கண்ணுக்குமேல்கண்ணாய் இழுக்கிறாள்கன்னியரும்
ஆராலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணுக்கோபமப்போ
அந்தச்சமயத்தில் அங்குவாரான்புலந்திரனும்
வீதிவிலாசமது விளையாடிவில்வேந்தன்
தங்கத்தேரோட்டியே தனஞ்செயன்புத்திரனும்
செம்பொன்தேரோட்டியே சித்திரவீதியெல்லாம்
முத்தின்தேரோட்டியே முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டியே மதுரைத்தெருவீதியெல்லா [ம்
தண்டையசையவே சதங்கைதகுதிகென்ன
அரைவடமுங்கிண்கிணியும் அசைந்துநிழல்காட்ட
கணையாழிசோரவிட கண்டசரங்கள்மின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரசுட்டிநின்றிலங்க
சருவாபரணங்களும் தாவடமுந்தானசைய
சிங்காரமிதியடியும் சிங்காணிவில்லுகளும்
பக்கமிருபுறமும் பட்டாசுழற்றிவர
கத்திகட்டுமன்னரெல்லாங் கைகட்டியோடிவர
ஈட்டிபிடிமன்னரெல்லாம் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
பொற்பரிசுமேலாகப் பிள்ளைவருகுதுபார்
வெகுஜனங்கள்நெருங்கி வருமிடங்கொள்ளாமல்
அருகேநெருங்கிவந்த அருமகனைக்கண்டுவிட்டாள்
அப்பாவருக ஆணழகாபுத்திரனே
வருகவருகவென் வாழ்வேவருகவென்றாள்

திருவருகபூவருக தேனேவருகவென்றாள்
கண்ணேமணியே கருவிளமே நீவருக
கண்மூன்றுடைய கைலாசநாதரெனும்
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கருட
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கீன்றமுத்துச் சலாபமுடையவனே
அப்பாவருகவென்று ஆவலுடன்முத்தமிட்டாள்
வாரியெடுத்தவளும் மதிமுகத்தில்முத்தமிட்டாள்
மைந்தனைப்புல்கி மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனும்கூறுவான்
போதும்போதுமென்னாச்சி பிள்ளையைக்கொஞ்சினது
மைந்தனைக்கொஞ்சினது போதுமம்மாமாதாவே
தங்கத்தேர்தந்தாரே தனஞ்செயனாரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தார்கள் வளநாட்டுராஜாக்கள்
முத்துத்தேர்தந்தார்கள் முடிபுனைந்தராஜாக்கள்
சித்திரவீதி தெருக்கள்பதினாயிரமாம்
மதுரைப்பெருந்தெருவும் மட்டில்லாவீதிகளும் [ன்
பவளத்தேரோட்டவென்று பத்தினியேநான்கேட்டே
தாரேனென்றுசொன்னீரே தகப்பனையும்போகவிட்டீர்
பவளத்தேரெங்கேயென்று பாலன்பிணங்கினான்
அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமாளும்
அருச்சுனன்போனதொரு அந்நாளைப்பார்க்கலுற்றாள்
பதினாறுநாளாச்சு பார்த்திபன்போனதுவும்
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மாபாவிபோனானே
மைந்தன்மேலாணை மறந்தானோவாள்விஜயன்
ஆணைமறந்தவனும் ஆர்மேலேஆசைகொண்டான்
எங்கேஉல்லாசமா யிருக்கிறானோவாள்விஜயன் [பேன்
அவன்-எமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்
பாதாளம்போனாலும் பார்த்திபனைக்கொன்றிடுவேன்

ஆகாயம்போனாலும் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவேன்
என்று-சீறியேகண்சிவந்துசிங்கத்தின் குட்டியைபோல்
கையைக்கடித்துக் கன்னியருத்தானுமிழ்ந்தாள்
உதிரமுஞ்சதையுமாய் உமிழ்ந்தாளேபூமியிலே
காட்டானைப்போலாகக் கதறியெழுந்தாளே
சிங்கத்தைப்போலாகத் தேன்மொழியாளல்லியரும்
உருட்டினளிருகண்ணை ஒதுங்கினர்மன்னர்களும்
ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அதட்டியெழுந்தாளே
ஆராலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணுக்கோபமுடன்
பாண்டிவளநாடு பஸ்பமாய்ப்பத்துருது
பகல்வத்திபோலாக எரியுதேயிருகண்ணும்
மைந்தனைத்தானிடுக்கி வளநாட்டாள்தான்குதித்தாள்
அறுபதுபேரெழுந்து அன்னேரமோடிவந்து
அம்மா-எந்தெந்தநாடென்று அறிவாயிளங்கொடியே
எங்கேயிருந்தாலும் இட்டுவாரோமர்ச்சுனரை
நீ-இங்கேயிருமம்மா இராசகுலநாயகமே
என்றதுகேட்டுமவளேதுசொல்வாளல்லியரும்
எனக்கெதிர்சொல்லாதே யென்னுணையையாவே
அரண்மனைதிறவுகோல் அண்ணருடகைக்கொடுத்தாள்

அல்லியரசானி அர்ச்சுனன்மேல் படையெடுத்தல்.

ஆரடாமந்திரியே அறிவுள்ளகாருபாரி
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்ருள்
காலாளுஞ்சேவகருங் கடுகப்பயணமென்ருள்
தேர்கொண்டுவாருமென்ருள்சீக்கிரமாய்போகவென்று
சொன்னபொழுதிலே துரிதமாய்மந்திரிகள்
சித்திரத்தேர்தன்னைச் சீராயலங்கரித்தார்
ஆறுவண்டி நூறுசட்டம் அழகானகுத்துக்கால்
குத்துக்கால்சொப்பனிட்டுக் கொடுங்கைதிரைவளைத்து
கும்பகலசமுங் குடைகளலங்கரித்தார்
அங்குருச்சீலையது அலங்காரம்பண்ணினர்கள்
பாராசாரிபுரவியொன்று பஞ்சகலியாணியொன்று

தசியென்னும்புரவியொன்று பஞ்சகலியாணியொன்று
நாலுபுரவிகளை நலமாயலங்கரித்து
குதிரையலங்கரித்து கொண்டுவந்துதேரிற்கட்டி
அலங்கரித்தோம்தேரையென்றடிபணிந்து நின்றார்கள்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரிதானடித்தார்
இப்போபயணமென்று இயலாகத்தானடித்தார்
கானலுக்குத்தானெடுத்தார் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்குத்தானெடுத்தார் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
பனிகளுக்குத்தானெடுத்தார் பச்சைநல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டேராவும் குதிரையின்மேல்சண்டாவும்
கறுப்புநிஜான்சிகப்புநிஜான் கலந்துபிகிந்தார்கள்
யானைகளொருகோடி அசுவங்களேழுகோடி
தேர்களொருகோடி தோணிகள்முக்கோடி
அமரதருஞ்சமரதரும் ஆஸ்தானமகாதரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களுங் கன்னடியர்மராட்டியரும்
ஈழத்துவங்கணருமை இளநாட்டுச்சோனகரும்
போட்டசட்டைவாங்காத பொந்திலியரானவரும்
கும்பாசம்வாங்காத குலமன்னரானவரும்
மட்டில்லாச்சேனைகளும் மன்னர்பயணமானார்
பட்டயமுஞ்சூரிகளும் பாங்கானவாளிகளும்
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியகத்தி
கூலிசமுஞ்சூலிசமுங் குண்டுதுபபாக்கிகளும்
சக்கரமும்வேலுந் தடியும்பெருவுலக்கை [லும்
உண்டைவில்லுஞ்சுண்டுவில்லுஞ் சிங்காணிபூச்சுவில்
எண்ணான்குஆயுதமும் எடுத்தறைமிற்கட்டினார்கள்
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுதுகுமுகுமென்று
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளம்புகுது
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயம்நெக்குவிட
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகம்நெக்குவிட
அடங்காதகோபமுடன் அல்லிமலர்நாயகியாள்
அலங்கரித்ததேர்மேலே ஆரணங்குயேறினாள்

மந்திரிபவளசேனை மங்கையவள்தானேறி
தேரைத்திருப்பினாள் சீராகஅக்கணமே
சுற்றிலுங்குடைபிடித்தார் சூரியனைத்தான்மறைக்க
பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைத்தான்மறைக்க
கவிந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைத்தான்மறைக்க
அடிபடுதுபேரிகை அந்நகரில்தானதிர
எட்டுத்திசைநடுங்க இளங்கொடியாள்தான்வாராள்
ரதகஜதுரகமுடன் நாலுவர்க்கசேனைகளும்
மாவணியுந்தேரணியும் மற்றுமுள்ளசேனைகளும்
வருகுதுவெகுஜனங்கள் மண்ணும்விண்ணுங்கொள்
செந்தூளெழும்புகுது தினகரனைக்கப்புதங்கே [ளாமல்
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புதங்கே
அண்டரண்டந்தானதிர அடித்தார்கள்பேரிகையை
பூமிகிடுகிடென்ன பேரிகைதானூத
கடல்நீர்சுவரிடவே காளசின்னந்தான்முழங்க
அஷ்டதிக்கெங்கும் அதிரசின்னந்தான்முழங்க
அண்டங்கிடுகிடென்ன அடிபடுதேராயபேரி
ஆனையணிநடக்க அரசமன்னர்பின்னடக்க
குதிரையணிநடக்க கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
தெத்துக்கடந்து தெருவீதிதான்கடந்து
அங்காடிவீதியது ஆயர்தெருக்கடந்தார்
குச்சிலியர்வீதி குலமன்னர்தான்கடந்தார்
பீங்கான்கடைத்தெருவும் பின்னிற்கமுன்னடந்தார்
வைகைக்கரைகடந்து மதுராபுரிகடந்தா
பட்டணத்தைவிட்டுப் பரிவாய்நடந்தார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுசுனைதாண்டி அரியவனங்கடந்து
சில்லென்றுபூத்த செடிகள்வனங்கடந்து
புல்லென்றுபூத்த புலியின்வனங்கடந்து
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
எட்டடிவேங்கை யிருக்கும்வனங்கடந்து
பத்தடிவேங்கை பருத்தவனங்கடந்து

அறுபதடிவேங்கை அடர்ந்தவனங்கடந்தார்
சிங்கமுலாவும்வனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
யாளியுலாவும்வனம் அன்னபக்ஷி தூங்கும்வனம்
கெண்டபேரண்டங்கள் இருக்கும்வனங்கடந்தார்
பாதரிப்பூமுல்லை பருத்தவனங்கடந்தார்
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடும் கதலிவனங்கடந்தார்
குயிலோசைகேட்கும் குளிர்ந்தவனங்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்கும் மாந்தோப்புதான்கடந்தார்
ஈக்கள் நுழையாத இருண்டவனங்கடந்து
அண்டரறியாத தண்டவனங்கடந்தார்
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்தார்
சந்திரசூரியர்கள் காணுவனங்கடந்தார்
வெகுதூரம்வருகையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
பவளம்விளைகின்ற பாங்கானகாடுகண்டாள்
தூரத்திற்கண்டவுடன் தோன்றலவனேதுரைப்பான்
எங்களையாபோனது இக்காடோஆச்சியென்றான்
ஐயாவென்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே
அடித்தபொழுதிலே அலறிப்புலம்பிவிட்டான்
பாதகனை நினைக்கவல்லோ பாலனைதானடித்தோம்
என்று-மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்தாளாம்
அப்போ-மதுரைப்பரிஜனங்கள்மகாசேனைத்தான்கலந்
அணியணியாகவேதான் அநேகபடைத்தலைவர் [து
அணித்தலைவர்யுகத்தலைவர் யாவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
ஐந்துலக்ஷங்குதிரைகளும் அல்லியரைச்சூழ்ந்துவர
ஆனைக்குழாங்களுமே ஆரணங்கைச்சூழ்ந்துவர
சேனைப்பரிஜனங்கள் செப்பமுடிபோகாது
இப்படியாக இவர்களுந்தானடக்க
அப்போ-காடுமிருக்கிறதுங் கல்லுமிடறுவதும்
ஆனைமேலம்பாரி அசைந்துகுலங்குவதும்
குதிரையின்மேல்கூடாரங் கூடஅசைகிறதும்
குதிரைபிரியாமல் கூடநடக்கலுற்றார்

அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குமேதுரைப்பாள்
ஆனைகளாறுகோடி குதிரைகளேழுகோடி
மதுரைப்படைகளெல்லாம் மன்னுவருகுதடா
என்றுமதுரைவளர் இராஜாத்திகேட்கலுற்ருர்
அப்போ-அம்மாவருகுதென்ருர் ஆனைசேனைபரிவாரம்
பாண்டிவளநாட்டாலும் பவளக்காடுபோய்புகுந்தாள்
வேண்டிவிடாய்த்துவந்து விழுந்ததேசேனையெல்லாம்
காதையடக்கிறதும் களையாய்வருகிறதும்
நாக்கைவரட்டுவதும் நடுநாக்குவரளுவதும்
வாடிமயங்கினர் மயிலணையாள்சேனையெல்லாம்
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
பாளையமிறங்குமென்ருள் பத்தினியாளல்லியரும்
கூடாரம்போட்டுக் கொப்பெனயிறங்குமென்ருள்
பஞ்சவர்ண கூடாரம் பலதிசையும்போட்டார்
பாணிபாணியென்று பறந்ததுபாளையங்கள்
ஆனைக்குடேராவுங் குதிரைக்குக்கொட்டாயும்
மாட்டுக்குத்தும்புகளும் மனிதருக்குக்கூடாரம்
இத்தண்டபேரும் இருந்தார்கள்கானகத்தில்
பாளையங்கடோறும் படிகொடுத்தாளல்லியரும்
இப்படியாக யிருக்கிறவேளையிலே
கானகத்தினுள்ளிருக்குங் கனவேடர்வந்தார்கள்
பாளையமிறங்கினதைப் பார்த்தார்கள்வேடுவர்கள்
இத்தனைகாலமாய் இதுநெடுநாள்கண்டதில்லை
இப்படிக்குபாளையங்கள் இவ்வுலகிற்கண்டதில்லை
இப்பெரியகானகத்தில் இருக்கிருேம்வெகுநாளாய்
இந்தபாளையம்வந்திறங்கப் பார்த்ததில்லையோர்நாளும்
இதுவென்னகாலமோ என்றுமனதிலெண்ணி
என்றல்லோவேடுவர்கள் எல்லோரும்வந்தார்கள்
கண்டார்கள்மந்திரிகள் கானகத்துவேடுவரை
ஆரப்பா நீங்களென்று கேட்டார்களப்போது
இந்தநல்லகானகத்தில் இருக்கின்றவேடுவர்கள்
என்றவர்சொல்ல எஞ்சலிலாமந்திரிகள்

பிடித்துவந்துவிட்டார் பெண்பெருமாளண்டையிலே
அவர்கள்-கும்பிட்டுநின்றார்கள் கொம்பனைக்குமுன்பாக
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிகண்டுவிட்டாள்
எந்தவூர்வேடுவரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறது நாங்களம்மா
இந்தவனந்தனிலே ஏனம்மாயிங்குவந்தாய்
கதண்டுகுளவிகொட்டி காவலர்கள்தான்மடிவார்
முகமறியாப்பேரை மொய்க்குங்கதண்டுகள்தான்
இந்தகானகத்திலம்மா கதண்டுகுளவிகள்தான்
பவளவேட்டைவந்தவர்கள் பாருலகில்மெத்தவுண்டு
கதண்டுகொட்டிமடிந்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
ஆச்சியெழுப்பிடுவாள் அனந்தங்கோடிசேனைகளை
என்றுசொல்லவேடுவரும் ஏந்திழையாளேதுசொல்வா
இதுயாருடைராஜ்ஜியம் என்றாளே அல்லியரும் [ள்
ஆறுற்கேளென்னுச்சி அதுவிபரம்சொல்லுகிறேம்
சேராம்புராஜாக்கள் துரைகளவரைம்பதுபேர்
பிள்ளையில்லையென்று பெருந்தவசுபண்ணார்கள்
மைந்தனில்லையென்று வருந்தித்தவசுபண்ணார்
குமாரனில்லையென்றுசொல்லி கோடிதபசுபண்ணார்
ஆருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றுரேசுவரனார்
பரமசிவன்மனமகிழ்ந்து பவளக்கொடிமேலே
பாலகியையுண்டுபண்ணார் பரமசிவனப்போது
பவளக்கொடியாளென்று பேரிட்டாரீஸ்வரனார்
அப்போ-சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளவரெல்லோரு
பிள்ளைகலியினால் பெண்ணென்றுசொல்லாமல் [ம்
மாதையெடுத்துவந்து வளர்த்தார்கள்ராஜாக்கள்
பெண்ணென்றுசொல்லாமல்பிள்ளையென்றுதான்வளர்
அவள்-மீறிவளர்ந்தாளே மெல்லிருதுவானளே[த்தார்
பிள்ளையென்றுசொல்லி பொன்மகுடஞ்சூட்டினார்
அந்தமுடிகொண்டு ஆளுகிறாள்ராச்சியத்தை
பதினாறுதன்வருஷம் பட்டமரசாண்டாள்
அவளைக்-கொள்ளவருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு

அவளை-மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதங்களில்லை
நித்யகன்னியாகவே இருந்தாளிந்நாள்வரைக்கும்
குருநாட்டான்குருகுலத்தான் குந்திமகனர்ச்சுனன்கா
சந்தனவடிவழகன் தருமராஜன்தம்பியவன் [ண்
தோழனுந்தானுமாய் தேசத்தில்வந்தவரும்
பவளக்கொடியாளை பத்தினியைமாலையிட்டான்
பதினறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலையிட்டு
அநத-ஆனநதமாரியவள் அழகுள்ளராச்சியத்தை
இராஜமுடிதரித்து நலமுடனேயாளுகிறுன்
அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமாளும்
சீறியெறிபறந்து சிங்கக்குட்டிபோலெழும்பி
கொக்கரித்துயெழுந்தாளே கொல்லுங்குருவியைப்போ
ஆரடாதூதுவனே அழையுங்கள்வேடுவரை [ல்
காவலிலேவையுமென்முள் கட்டழகர்வேடுவரை
ஆனைகட்டுங்கூடத்தில் அடைத்தார்கள்வேடுவரை
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டுவந்தாரேவாள்விஜயன்
மாலையிட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்திருக்கநாளாச்சே
எமலோகம்போனுலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
ஆகாயம்போனுலும் அர்ச்சுனனைக்கொன்றிடுவேன்
பாதாளம்போனுலும் பார்த்தனைக்கொன்றிடுவேன்
அப்போதுமாயவரும் அறிந்தாரேஇவ்வசனம்
மோசங்கள்வந்து முடிந்ததேயருச்சுனருக்கு
ஒன்பதவதாரம் ஒக்கப்பிறந்தாரே
பத்தவதாரம் பாங்காய்ப்பிறந்தாரே
அப்படிப்பட்டதொரு அருச்சுனராஜாவை
சங்கரிக்கவேணுமென்று நினைத்தாளேதையலரும்
அண்டர்வரத்தையெல்லாம் பெற்றவள்காணுரணங்கு
சொக்கர்வலிமைமண்டு சுந்தரியாளல்லியற்கு
அறிந்துமிருப்போமே அல்லிநல்லாள்தன்சமர்த்தை
ஏமாந்துநாமிருந்தால் இறந்திடுவாரர்ச்சுனரும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியரசாணி
யுடைய பாளயங்களெல்லாவற்றையும்
கொல்லும்படியாய்க் கதண்டுகுளவி
களை யேவிவிடுதல்.

என்றுயெழுந்தாரே எம்பெருமாளேகவண்ணர்
துவாரகையைவிட்டு சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மாயையாய்வந்துவிட்டார் வனமாம்வனந்தனிலே
கதண்டுகுளவிகளைக் கடுகவரவழைத்தார்
செங்குளவிகருங்குளவி சேரவாவழைத்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர்தன்னைவிட்டு
ஆனைகுதிரைகளை அடங்கவொண்ணுச்சேனைகளை
அத்தண்டபேரையும் அல்லவரைக்கொன்று
என்றதுசொன்னார் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்

கதண்டுகுளவி சேனைகளைக் கொல்லுவது.

மாயனுரைக்கேட்டு வருகுதுகதண்டுகள்தான்
பாளையத்திற்போய்புகுந்து பகைக்கவேசொல்லுகுது
கண்டங்கண்டந்துண்டமாய்க் கண்டித்துப்போடுகுது
ஈரல்பிடுங்குதே எல்லவரைக்கொன்றிடுதே
குடலைப்பிடுங்குதே குப்பையில்தள்ளுதே
அம்மாடியாத்தேயென்று அலறிவிழுந்தவரும்
செத்துமடிந்தாரே சிவலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர்தப்பவிட்டார்
மற்றபேரெல்லோரும் மாண்டுமடிந்தார்கள்
கண்டாளே அல்லியரும் கனக்கவிசாரமிட்டு
இதுயென்னபாவமிது ஏதுமறியேனே
அன்னீதமாகவே அனைவோரும்மாண்டாரே [ள்
இவர்களைத்தானெழுப்ப இளங்கொடியுந்தானினைந்தா
ஆலவாய்ச்சொக்கர் ஆண்டவனேவாருமென்ருள்
மதுரைமீனுக்ஷியம்மாள் வாழ்மதுரைசொக்கரே

ஆபத்தைத்தீர்க்கவே ஆண்டவனேவாருமென்ருள்
தொழுதுவணங்கியே தோத்திரம்பண்ணலுற்ருர்

சொக்கலிங்கரும் மீனுக்ஷியம்மையும் வருகிறது.

சொக்கரதுவறிந்து திடுக்கென்றுதானெழுந்து
அங்கயற்கண்மீனுக்ஷி ஆச்சியருந்தானெழுந்து
அல்லவரைத்தானெழுப்ப ஆண்டவருந்தான்வருவார்
மாயரதுவறிந்து வந்துவிட்டார்சொக்கரண்டை
என்னுடையமைத்துனரே எங்குநீர்போறீர்காண்
புருஷனுந்தேவியுமாய்ப் போறபயணமெங்கே
அல்லியுடபாளையங்கள் அதமாய்மடிந்ததுகாண்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்க்கு கன்னிபுலம்புகிருள்
அல்லவரைநானெழுப்ப ஆயரேபோறேனென்ருர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளைதுரைப்பார்
இதுவொருகாரியமாய் நீர்போகக்காரணமேன்
அடியேனலாகாதோ அல்லவரைத்தானெழுப்ப
என்னலேயாகாதோ எழுப்பிவிடமாட்டேனே
மயிர்க்கால்முறியாதே மாதருடசேனையெல்லாம்
எழுப்பிவிடுகிறேன் ஈஸ்பரரேதப்பாது [ம்
அரண்மனைக்கேகுமென்று அனுப்பிவிட்டார்மாயவரு

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அர்ச்சுனரை யழைப்பது.

சோரம்புராஜாக்கள் சீமையிலேவந்துவிட்டார்
அச்சுதானந்தரும் அந்தநல்லவேளையிலே
காலையில்தாமெழுந்து கால்முகஞ்சுத்திபண்ணி
பூங்காவனத்திற்குப் போகின்றவேளையிலே
மாயன்பெருமாளை கண்டுவணங்கினுர்
ஆயன்பெருமாளை அடிபணிந்தாரல்லவரும்
வாள்விஜயனெங்கேயென்று மாயவனுர்கேட்கலுற்ருர்
வம்பரவரர்ச்சுனன் எங்கேயென்ருர்மாயவரும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளருகே
சதுரங்கமாடியே யிருக்கின்ருன்தனஞ்சயனும்

வாள்விஜயன்கோமானை வரவழைத்துவாருமென்ருர்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அச்சுதருமோடிவந்தார்
அருச்சுனருந்தேவியரும் ஆசாரவாசலிலே
சொக்கட்டாடுகிற வேளையிலேதோழனவன்
கண்காட்டிதானழைத்தான் கண்டுபனர்ச்சுனரை
சைகையைத்தானறிந்து தேர்விஜயன்தானெழுந்தான்
பூசைபண்ணிவாரேனென்று போய்நடந்தானர்ச்சுனன்
அரண்மனைகளேழுகட்டும் அந்தபுரந்தான்கடந்து
நெத்துகடந்து தெருவீதிவந்தபின்பு
ஆணழகனருச்சுனரே அரிராமர்வந்தார்காண்
மாயன்பெருமாளும் வரவழைத்தாருன்னையென்ருர்
எங்கேயிருக்கிருர் எம்பெருமாள்சொல்லுமென்ருர்
பிள்ளையார்கோயிலண்டை யிருக்கிருர்வாருமென்ருர்

அருச்சுனன் வருவது.

என்றதுகேட்டுமவர் எழில்விஜயன்தான்பயந்து
பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலர்பரித்து
மல்லிகைமுல்லை மலர்பறித்தோடிவந்து
மாயனுடபாதத்தில் வணங்கியேதெண்டனிட்டார் [ன்
கொண்டுவந்தபூமலரைக் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தா
மூக்காலடிபணிந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியந்தமாயவரும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொல்வது.

வம்பரவார்ச்சுனரே மன்னுயெழுந்திரென்ருர்
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரோவாள்விஜயா
மற்றுமொருகன்னியரை மணமாலைசூட்டினுய்
மருடக்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிபொல்லாதாள்
வெட்டியெறிவாளே வீரமணிவாளாலே
கொல்லநினைத்தாளே கொம்பனையாள்மாதுகன்னி
வைகைநதியாளும் வந்தாளேபடைகூட்டி

தண்டெடுத்துவந்தாளே தையலிளங்கொடியாள்
வடகோடிகானகத்தில் வந்துதண்டிறங்கினது
ஆருயிரங்கூடாரம் அங்குவந்துபோட்டார்கள்
என்னசெய்வீர்வாள்விஜயா என்றூர்பெருமாளும்

அருச்சுனன் சொல்வது.

ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
மதிமயக்கமாச்சுது மாயவரேயென்னசெய்வேன்
எங்கேயொளித்து இருப்பேன்காண்மைத்துனரே
நான்-எமலோகம்போவேனே ஏழுலகங்கொண்டவனே
பிரமலோகம்போவேனோ பெருமாளே சொல்லுமென்று
நீ-சிவலோகம்போனாலும் தேர்விஜயராஜாவே [ர்
நீ-பிரமலோகம்போனாலும் போய்பிடிப்பாளல்லியவள்
நீ-எமலோகம்போனாலும் இழுத்துவந்துசங்கரிப்பாள்
நீ-ஆகாயம்போனாலும் அம்புக்கிரையிடுவாள்
நீ-பாதாளம்போனாலும் பாய்ந்துபிடிப்பாளே
இனியென்னசெய்வீர்காண் என்றூர்பெருமாளும்
உன்-பாதாரவிந்தத்தில் பாகதிசேர்ந்திடுவேன்
நான்-செத்துமடிந்திடுவேன் ஸ்ரீராமர் நீரறிர
நான்-வல்லபிராணனைக் கல்லோடுமோதிடுவேன் [ன்
வேறேகதியில்லையென்று விழுந்தலறிதெண்டனிட்டா

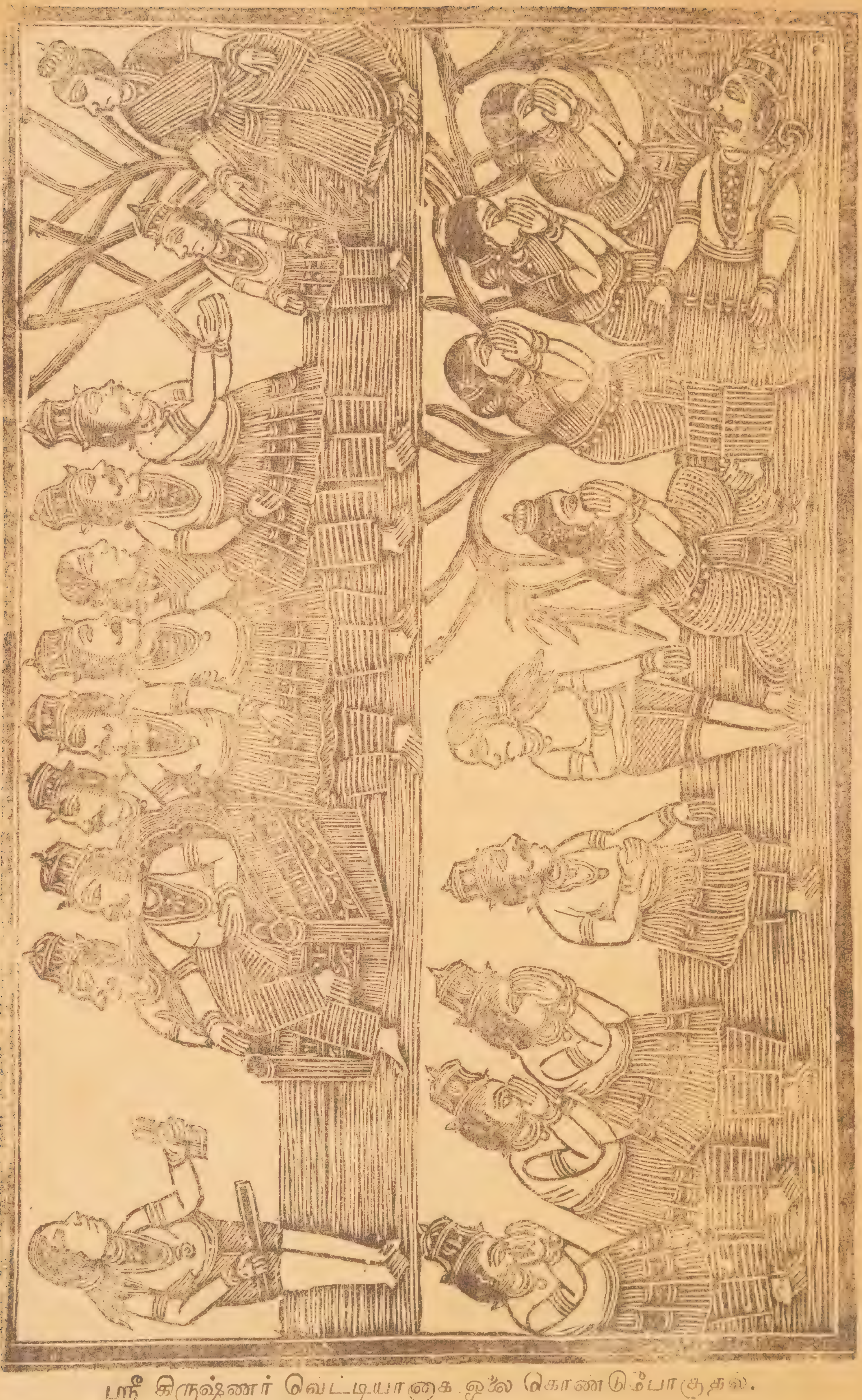
ஸ்ரீகிருஷ்ணர் இருவரையுமாண்டவர்போல் செய்தது.

ஆயன்பெருமாளும் அருளாளரப்போது
எந்நாளுமுழுந்தனிடம் யிடியோடேயெந்தனுக்கு
உன்னாலேஎன்னபாக்யம உண்டுபதங்கண்டேனடா
என்றந்தமாயவரும் எழில்விஜயனர்ச்சுனனை
பவளநல்லகாட்டிலே பாமளந்தார்கூட்டிவந்து
அருச்சுனன்தன்னுயிரும் அச்சுதன்தன்னுயிரும்
இருவர்உயிர்வாங்கி எம்பெருமாளடக்கிவைத்தார்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்போல் கரியமாலுண்டுபண்ணு
குடலைப்பிடுங்கியே குத்திசரித்துவிட்டார் [ர்

வயிற்றைக்கிழித் து மணிக்குடலைத்தொங்கவிட்டார்
துண்டந் துண்டமாகத் துணித்தாரிருவரையும்
நாய்நரிகள் தீண்டாதே நல்லெறும்புமொய்யாதோ
சக்கரத்தைத்தானெடுத் து சாமியவர்காவல்வைத்தார்

கிருஷ்ணமூர்த்தி ஓலையெழுதல்.

மற்றோர்மரத்தடியில் வந்துபெருமாளும்
சேமக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
வண்ணக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
பொன்னிலெழுத்தாணி பொருந்தவேகைபிடித்து
உற்பனமதாகவே ஓலையெழுதுகிறார்
சேராம்பூராஜாக்கள் சென்றெழுதும்பாவனைபோல்
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகன் தருமருக்கு
வெற்றிமதயானை வீமனவன்தனக்கும்
நகுலசகாதேவன் ராஜாக்கள்யாவருக்கும்
மந்தாரக்குந்தியற்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பதிவிரதைதுரோபதைக்கும்
ஆருயிரவ ரையன்மார்பாண்டியற்கும்
மருடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியற்கும்
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளிநாயகிக்கும்
நாகருமீன்றெடுத்த நாககன்னிமங்கையற்கும்
சோரவளநங்கை சுபத்திரைநாயகிக்கும்
ஊருமதயானை உத்தமர்கள் நூற்றுவர்க்கும்
அட்டத்தார்சுற்றத்தார் அனைவோருந்தானறிய
உறவின்முறையாரும் உள்ளவருந்தானறிய
வெள்ளிக்கிழமையில் விடிந்தைந்துநாழிகையில்
சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளிடப்பட்டணத்தில்
பவளம்வெட்டப்போனிடத்தே பார்த்தன்விஜயனையும்
அச்சுதானந்தர் அன்பானதோழனையும் [வி
கதண்டுகொட்டிமாண்டார்கள் கட்டழகரென்றுசொல்
சாவோலைபோலெழுதி தலைப்புறத்திற்சுட்டாராம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வெட்டியானைக் ஓலை கொண்டுபோகுதல்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வெட்டியானாய் ஓலை கொண்டுபோகுதல்.

அப்போ-ஆயன்பெருமாளும் அருளாளரே துசெய்தார்
வெட்டியானைப்போல வேஷங்கொண்டாரெம்பெருமா
கம்பளியைமேல்போர்த்து கையில்தடியெடுத்து [ள்
தோட்டியைப்போலாக சாவோலைகைபிடித்து
ஓட்டம்நடையுமாய் ஓடுகிறாரெம்பெருமாள்
அல்லிநல்லாள்தானிருக்கும் அவ்வழியேவாறாராம்
கண்டாளேதோட்டிதன்னை கட்டழகியல்லியரும்
மணிதருமில்லாதே மயங்குகின்றவேளையிலே [ள்
தோட்டியைக்கண்டவளுந் துரைச்சியவளே துரைப்பா
அண்ணையடாதோட்டியென் றழைத்தாளேயல்லியும்
ஏனம்மாஎன்னையழைத்தீர் என்றவன் தெண்டனிட்டான்
எந்தவூர்தோட்டி நீ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
சேராம்பூராஜாக்கள் சீமையின்தோட்டியென்றான்
எந்தவூர்பூமிக்கு ஓலைகொண்டுபோறீர்காண்
குருநாட்டுச்சேனைக்கு போறேனம்மா கொம்பனையே
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகனருச்சுனனும்
தருமருடதம்பியாம் தனஞ்செயனருச்சுனனும்
வெற்றிமதயானை வீமருக்குத்தம்பியராம்
சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளவர்பெண்ணை
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
பதினாறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலையிட்டு [னும்
கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டார் காண்டீபனருச்சுன
ஆகையினாலே அனுப்பினாரென்னையம்மா
ஓலைகொண்டுபோறேன்காண் உத்தமியேயென்னாச்சி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லிவயிறெரிந்து
ஓலையைத்தாரும் உத்தமனேபார்ப்போமென்றாள்
எத்திழையாள்முன்னெடுத்து ஈய்ந்தான்மடக்கோலை
மடக்கோலைதானெடுத்து வாசித்துப்பார்த்தாளே
அதிலிருந்தமார்க்கமெல்லா மறிந்துபுலம்பலுற்றாள்
விரித்தாள்தலைகூந்தலை விட்டெறிந்தாளம்பலத்தை

அப்பிகொண்டாள்வயிற்றிலறைந்துகொண்டாள்முகத்தில், கோடையிடித்தாற்போல் குத்திகொண்டாள்வயிற்றில், பிச்சிகொண்டாள்சதையை பிடுங்கிக்கொண்டாள் மயிரை, கோவென்றசத்தமுடன் குமுறிபுலம்பலுற்றாள்
ஐயையோதெய்வமே அநியாயம்பண்ணீர்களே
எங்கேயோவானம் இடிந்ததுஎன்றிருந்தேன்
தப்பாதேவானம் தலையிலிடித்துதே
தண்டெடுத்துவந்தேனே சண்டையிட்டுப்போராட
உயிரோடிருந்தாலே உற்றசண்டைபண்ணவேணும்
மடிந்தவர்கள்தன்னுடனே வார்த்தைகளேனெந்தலுக்
என்-பத்தாவைபறிகொடுத்து பாரினில் நிற்பேனோ [கு
புருஷனை நானிழந்து பூமியிலே நிற்பேனோ
கூடமடிந்திடுவேன் குவலயத்தினில்லாதே
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வையகத்தினில்லாதே
தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பியழுதாளே
அண்ணுவேதோட்டியடா அழகுமைந்தன்தாரேனடா
எந்தனுடபுத்திரனை ஏந்தி நீமன்னவனே
கொண்டுபோய்பாமியிடம் குருநாட்டிற்சேருமென்றாள்
பாட்டியவள்கையிலே பாலனைவொப்பியென்றாள்
அப்போதுதோட்டி ஆரிழைக்குவதுசொல்வாள்
அரண்மனைகளென்றால் அஞ்சுவோம் நாங்களம்மா
நான்-தந்தமடக்கோலை தையலரேதாருமென்றான்
படக்கோலைதான்கொடுத்தாள் மாதுஇளங்கொடியும்
ஓலையைக்கைப்பிடித்து உத்தமனுந்தானடந்தான்

புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுமப்போது
மாதாவைப்பார்த்து மைந்தனுமேதுசொல்வான்
அம்மா-நானையாவென்றால் அடித்தாயேவாய்மேலே
இப்போ-ஆரென்றழுகிறீர் ஆனந்தவாழ்மாரி [யே
புருஷன்மேல்சண்டைக்கு புறப்பட்டாய்பொற்கொடி
புருஷன்மேல்போருக்குப் போவாரோவையகத்தில்

தண்டெடுத்துபோகவே தனஞ்சயனூர்மாண்டுவிட்டார்
நீ-வாளெடுத்துப்போகவே வைகுந்தம்சேர்ந்துவிட்டார்
நான்-பவளத்தேர்கேட்ட பாவமல்லோயென்தாயே
கேளாமல்நானிருந்தால் கெடுதியொன்றுஞ்சேராதே
எனைக்காகயிங்கேவந்து என்தகப்பன்தான்மடிந்தார்
என்தகப்பன்தன்னுடனே என்னுயிரைநான்மடிப்பே
என்தகப்பன்மாண்டு இனியிருக்கேன்பூமியிலே [ன்
நான்-இப்பவேஎன்னுயிரை இழக்கிறேன்மாதாவே
நான்-ஐந்துவயதம்மா அறியாதபாலனுக்கு
இந்தவிதியெந்தனுக்கு ஈஸ்பரனூர்கட்டளையோ
என்று-மண்ணில்விழுந்து மைந்தன்புரண்டழுதான்
அப்போ-பாலனழுகிற பரிதாபந்தான்பார்த்து
ஐயோசிவனேயென்று அழுகிறபாலகனை
நல்லதுதம்பியென்று நாயகியாள்சென்றெடுத்து
அப்பாமகனே அறிவுள்ளகண்மணியே
இந்தவயதிலே ஈஸ்பரனூர்கட்டளையோ
அறியாதபாலனுக்கு அமைத்தாரேயித்துயரம்
இப்போ-பழிகாரியானேனே பாலன்புலந்திரனே
என்று-ஆருத்துக்கமுடனழுதுகொண்டுதானிருந்தாள்

கிருஷ்ணர் தருமருக்கு ஓலைகொடுத்தது.

அப்பால்-தோட்டியுமான துவாரகாபுரிவாசன்
சில்லென்றகாடுகள் செடிகள்வனங்கடந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
எண்ணுமலையி லிசைந்துவருங்காவேரி
மண்மாலைரங்கர் வனங்களெல்லாந்தான்கடந்து
துங்கபத்திரிநாடு கடந்தாரேதோட்டியரும்
குருநாடுதேசத்தில் கொற்றவனும்போய்ப்புகுந்து
அன்புடையதருமரவர் அரண்மனைக்குப்போய்புகுந்து
கொற்றவனூர்தருமரவர் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
கைகட்டி நின்றவனுங் கடுகெனவேதெண்டனிட்டான்
தயவாகதோட்டிமுகம் தருமருந்தான்பார்த்து

யாருடைதோட்டி நீ யென்றாரே ஆணழகர்
நான்-சேரம்புராஜாக்கள் தேசத்துதோட்டியென்றான்
இங்கே நீவந்ததென்ன எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
சொன்னவுடனேயவன் சுருளோலைகைக்கொடுத்தான்

தருமர்முதல் யாவரும் புலம்புதல்.

மடக்கோலைகட்டவிழ்த்து வாசித்துப்பார்த்தவரும்
அதிலிருக்குஞ்செய்தியெல்லா மறிந்தாரே தர்மலிங்கம்
வாய்மூடிதருமரவர் வயிறெறிந்துபுலம்பலுற்றார்
மாளவோமாயனுடன் உன்னையனுப்பிவைத்தேன்
என்-செல்வத்திருமுகமே தேர்விசயா அர்ச்சுனரே
என்-கண்ணேதவமணியே கற்பகமேயெங்கொளித்தாய்
என்-கட்டிக்கரும்பே நீ கருவிளமேயெங்கொளித்தாய்
தேடக்கிடையாத திரவியமேயெங்கொளித்தாய்
சுவரிலெழுதவொண்ணச் சித்திரமேயெங்கொளித்தாய்
படத்திலெழுதவொண்ணப் பார்த்தீபாயெங்கொளித்தா [ய்
உன்னைப்பிரிந்து நான் உலகிலிருப்பேனே
நான்-எப்படிமனந்துணிந்து யிருப்பேனோவாள்விஜ [யா
என்றதுசொல்லியே ஏங்கியழுகலுற்றார்
வெற்றிமதயானை வீமசேனன்கேட்டு
விம்மியழுதானே வீரியனுமப்போது
கூவியழுதானே கொற்றவனுமப்போது
நகுலனதுகேட்டு நலமுடனேடிவந்து
மடிந்தீரோ அண்ணாவென்றுமண்ணில்புரண்டழுதான்
செத்துமடிந்தீரோ சிவலோகம்போனீரோ
மாண்டுமடிந்தீரோ வைகுந்தம்போனீரோ
உன்னையும்விட்டுநான் உலகிலிருப்பேனே [ன்
என்று-தரையிற்புரண்டழுதான் தாக்குடையநகுலனவ
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்கேட்டு
அண்ணாவேயென்றுசொல்லி அலறியழுதானே
குய்யோமுறையோவென்று குமுறிப்புலம்பலுற்றான்
குந்தியம்மாள்தான்கேட்டு குஞ்சரமேயென்றழுதாள்

ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்பலுற்றாள்
பாஞ்சாலன்றன்மகளும் பத்தினியாள் துரோபதையும்
மாரிழவுங்கொண்டு மயிரைவிரித்துக்கொண்டு
எங்கியழுதாளே இடைதாவடம்புரள
அந்நகரிலுள்ளோர் அனைவோருந்தானழுதார்
வர்த்தகரும்வாணியரும் வந்துதுக்கங்கொண்டார்கள்
திக்கெட்டுந்தான்தெரிய தேசமெங்குஞ்சீட்டெழுதி
மாரிழவுகொண்டார்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
அங்குமவர்கள் துக்கம் அழுதுவந்துகண்டார்கள்
எல்லோருங்கூடியே இரைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
கட்டிஅழுதார்கள் கடலிரையும்வெள்ளம்போல்
எல்லையளந்த எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கமிகநகைத்து
நீங்கள்நடவுங்கள் என்றாரே நீலவண்ணர்

தருமர் முதலிய யாவரும் பவளக்காட்டிற்கு வருவது.

அப்போதுதருமலிங்கர் அவசரமாய்த்தானெழுந்தார்
தம்பிமார்மூவரும் தானும்நடக்கலுற்றார்
குந்தியம்மாள்தானுங் கூடநடக்கலுற்றாள்
சங்கவதியம்மாள் தானும்நடக்கலுற்றார்
மாதினியாள்துரோபதையும் மற்றுமுள்ளதேவியரும்
பல்லக்கின்மீதேறி நடந்தார்பலபேரும்
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
சிங்கமுலாவுவனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
யாளிகள்வாழுமந்த அவ்வனத்தைத்தான்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்குமந்த மாந்தோப்புதான்கடந்தார்
அண்டரறியாத தண்டவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சந்திரசூரியர்கள் தான்காணுவனங்கடந்து [ள்
அல்லியம்மாள்தானிருக்கும் அவ்வனத்தில்வந்தார்க

தருமர் புலந்திரனை யழைப்பது.

தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
கண்டார்புலந்திரனை கட்டழகர்தருமலிங்கம்
அப்பாபுலந்திரனே அழகுள்ளகண்மணியே
தேனேபசுங்கிளியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
கண்ணேநவமணியே கற்கண்டேசர்க்கரையே
சொக்கநாதர்கோயிலுக்குத் தூங்காமணிவிளக்கே
தம்பிமகன்புலந்திரனே தனவிஜயன்புத்திரனே
வைகைக்கரையடைக்க மண்சுமந்தசொக்கருள்
ஆறுயிரம்பாண்டியற்கு அரியபேரனுகவந்தாய்
வாராய்மகனேயென்று மன்னனெடுத்துரைப்பார்
தம்பிநீவாடாயென்று தருமரெடுத்துரைப்பார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
பெரியண்ணுவென்று பிரியமுடன்தெண்டனிட்டான்
அண்ணுவேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாரியெடுத்தணைத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மகனைமடியில்வைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தர்பூஷணமே
அரியசிரோன்மணியே அருச்சுனனெங்கேயென்ருர்

புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
ஐயாவே நீர்கேளும் அதுவிபரஞ்சொல்லுகிறேன்
பாண்டிவளநாட்டாளைப் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
பாண்டிவளநாட்டில் பவளங்கிடையாது [ள்
எனக்கு-தோஷித்ததென்று சுருளோலையெழுதிவிட்டா
ளைதாங்கிப்போச்சுதென்று கன்னியெழுதிவிட்டாள்
அப்போதுஐயாவும் அவரிங்கேவந்தாரையா
பார்த்தவுடன்நானும் பவளத்தேர்கேட்டேனையா

எடுத்துமடியில்வைத்து என்கண்ணே நல்லதென்றார்
எப்போவருவீரென்று யான்கேட்டேனையாவே
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
என்பேரிலாணையிட்டு எழுந்தருளிப்போனாரையா
சேராம்புகானகத்தில் சென்றுமடித்தாரையா
பவளத்தேர்கேட்டுநான் பழிகாரனானேனையா
சும்மாவிருந்தேனானால் சுகமாயிருப்பாரே
ஐயாவேயென்று அலறினான்பாலகனும்
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
பாலன்புலந்திரனைப் பார்த்துப்புலம்பலுற்றார்
அறிவுள்ளஐயாவே ஐயாவேயென்றழுதார்
வெற்றிமதயானை வீமனும்பார்த்தழுதான்
நகுலசகாதேவரென்னும் ராஜர்புலம்பலுற்றார்
அங்கவர்களெல்லோரும் அழுதுபுலம்பலுற்றார்
தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
மதுரையையாளுகின்ற மாதுமுகம்நோக்கி
மைந்தனும் நீருமாய் வந்ததென்னசொல்லுமென்றார்

அல்லியரசாணி சொல்வது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்ணரசிசொல்லலுற்றாள்
வந்தேன்மதிகுலந்தேன் மதியின்விதிவசத்தால்
முன்னேநடந்த முறையெல்லாஞ்சொல்லலுற்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனும்
கேளாக்கருமத்தை கேட்டான்புலந்திரனும்
பவளத்தேர்வேணுமென்று கேட்டானேபாலகனும்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மன்னவரைத்தானழைத்து
பவளத்தேர்வேணுமென்றுபலபேரை நான்கேட்டேன்
சேராம்பூகானகத்தில் உண்டென்றார்செம்பவளம்
எங்களாலாகாது எடுத்துவருவதற்கு
அர்ச்சுனராஜாவால் ஆகுமென்றுரெல்லவரும்
மைந்தன்புலந்திரற்கு மாசுரமவந்ததென்று
ஓலையெழுதியே உத்தமரேயனுப்பிவைத்தேன்

அதனாலேயருச்சுனரும் அவரிங்கேவந்தாரையா
பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டானப்போ
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவரும்போனார்காண்
பதினாறுநாளாயும் பார்த்தர்வரவில்லையென்று
பார்த்தரோடுசண்டை பண்ணவேணுமென்றுசொல்லி
தண்டுதளமெடுத்து வந்தேன்தனஞ்செயரே
மதுரைப்படைத்தலைவர் மகாசேனையத்தனையும்
யானைகுதிரைகளும் அண்டவொணாச்சேனைகளும்
குளவிகதண்டுவந்து கொட்டிமடித்ததையா
மைந்தனும்தானும் மரம்போலே நின்றுவிட்டோம்
என்றுதருமாது இணையடியிற்றாங்விழுந்து
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கிமிகவழுதாள்
மன்னர்புலந்திரனை வைத்துவளர்த்திடுங்கள்
எடுத்துவளர்த்திடுங்கள் என்றந்த அல்லியம்மாள்
தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பிப்புலம்பலுற்றாள்
பாராளுந்தருமலிங்கம் பார்த்துமிகவழுதார்
மோதிரக்கையை முகத்தோடணைத்துக்கொண்டு
மெத்தப்புலம்பலுற்றார் வேந்தர்தருமலிங்கம்

கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனன் இறந்துவிட்டதைக் காட்டுதல்.

எல்லையளந்ததொரு எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
ஏன்காணழுகின்றீர் இப்பெரியகானகத்தில்
மன்னவருச்சுனனார் மாண்டவிடங்காட்டுகிறேன்
என்றுசொல்லிமாயவரும் எல்லோரையுமழைத்து
வாள்விஜயன்பிணத்தை வகையாகக்காட்டலுற்றார்

தருமர் முதலிய யாவரும் புலம்பல்.

தக்கபுகழுடைய தருமர்பெருமானும்
விஜயன் திருமுடியை வேந்தரவரெடுத்து
காண்டீபன்றன்முடியைக் கண்மலரிலொற்றிக்கொண்டு
தம்பியடாவென்று தருமர்மிகவழுதார்

வீமரவர்பார்த்து மிகவும்பிரண்டழுதார்
தருலசகாதேவ ராஜர்புலம்பலுற்ருர்
அண்ணுவேயென்று அழுதுபுலம்புகிருர்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதுபுலம்பலுற்ருள்
சங்கவதியம்மாள் தானும்புலம்பலுற்ருள்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினியாள் துரோபதையும்
என்னை-மாலையிட்டமன்னவரேமடிந்திரோகானகத்தில்
என்றே துரோபதையும் ஏங்கியழுகலுற்ருள்
மதுரைத்துரைச்சி மாதுனல்லாளல்லியரும்
காண்டீபனருச்சுனரைக் கண்டுமனங்கொதித்து
பார்த்துமேமாரடித்துப் பைங்கிளியுந்தானழுதாள்
கூடமடிவேனையா கொற்றவனேயென்றுசொல்லி
மெத்தப்புலம்புகிருள் மெல்லினல்லாளல்லியரும்
அச்சுதன்தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையாள்
என்-கண்ணுனமைத்துனரே காண்டீபனருச்சுனரே
உம்மைவிட்டுநான்பிரிந்து உலகிலிருப்பேனே
மாண்டிருக்கிறது மன்னவனே நீதியுண்டோ
இனியிந்தஜீவனை இழக்கிறேனென்றழுதாள்
கோவென்றழுதாள் கோபாலன்றங்கையரும்
தேவிமாரெல்லோரும் ஆவிவிடத்தான் றுணிந்தார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனும்போது
அந்த-பாரானுந்தருமரைப் பார்த்தந்தபாலகனும்
ஐயருடனேகூட அய்யாவே நான்மடிவேன்
நான்கூடமடிவேனென்று கோவென்றுபுலம்புகிருன்
பாலனழுகிற பரிதாபந்தான்பார்த்து
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவருந்தான்பார்த்து
அறியாதபாலகனே அறிவுள்ளஐயாவே
இந்தத்துயரம் வருவானேனுந்தனுக்கு
இது-மாயர்மகுத்துவமோ மன்னவனே நானறியேன்
என்று-மைந்தனைத்தானினைந்து மன்னவருந்தானழு
மைந்தன்புலந்திரன் மன்னனழுகிறதை [தார்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்தழுதான்

சேராம்புராஜர் வருவது.

நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்தானழுதார்
முத்துமுடிதரித்த முருகுழலாள்புத்திரனை
கட்டியழுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
கூடியழுதார்கள் கொம்பனைமாரெல்லோரும்

சேராம்புராஜாக்கள் பவளக்கொடியாளை அருச்சுன
ராஜன் எங்கேயென்று கேட்குதல்.

சேராமபுராஜாக்கள் தெருவிலுலாவுகையில்
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன்கூச்சலென்று
ஐம்பதுபேருமாய் அரண்மனைக்குள்ளேவந்து
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மாப்பிள்ளைராயரவர் மன்னவனெங்கேயென்றார்
பூசைபண்ணிவாரேனென்று போனாரவர்கானகத்தில்
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன்கூச்சலென்று
அஞ்சலிலேதூதுவரை யனுப்பிவைத்தாரப்போது
அப்போதுதூதுவர்கள் அடுத்தார்களவ்வயணம்
மாப்பிள்ளைராயரவர் வைகுந்தம்போனாரென்று
ஓடிவந்தார்தூதுவர்கள் ஒருநொடிக்குள்ளாக
தூதுவரும்வந்து தொழுதுதெண்டனிட்டுநின்று
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்காண்
அவர்களுடசேனைகளும் அனைவோரும்வந்திறங்கி
கட்டியழுகிறார் கானகங்கொள்ளவில்லை

சேராம்பூராஜர் வருவது.

முன்னறியோம்பின்னறியோம் மும்மூர்த்தியானவரை
அனியாயமென்றுசொல்லி அடித்துப்புரண்டழுதார்
பதினாறுநாளையிலே பாவிசிறையானதென்ன
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
ஐம்பதுபேர்ராஜாக்கள் அவர்களுடதேவியரும்

எல்லோருங்கூடியே ஏகோபித்தார்கானகத்தில்
கானகத்தில்வந்து கதும்பிமிகவழுதார்

பவளக்கொடியாள் புலம்புதல்.

கட்டியழுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
அப்போ-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பதினாறுகன்வருஷம் பாவிசிறையிருந்தேன்
இந்தப்பழிக்காக யீஸ்பரரேயிங்கேவந்து
என்னை-மாலையிடச்சொல்லி மயக்கமல்லோபண்ணீரே
அப்படியேமாலையிட்டே னருச்சுனரைநானுமிப்போ
இந்தவிதியெனக்கு யேன்வைத்தீரீஸ்பரரே
அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளே
நீர்-எத்தனைநாள் காத்திருந்தீர் என்னைச்சிறைவைக்க
எத்தனைபேர்ராஜாக்கள் வந்தார்கள்மாலையிட
நான்-ஆருக்குமாலையிடே னென்றிருநதேனப்போது
அருச்சுனரைமாலையிட்டு அருஞ்சிறையானேனே
ஐயையோதெய்வமென்று அலறியழுதிடவே
அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆயரவர்பார்த்து
மதுரைதுரையல்லியரின் மனதைக்கலக்கிவிட்டார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் நாயகியும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
உற்றுற்றுப்பார்த்தாரே உள்ளமும்மிகக்கலங்க
வாலைப்பிராயம் வயதுபதினாறிருக்கும்
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்தியைப்போல்
கோடிசூரியப்பிரகாசம் போலேயிருக்கிருள் [ம்
இவையெல்லாந்தானறிந்தாளிளங்கொடியாளல்லியரு
வாள்விஜயன்தோள்மேலே மாலையிட்டாளுத்தமியும்
நாம்-காணாதகாட்சியெல்லாங்கண்டோமிதுநெடுநாளா
பதினாறுநாளையிலே பாவிசிறைவைத்தார்கள் [ய்
என்று சொல்லியல்லியரும் ஏங்கியழுதாளே
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்கேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை

கட்டியழுதார்கள் கமலப்பூநாயகியை
அப்போ-சேராம்பூராஜாக்களுந் தேவிகளுந்தானழவே
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
எல்லோருங்கூடியே யிசைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
அங்கவர்துக்கம் அடங்கினபிற்பாடு
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இறந்ததோரருச்சுனரும் இனிதிரும்பப்போருரே
மாண்டதோரருச்சுனரும் மறுபடியும்வாரதில்லை
தம்பியைத்தானெடுத்து தகனஞ்செய்யவேண்டுமிப்போ
ஆராரைக்கூட்டி அனுப்புவதுசொல்லுமென்ருர்
அப்போது அல்லியரும் அரசர்க்கெடுத்துரைப்பாள்
ஆதீனகர்த்தாவே அய்யாவே நான்பாவி
ஐவருக்கும்பொதுவல்லோ ஆரணங்குத்ரோபதையும்
மேகத்தில்வந்துதித்த மின்னொளிநாயகியாள்
பார்ப்பான்மகளான பரிவுடையபோகவதி
நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிநாயகியும்
அச்சுதன்தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
அன்னநடைமாதர்களே அக்கினியில்தள்ளுமென்ருர்
அப்போ-சேராம்பூராஜாக்கள் தீரரனைவோரும்வந்து
தாரார்புகழுடைய தருமரடிவணங்கி
ஐம்பதுபேர்களுக்கும் ஆண்டிருக்கப்பிள்ளையில்லை [ல்
என்று-ஐம்பதுபேர்களுமே அருந்தபசுபண்ணுகையி
உங்கள்-யாருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றந்தயீஸ்பரனுர்
பவளக்கொடிமேலே உண்டுபண்ணுர்பாலகியை
பிள்ளைகலியினல் பெண்ணென்றும்பாராமல் [ம்
பெண்ணென்றுஞ்செப்பாமல்பிள்ளைஎன்றேவளர்த்தோ
பிள்ளையில்லைஎன்றுசொல்லிப் பெண்யகுடஞ்சூட்டினே
வண்ணலக்ஷங்கோடியுண்டு மாலையிடவந்தவர்கள் [ம்
மற்றொருவர்கையில் மணமாலைதீண்டேனென்று
நித்யகன்னியாகவே நீணிலத்தையாண்டிருந்தாள்
பதினுறுநாளாச்சு பாவிவந்துமாலையிட்டு

அப்படிப்பட்ட அரசையனுப்பிவிட்டு
திரும்பியிருக்கறியேன் தேகம்வைத்துநான்திரியேன்
எங்களைக்கூட இளவரசேதள்ளுமென்று
ஐம்பதுபேர்களுமே அடிபணிந்தாரப்போது
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
பாராளுந்தருமரிந்தப் பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
மோதிரக்கையை முகத்தோடறைந்துகொண்டு
தருமர்வயிறெறிந்து தரையிற்புரண்டழுது
என்னசெய்வேன்வாள்விஜயா என்றுமிகவழுதார்
அந்நேரவேளையிலே அரிராமரேதுசெய்தார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வைத்தியனாய் வருவது.

பாராளுந்தருமரிட பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
எல்லையளந்த எம்பெருமாளப்போது
எழுப்பிடவேணுமென்று எம்பெருமாள்தானெழுந்து
மாயன்பெருமாள் மனமகிழ்ந்துவாரார்காண்
மடித்தமடிப்புகளும் மாணிக்கத்தொப்பைகளும்
பொன்னூல்மிதியடியும் பொந்திக்கோல்கைப்பிடித்து
வயித்தியன்போலாக மருந்துபையைத்தோளில்வைத்
வயித்தியனாக வடிவுகொண்டுவந்துமல்லோ [து
ஆரடாமன்னவனே அரவங்கள்கானகத்தில்
எவர்காணுமிங்கே யிரைச்சலிந்தகானகத்தில்
அப்போதுதருமரவர் அரசாளும்ராஜதுரை
நாங்கள்-குருநாடுசீமை கூச்சல்வந்ததென்றுசொன்னார்
தருமரென்றுசொல்லுவார்கள் நீர்தானோதார்வேந்தா
ஆமையா நான்தான் அவதிப்படுகிறேன்
மாண்டதொருமன்னர் மன்னவனாரார்காணும்

வைத்தியத்திற்குச் சொல்வது.

என்னோடேதான்பிறந்த எழில்விஜயனர்ச்சுனர்காண்
மாண்டதொருமன்னற்கிந்த மாதரென்னவரிசையென்
தாயாருங்குந்தியம்மாள் தங்கையவள்சங்கவதி [ரூர்

இவ்விருவர் தான் தவிர இயலானஐயாவே
மற்றுமுள்ளமாதரெல்லாம் மன்னனுடதேவியென்றார்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து
கண்மூன்றுமில்லையோ கயிலாயநாதருக்கு
என்றுவுலகளந்த எம்பெருமாள்மனமுருகி
வானவர்கள்தேவருக்கும் வைத்தியனுன்காணும் [ன்
கதண்டுகொட்டிமடிந்தவரைக் கடுகவெழுப்பித்தருவே
இறந்ததொருமன்னவனை யெழுப்பிடுவோமாகில்
நமக்-கென்னகொடுப்பீர்காண் என்றார்பெருமாளும்

தருமர் சொல்வது.

அப்போதுதருமர் அதிகமனமகிழ்த்து
அப்படியேநீரும் யெழுப்பிவிட்டீராமாகில்
அண்டங்குருநாடும் அடங்கலும்உம்மதென்றார்
அப்படிக்குச்சொன்னல் ஆகாதுஐயாவே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேஎம்பெருமாள்
தருமமுடியான் தருமரெடுத்துரைப்பார்
அந்நகரிநாடும் ஐந்துபங்காய்ப்பங்குமிட்டு
நாலுபேருடையபங்கை நானெழுதித்தாரேனிப்போ
வில்லாளிபார்த்தன் விஜயன்பிழைத்தாக்கால்
அவனெப்பித்தந்தாலேஐயாவே நீர்வாங்கிக்கொள்ளும்
எல்லையளந்த எம்பெருமாள் தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுத் தன்மனதில்தானடக்கி
மதுரைநகராளும் மாதுமுகம்நோக்கி
உன்-பத்தாவைநானெழுப்பித் தாரேனேபைங்கிளியே
எனக்கென்ன நீர்தருவீ என்றாரேயெம்பெருமாள்
அப்போது அல்லி ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
தன்பரிசைநாடும் தரணிபதினாயிரமும்
மன்பரிசைநாடும் மதுரைபதினாயிரமும்
அந்நகரிநாடும் அடங்கலுமுன்னுதென்றாள்
அப்படிக்குச்சொன்னல் ஆகாது ஆரணங்கே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேயெம்பெருமாள்

எழுதிக்கொடுத்தாளே இளங்கொடியாளல்லியரும்
அப்போதுஎம்பெருமாள் அதிகமனம்பூரித்து
ஆயருமப்போது அருச்சுனரைச்சுற்றிவந்து
வளையத்திரைபோடும் என்றாரேமாயவரும்
வளைத்துத்திரைநடுவே மன்னரிருவரையும்
எடுத்துநிறுத்துமென்றார் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்
எடுத்துநிறுத்தினார் இயல்பெரியமன்னவரை
பாலுடன்தேனும் பசுவின்நெய்வேணுமென்றார்
அப்படியேகொண்டுவந்து கொடுத்தார்களப்போது

வைத்தியர் சொல்வது.

ஒக்கவளர்த்தி உலகளந்தமாயவரும்
காயம்பட்டமேனியெல்லாங் கையாலேதான்தழுவி
கால்வேறாய்கைவேறாய் கடுகக்கிடத்திவைத்து
எமலோகம்போனவுயிர் இட்டுவந்தேனிப்போது
வந்ததொருசீவன் வைகுண்டம்போகுதுகாண் [ன்
கருவித்துப்பார்த்தேனே தங்குதில்லையென்னசெய்வே
என்னால்முடியாது எடுத்தடக்கிக்கொள்ளுமையா [ள்
எடுத்தடக்கிக்கொள்ளுமையா என்றல்லோஎம்பெருமா
எம்பெருமாள்மேகவண்ண ரெழுந்துநடந்தாரே
அப்போதுதருமர்கண்டு அவர்பின்னேதானடந்தார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்பின்னடந்தாள்
ஓட்டம்நடையுமாக ஓடினார்மாயவரும்
மாயவரும்முன்னோட மாதரும்பின்னோட
பின்னோடிவந்தாளே பெண்பெருமாளல்லியரும்
பின்னோடிவந்தவுடன் பெருமாளும்நின்றலவோ
மற்றுமொருநினைவாய் மாயவருமேதுசொல்வார்
பெண்டுகளைப்பார்த்தால் பொறுக்கமுடியாது
புருஷன்மேல்சண்டைக்குக் கானகத்தில்வந்தாளே
கணவன்மேல்சண்டைக்குக் கானகத்தில்வந்தாளே
புருஷன்மேற்படையெடுத்துப் போர்புரியவந்தாளே
ஆகையாற்சீவனது அவ்வுடலிற்றங்குதில்லை

அல்லியல்லியென்று சொல்லி ஆவி துடிக்கிறது
வாள்விஜயனருச்சுனரை வகையொன்றும்பண்ணமல்
என்றைக்கும்நேசமா யிருக்கிறேமென்றுசொல்லி
நிச்சயமாய்ச்சொன்னல் நிசமாயெழுப்பிடுவேன்
என்றுமேவைத்தியரு மெடுத்துரைக்க அல்லியரும்
எங்கள்-ஆருயிரவர் அவர்களுடதம்மாணை
அங்கயற்கண்ணம்மை அவளுடையசீர்பாதம்
என்-சீவனுள்ளகாலமெல்லாம் தீண்டேனருச்சுனரை
என்றுசொல்லமாது எம்பெருமாள்சம்மதித்து
சோரவளநங்கை சுபத்திரையைத்தான்பார்த்து
நீயென்னசொல்லுமென்றார் நேரிழையுமப்போது
எங்கள்-அண்ணன்மேலாணையது அவரைநான்தீண்ட
அண்ணரென்றுல்யார்காணும் என்றுராரிராமர் [வில்லை
பாற்கடலிற்பள்ளிகொள்ளும் பச்சைமாலச்சுதர்காண்
நீ-இட்டதோராணை எனக்குமுகபாடமல்லோ
எழில்சுடர்பணைகடகத் திருக்கின்றபூதமதை
விட்டுவிட்டீராமாகில் விஜயனெழுந்திருப்பான்
மாட்டேனென்றுசொல்லி மறுத்தாள்சுபத்திரையும்
ஆணைமறுத்தாளே ஆரணங்குசுபத்திரையும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
கோபந்தணலாகிக் கொம்பனையாளப்போது
விடுகிறையோயில்லையோ வேல்பொருதுங்கண்ணுளே
உன்-ஒருத்திக்குமன்னன் உயிரிழந்துபோனக்கால்
நாங்கள்-அத்தண்டபேரும் அருஞ்சிறையாயாவோமடி
என்றுசொல்லியர்ச்சுன ராஜனைத்தானெழுப்ப [ம்
பூதத்தைவிட்டுவிட்டாள்பொற்கொடியாள்சுபத்திரையு

வைத்தியனுகிய கிருஷ்ணன் எழுப்புதல்.

அப்போதுஎம்பெருமாள் அகமுமிகக்குளிர்ந்து
அர்ச்சுனராஜன்றனை ஆண்டவருஞ்சுத்திவந்து
தட்டியெழுப்பினர் தனஞ்சயனருச்சுனனை

வாழ்த்தியெழுப்பினார் மாயவனாருச்சுனனை
அண்ணருடபாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
நீர்-வைகுண்டம்போனீரோ வாள்விஜயா அர்ச்சுனரே
ஆகாயம்போனீரோ அன்பானபோர்விஜயா
என்று-கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
தம்பியென்னையாவெனத்தருமருஞ்சொல்லிகொண்டார்
அப்போதுவாள்விஜயன் அருகிருந்தமாதாவை
கண்டுஎழுந்து காளையருச்சுனனும் [டான்
குந்தியம்மாள்தன்பாதம் கொற்றவனுந்தெண்டனிட்
குந்தியம்மாள்தானும் கொற்றவனைத்தானெடுத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வாழ்ந்திருப்பாயென்றுசொ
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டாள் [ல்லி
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்து
விஜயனருச்சுனரை வேல்பொருதுங்கண்ணாளன்
அவன்-கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வேல்பொருதுங்கண்ணா விஜயா நீரெங்குபோனீர்
சீனிச்சருக்கரையே செல்வமேயெங்குபோனீர்
என்றுசொல்லிவீமன் இருந்தான்மனமகிழ்ந்து
நகுலர்சகாதேவ ராஜமுடி மன்னவர்கள்
அண்ணாவேயென்று அருச்சுனரைக்கட்டிக்கொண்டார்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து புகழ்வேந்தர்தாமிருந்தார்
மைத்தன்புலந்திரனும் மன்னவனுமப்போது
அருச்சுனனார்பாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமைந்தனை தேர்விஜயன்தானெடுத்து

அருச்சுனன் புலந்திரனைக் கேட்டது.

வாழ்த்தியெடுத்து மடியின்மேல்வைத்துக்கொண்டு
முகத்தோடேமுகம்வைத்து முத்தமிட்டுப்பாலகனை
என்-தங்கமுடிபெற்ற தனையாபுலந்திரனே
ஏன்வந்தீரிங்கேயென்றுஎழில்விஜயன்கேட்டலுற்றான்

புலந்திரன் சொல்வது.

அப்போபுலந்திரனுர் அருச்சுனற்கேதுசொல்வான்
குருநாட்டில்தானிருந்து கொற்றவரே நீங்களுந்தான்
மதுரைக்கு நீங்களுந்தான் வந்தீர்கள்மன்னவரே
ஐயாவேபவளத்தே ரப்போது நான்கேட்டேன்
பவளத்தேர்கொண்டுவாரே னென்றுபரிவாக
மூன்று நாளைக்குள் முடித்துத்தாரேனென்றீரே
பதினாறு நாள்வரைக்கும் பார்த்தோம்வரவில்லை
எங்கள்-மாது நல்லாளல்லியரும் வந்தாள்படையெடுத்
அந்த-தருமமுடியாளும் தண்டுதளமெடுத்து [து
சேராம்பூசீமைக்கு சென்றுவரும்போது
எங்களையர்போனவழி இதுதானேவென்றுகேட்டேன்
ஐயரென்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே
அப்படிக்கோபமதாய் வரும்போது அல்லியரும்
சேராம்பூகானகத்தில் சென்றேரும்தளத்தோடே
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
சேராம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடர்வந்தார்
அந்த-வேடுவரையப்போதுவேந்தர்கள்தான்பிடித்தார்
மாதுஇருக்கும் மயிலணையாள்கூடாரம்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவரும்வேடுவரை
மதுரைநகராளுமெங்கள் மாதுநல்லாளப்போது
நீங்கள்-ஆர்காணுமென்று அல்லியரும்கேட்கலுற்ரு
சேராம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடரென்ருர் [ள்
யாருடையசீமையென்று அருங்கிளியாள்கேட்டாளே
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்சீமையது
என்றிந்தவேடுவரும் ஏந்திழைக்குச்சொன்னுர்கள் [ள்
அப்போதுமாதுநல்லாள் அல்லியருஞ்சொல்லலுற்ரு
மாதுநல்லகன்னியற்கு மணமாலையாச்சுதடா
பதினாறுநாளாச்சு பைங்கிளியைமாலையிட்டு
ஒக்கவொருவன் உயிர்த்தோழனுகவந்தான்
அவருக்குமணமாலை யாச்சுது அம்மாவே

என்றதுகேட்டாள் இளங்கொடியாளல்லியரும்
கதும்பியெழுந்திருந்தாள் காட்டானைபோலாக
கோபந்தணலாகி கொம்பனையுந்தானிருக்க
கதண்டுகுளவிகளும் கானகத்தைவிட்டெழும்பி
யானைகுதிரைகளை அடல்பெரியசேனைகளை
கொட்டிமடித்ததுகள் கொற்றவர்களெல்லவரை
மதுரை துரைச்சி மைந்தனைத்தப்பவிட்டு
அத்தண்டசேனையெல்லாம் அறவேமடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தபே ரத்தனையுந்தான்பார்த்து
ஈஸ்வரரேபார்வதியே யென்றேபுலம்பலுற்றாள்
மெத்தவிசாரமாய் மெல்லியருந்தானிருந்தாள்
சேராம்பூராஜாவின் தேசத்துத்தோட்டிவந்தான்
நீ-எந்தவூர்த்தோட்டி யென்றாளென்தாயாரும்
குருநாட்டுச்சீமைக்கு கொற்றவர்க்குஓலைகொண்டு
தருமருக்குத்தம்பியராம் அவர்பேர்தனஞ்செயராம்
சேராம்பூகானகத்தில் சென்றுமடிந்தாரங்கே
தருமருக்குஓலைகொண்டு போறேனென்சாம்புவனும்
அப்போதுமாது அலறிமிகவழுதாள்
அடித்துப்புரண்டழுதாள் அன்னநடையாளும்
என்னசெய்வேனென்று யேங்கியழுதாளே
குருநாடுசீமையில் கொற்றவருமங்கிருந்து [ர்
எல்லோரும்வந்தார்கள் இரைச்சலிட்டுத்தானெழுந்தா
மாண்டவிடத்துக்கு மன்னர்களெல்லோரும்
அதினாலேயிங்குவந்தோம்ஐயாவேயென்றுசொன்னான்
பாலன்சொன்னவார்த்தையதுபார்த்தீபன்கேட்டானே
மெத்தவதிசயமாய் வேந்தருந்தாமிருந்தார்
பெண்களெல்லாமப்போது பெருக்கமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனனார்தேவிமா ரனைவோருந்தானெழுந்து
தருமருடபாதஞ் சாஷ்டாங்கமாய்பணிந்தார்
தெண்டனிட்டமாதர்களைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்
தம்பிமார்வந்து தாளிணையைப்போற்றிசெய்தார்
தெண்டனிட்டதம்பியரைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்

அப்போது அல்லியரும் அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளேதுசொல்
மூன்றுநாளையிலேமுடிமன்னுவாறேனென்றீர்[வாள்
பதினறுநாள்வரைக்கும் பார்த்தேன்வரவில்லையென்று
தண்டுதளமெடுத்து சணடைக்குவந்தோமங்கே
வந்தயிடத்திலிங்கு மாண்டுகிடந்தீரே
அலைகடலிற்பள்ளிகொள்ளும் ஆயருடமாயமிது [ன்
இந்தவிதம்பண்ணினல் இளங்கொடியுமேதுசெய்வே
இது-மாயவனுர்செய்த மதிமயக்கமென்றுசொன்னர்
இப்படிபேசி யிருக்குமந்தவேளையிலே
சேராம்பூராஜாக்கள் எங்கள்மேல்தயவுவைத்து
என்று-சாஷ்டாங்கதெண்ட னிட்டார்கள்ராஜாக்கள்

தருமர் முதல் யாவரும் அரண்மனைக்குப் போகுதல்.

அப்போதுதருமதுரை அதிகமனமகிழ்ந்து
அந்த-பட்டணத்தைநோக்கிப் பரிவுடனே தானடந்தா
எல்லவருங்கூடியே ஏகோபித்துத்தானடந்தார் [ர்
போருர்களெல்லவரும் பொங்கிமனங்குளிர்ந்து
போனர்கள்யாவருமாய் பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு
பாராளுந்தருமருக்கு பவளக்கொடியாளும்
மாணிக்கச்சிம்மாதனம் மன்னருக்குச்சோடிதது
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவரேயிருமென்ருள்
வெற்றிமதயானை வீமதுரைராஜருசகு
நவரத்தினசிங்காதனம் நலமுடனேசோடித்து
இதுமேலிருமென்ரு ளிளங்கொடியுமப்போது
நாமக்கொடியுடைய நகுலனவன்றனக்கு
சிங்காதனங்களிட்டு சிறப்பாகவீற்றிரென்ருள்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசருக்கு
பொன்னலிழைத்துவைத்த பொற்சிங்காதனம்போட்டு
இதுமேலிருமென்ரு ளிளங்கொடியாளப்போது
புலந்திரராசனுக்கு போட்டார்சிங்காதனங்கள்
எடுத்துமவள்வைத்து இருமையாதம்பியரே

என்றுமவள்சொல்லி இளங்கொடியுமப்போது
விஜயனுர்தேவியற்கும்விதம்விதமாய்வார்த்தைசொல்லி
அவரவர்க்குதக்கதோர் ஆசனங்கள்போட்டுவைத்தாள்
அப்போ-தேவிமாரெல்லாருந் திறமுடன்தானிருந்தார்
பார்த்தீபனருச்சுனரும் பள்ளியறையுட்புகுந்தான்
அப்போபாராளுந்தருமதுரை பார்த்துமனமகிழ்ந்து
இம்மாது நல்லகன்னிகையும்மரியாதையுள்ளவள்காண்
இறப்புக்கும்பிறப்புக்கும் இனியொருபெண்வேணு
என்றுசிம்மாதனத்தி லிருந்தார்மனங்களித்து [மோ
மதுரைதுரைச்சியவள் மனம்பொருந்தியல்லியரும்
மாதினிடபட்டணம் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
அரண்மனைஉப்பரிகை ஆஸ்தானமண்டபமும்
பள்ளியறையழகும் பார்க்கமுடிபோகவில்லை
பள்ளியறையிலே பவளங்களிருக்கிறதும்
பவளப்புதுமைகளைப் பார்த்தாளே அல்லியரும்
இடம்பெரியவாசலது எழுநூறுகாதவழி
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தொண்ணூற்றுகாதவழி
ஆயிரங்காதவழி அழகானவாசலது
பவளத்தால்சொப்பனிட்டுப் பாங்காயலங்கரித்து
பொற்றூணும்நற்றூணும் புட்பராகத்தூணும்
குளிர்ந்தசந்தனத்தூணும் குங்குமநற்றூணும்
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தூங்காவிளக்கெரிய
இட்டிருக்குமாதனமும் யிலங்குசிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமாதனமும் பொன்னூலையாசனமும்
வாடாததாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
முத்துமரகதமும் முழுப்பவளத்தூணுமங்கே
தங்கத்தாற்பொம்மைகளும் தந்தநாற்காலிகளும்
செம்பொன்னூற்சிலைகளுமே செம்பவளமாலைகளும்
வாழைக்கமுகுகளும் வண்ணபலாச்சோலைகளும்
சேரவேநாட்டி செம்பவளத்தூணிறுத்தி
நின்றவிடந்தோறும் நீலநிறக்கண்ணடி
கண்டவிடந்தோறும் கண்ணடிமாலைகளும்

காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குதேர்விளக்கும்
ஏணிவிளக்குகளும் எண்ணுததேர்விளக்கும்
பவளப்புதுமைகளைப் பார்க்கமுடியாது
கண்டவிடந்தோறும் கனத்தபவளமாலை
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் நாயகியும்
எங்கும்பவளமா யிருக்குதரண் மனைக்குள்
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குபார்க்கையிலே
எங்கும்பவள நிற மென்ன இலங்கிறது
சோதியழகுமவள் துய்யமுகத்தழகும்
வடிவழகுமொப்பனையும் வையகத்திற்கண்டதில்லை
இந்த-மாதினுடவுபசாரணை மரியாதைதான்பார்த்து
மதுரையல்லியரும் மனங்குளிர்ந்து அப்போது
பவளக்கொடியாளை பைங்கிளியைத்தான்பார்த்து
வாருமிங்கேயம்மாவென்று வார்த்தைமிகப்பேசி [ம்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள் துரோபதையு
அலைகடலிற்பள்ளிகொள்ளும் அச்சுதனார்தங்கையரும்
கொம்பனைமாரெல்லோரும் கூடிவிளையாடினர்கள்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தான்பார்த்து
என்-கண்ணுளமங்கையரே கட்டழகிவாருமென்று
மார்போடேதானணைத்து மருமகளைமுத்தமிட்டு
திருஷ்டிகழித்தாளே தேன்மொழிக்கப்போது
எட்டுநாளங்கே இருந்தார்கள்யாவருமாய்
விருந்துகள்பண்ணியே வெகுமானந்தான்கொடுத்து
பவளத்தால்பல்லக்கு பாலித்தாள்யாவருக்கும்

பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்குச் சொல்லுதல்.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
மைந்தன்புலந்திரனை மடிமேலெடுத்துவைத்து
என்-கண்ணனகண்மணியே காண்டீபர்தன்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவனுர்தன்மகனே
தங்கமுடிபெற்ற தனஞ்சயனுர்புத்திரனே
நவரத்தினப்பொன்முடி நாயகியாள்தன்மகனே

என்று-கன்னத்தோடேயணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்
வாரியணைத்து மடிமீதில்வைத்துக்கொண்டு [டு
மதுரைநாடாளுகிற மாதுதுரைமகனே
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தேதம்பியரே
உந்தனைத்தொட்டு உண்மைபெறவாச்சுதையா
நீ-பவளத்தேர்வேண்டியே பத்தாவைக்கேட்டதினல்
பத்தாவுமிங்கேவந்து பாவித்தார்கானகத்தில்
கானவேட்டையாடிவரக் கண்டுவிட்டார்கானகத்தில்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்போற் காவலர்மடிந்துவிட்
அங்கேயிருந்ததோழன் அழுகிறதைநான்கேட்டு [டார்
தோழியேபோய்வாருமென்று சொன்னேனேஐயாவே
பாங்கியர்கள்ஓடிப்போய் பார்த்துவந்துசொன்னர்கள்
ஆரோதெரியாது அரசர்படைவென்றவர்போல்
காணுகுதுதாயே கடுகெனவேபோகவேணும்
என்றவள்சொல்ல ஏறினேன்தண்டிகைமேல்
அப்போதுபோயிறங்கி அவரைநான்பார்த்தேனப்பா
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கியேநான்போட்டேன்
தாதியரைகட்டுமென்று தண்டிகைமேல்வந்துவிட்டே
கட்டியேதாதியருங் கடுகியேவோடிவந்தாள் [ன்
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவரச்சொன்னேனையா
தாதியவளோடிப்போய் சரப்பளியைகேட்டாக்கால்
தருகிறதில்லையென்றார் தனஞ்சயனரப்போது
தாதியவள்ஓடிவந்து தருவதில்லையென்றாரென
மாதரோடரண்மனைக்கு வந்துவிட்டேன்தம்பியரே
கொலுமுகச்சாவடியில் கொம்பனையும்நானிருந்தேன்
அன்னவடிவெடுத்து அங்குவந்தார்கொலுமுகத்தில்
அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தைநான்பார்த்து
கூவுகிறவோசைகளும் கூவுகிறநேர்த்திகளும்
கண்டுமகிழ்ந்துநான் கையிற்பிடித்தேனே
அன்னமென்றுசொல்லி அணைத்துப்பிடித்தேனையா
தாதியரைநானழைத்து தையலவள்கைகொடுத்து
கூண்டிலடையுமென்று கொற்றவனேசொன்னேனையா

அப்போது-அன்னவுருமாறி அர்ச்சுனராஜனையா
மன்னவனாருச்சுனரும் மதியைக்குலைத்தாரே
மணமாலைசூட்டினார் மன்னவரேதம்பியென்றாள்
என்-அன்னக்களஞ்சியமே அழகுமணிபொக்கிஷமே
என்-பத்தாவின்புத்திரனே பார்வேந்தர்தன்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவனார்தருமதுரை
வெற்றிமதயானை வீமமகாராஜரையும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலனவன்றனையும்
சர்ஷ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராஜனையும்
ஐவரைப்பெற்றெடுத்த அம்மாமிகுந்தியம்மாள்
மதுரைநாடாளுகிற மன்னர்துரைச்சியரும்
பாஞ்சாலநாயகியாள் பத்தினியாள்தேவியரும்
மாயவனார்தங்கை மங்கைசுபத்திரையும்
விஜயனார்தேவி மெல்லியர்கள்யாவரையும்
என்-கண்குளிரப்பார்க்க வந்துதேகண்மனியே
இல்லாதேபோனால் இவர்களையறியேனையா
என்றவள்சொல்ல எல்லவருந்தான்கேட்டு
சந்தோஷமாகத் தையலருங்கேட்டார்கள்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பூவையரும்வீற்றிருந்தார்

பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்குப்
பவளத்தேர் கொடுத்தது.

பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பவளத்தேரொன்று பாலனுக்குச்சொப்பனிட்டு
மெத்தவினோதமாய் வெகுவாயலங்கரித்து
வேந்தன்புலந்திரனுக்கு வேண்டியதுதான்கொடுத்து
பவளத்தேர்மேலே பாலகனையேற்றிவைத்தாள்
திஷ்டிகழித்தாளே தேன்மொழியுமப்போது
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மயிலணைக்கப்போது
பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாளேதேன்மொழியும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தானெடுத்து

வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையருமப்போது
கட்டியணைத்துக்கொண்டு கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்றுஞ்சிரஞ்சீவியாய் எந்நாளும்வாழ்ந்திருப்பாய்
அப்போ-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பாராளுந்தருமருக்குப் பாதஞ்சரணமென்றாள்
சாஷ்டாங்கமாகத் தையலருந்தான்பணிந்தாள்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மகாராசரப்போது
வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசருக்கு
மாதுநல்லமங்கையரும் வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
விஜயரந்தஅர்ச்சுனரை மெல்லியருந்தான்பார்த்து
குருநாட்டுச்சீமைக்கு கொற்றவரேபோறீரோ
பதினாறுதன்வருடம் பாவிசிறையிருந்தேன்
ஒன்றுமறியாமல் உத்தமியும்நானிருந்தேன்
கோடானுகோடியுண்டு கொம்பனையைக்கேட்டவர்கள்
மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதமில்லையையா [ன்
ஆரையுந்தீண்டேனென் றருஞ்சிறையில்நானிருந்தே
ஏறெடுத்துப்பார்த்தவர்கள் ஏனென்றுங்கேட்டதில்லை
ஆறுமில்லைவையகத்தில் அர்ச்சுனரேயென்றுசொல்லி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மதவீமராஜாவும்
நகுலசகாதேவர் ராசமுடிமன்னருக்கும்
மைத்துனர்களிருவருக்கும் மாதுசரணமென்றாள்
என்பத்தாவின்தேவி யெல்லவர்க்குஞ்சரணமென்றாள்
தர்மாபுரியாளும் தனஞ்சயனாரப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
வேண்டியவுடுப்புளும் வேணதுயிலாடைகள்
பொன்னாலலங்கரித்துப் பொற்பவளத்தண்டிகையும்
சந்தோஷமாகத் தையலற்குத்தான்கொடுத்தார்
எந்நாளுஞ்சுகமா யிருந்தரசுஆளுமென்றார்
அப்போவிடைகொடுத்தார் ஐவருமங்கெழுந்தார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மணமாலையிட்டீரே மாயவனார்தன்னருளால்
பதினாறுநாளையிலே பத்தாவேயெந்தனையும்

செய்யாதகோலமெல்லாம் செய்துவிட்டீரர்ச்சுனனே
குருநாட்டுச்சீமைக்குக் கொற்றவரேபோறீரோ
என்றுசொல்லிகன்னியரும் ஏங்கிமுகம்வாடி
பொங்கியழுகிறதும் பொற்கொடியாளப்போது
மயங்கியழுகிறதும் மண்மேல்விழுகிறதும்
பார்த்தாரருச்சுனரும் பாரமுடியாளே
மயங்கியழுகிறதை மன்னவருந்தான்பார்த்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
மாணிக்கத்துப்பட்டியால் மாதருடகண் துடைத்து
அழவேண்டியகாரியமேன் அன்னப்பசுங்கிளியே
குருநாட்டுச்சீமைக்குக் கொற்றவனூர்தன்னுடனே
கூடியுறவாடி கொம்பனையேநானேகி
எல்லாரும்பட்டணஞ்சேர்ந் திருக்குமந்தவேளையிலே
நானும்வருவேன் நாயகமே அஞ்சாதே
தங்குவேனோபூமியிலே தரிப்பேனோ அங்கேநான்
என்-சோதிமணிவிளக்கே துய்யவிளம்பிறையே
தேனேமணிவிளக்கே தெள்ளுமணியாளே
உன்னைப்பிரிந்துநான் உலகிலிருப்பேனோ
கடுகவருவேண்டி கட்டழகிகண்மணியே
நான்-ஓடிவருவேண்டி ஒருநொடிக்குள்ளாக
காலால்நடவாமல் காற்றாய்வருகிறண்டி
அஞ்சாதேயென்று அர்ச்சுனனுஞ்சொன்னனே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போதுவதுசொல்வாள் அன்னபபசுங்கிளியாள்
நான்-தங்கியிருப்பேனோ தரிப்பேனோஉன்னைவிட்டு
என்செய்வேன்வாள்விஜயா என்றழுதுக்கொண்டிருந்
இந்தகருமத்துக்கோ என்னைவந்துமாலையிட்டீர் [தாள்
இப்படியென்றிருந்தால் இணங்கேனேமன்னவனே
எனக்கென்னகெதியாச்சு யென்றேயழுதுகொண்டு
ஈஸ்பரரேபார்வதியே எனக்கென்னவிதிவைத்தாய்
அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளே
எல்லாருங்கூடியே யிருந்தீரோயெந்தனுக்கு

இந்தக்கருமத்துக்கு இனியென்னசெய்வேனையா
என்றுசொல்லிமாது யிளங்கொடியாள் தானழவே
காண்டீபனர்ச்சுனனுங் காளையவனப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளே
தங்கமுடிதரித்த தளஞ்சியநாயகமே
நான்-இங்கேயிருப்பேண்டி யிளங்கொடிநாயகமே
எனக்குப்பெரியவர் இயலானவீமராஜர்
அவருக்குமூத்தவர் அழகானதர்மலிங்கம்
அவர்கள்-புறப்படநானிருந்தால் பேச்சிக்கிடமலவோ
பொறுக்கமுடிகூடாது புத்தியுள்ளநாயகமே
அதினாலேபெண்ணரசே அவரோடுறவாக
போய்வாரேன்கண்ணேயென்று புகன்றானிளவிஜயன்
அப்போதுமாது அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
கடுகவருவேனென்று கட்டழகரெந்தனுக்கு
தேவரீர் நிச்சயங்கள் செய்துகொடுமென்றாள்
இல்லாமற்போனால் இனிநம்பேனென்றுசொன்னாள்
காண்டீபனர்ச்சுனனுங் காளையவனேதுசொல்வான்
தருமர்மேலாணையிட்டுத் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
இனியானால்நம்புவையா என்றானிளவிஜயன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாளன் பவளக்கொடியாளும்
மனதுகுளிர்ந்தாளே மாதுநல்லாள்கன்னியரும்
அர்ச்சுனனுமப்போது அதிகமனம்பூரித்து
மாதுகையில்விடைவாங்கி மன்னன்நடக்கலுற்றான்
அங்கேவிடைபெற்று ஐவருந்தான்நடந்தார்
மதுரைதிசைநோக்கி வாரார்துரைகளெல்லாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியுடைய பாளையத்தை யெழுப்பிவிடுதல்.

அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளும்
மதுரைதுரைச்சி மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
குளவிகதண்டுகள் கொட்டிமடிந்தவரை
சேனைபரிவாரம் சேனைகளுள்ளதெல்லாம்

யானைகுதிரைகளை அத்தண்டசேனையெல்லாம்
மன்னர்துரைமக்கள் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
தட்டியெழுப்பிவிட்டார் தனஞ்சயனெம்பெருமாள்
தூங்கிவிழித்தாற்போல் துரைமக்கள்தானெழுந்தார்

தருமர்முதலிய யாவரும் அவரவரிடஞ் செல்லுதல்.

எழுப்பிவிட்டுமாயவனு மேகினரப்போது
தர்மாபுரியாளும் தர்மதுரையெல்லவரும்
குந்தியம்மாள்தன்னுடனே கொற்றவனார்தேவிகளும்
எல்லவருங்கூடியே ஏகிவழிநடந்தார்
அல்லிநல்லாள்பாளையத்தில் வந்தார்களப்போது
செத்துமடிந்ததொரு சேனைகளெல்லவரும்
எப்போதும்போலே யிருக்கவேகண்டார்கள்
மதுரை துரைச்சி மனங்குளிர்ந்தாளப்போது
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
ஆனைகுதிரைகளும் ஆள்பெரியசேனைகளும்
கொடிகள்கொடிச்சீலை குடைகளுஞ்சூழ்ந்துவர
யானைகுதிரையின்மேல் அடிபடுதுடங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளம்புதது
எங்காளம்சின்னம் எழில்பெறவேஊதுவதும்
பூரிகைடம்மாரம் பூமியதிருதங்கே
அல்லிப்பெருமாளும் அழகுபுலந்திரனும்
பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள்துரோபதையும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாமியுந்தான்கூட
ஆனையம்பாரியின்மேல் அனைவரும்வீற்றிருந்தார்
பார்க்கமுடிபோகவில்லை பைங்கிளியாள்ராணுவங்கள்
காடுசெடிகள் கடுந்தணலாகுதங்கே
கல்லுகளும்முள்ளுகளும் கடுகுபொடியாகுதங்கே
கருத்தாளுஞ்செந்தூளுங் கதிரோனைகப்புதங்கே
பாளையம்போகிற அதிசயத்தைத்தான்பார்த்து
காண்டீபனருச்சுனனும் காளையவர்தானினைந்தார்
இப்படிக்குஅதிசயமாய் இவ்வரக்காரியமேன்

இது-நமக்காகவந்தது நம்முயிரைகொல்லவல்லோ
மாயன்பெருமாள் மகாதேவர்கிருபையினல்
ஆயன்பெருமாள் அருளாளர்கிருபையினல்
நாம்-தப்பிப்பிழைத்தோமே தார்வேந்தர்தருமத்தினல்
பாராளுந்தருமதுரை பாக்கியத்தால்தப்பிவந்தோம்
இளங்கொடியாள்மாதருக்கு எதிரியொருவரில்லை
தப்பாமல்தலையறுப்பாள் தாமமுடியாளும்
பொல்லாத அல்லியவள் போருக்குவல்லவள்காண்
மைந்தன்மேலாணை மறந்தபாவியென்றுசொல்லி
சத்தியந்தப்பினர் தார்வேந்தரென்றுசொல்லி
கழுமரத்திலேற்றிக் கடுஞ்சிறையில்வைப்பாளே
என்றுமனதினுள்ளே எண்ணினனர்ச்சுனனும்
அப்போ-எல்லோருங்கூடியே ஏகிவழிநடந்தார்
அந்த-மதுராபுரியல்லி வாழ்வரசிபட்டணத்தில்
போனர்களேவருமாய் பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு
அர்ச்சுனனர்தேவிமார் அல்லவரும்போய் நுழைந்தார்
மைத்துனர்தர்மருக்குப் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
சிங்காதனங்கள் சிறப்பாகஜோடித்தாள்
குருநாட்டையாள்தருமர் கூடவேதானிருந்தார்
ஐவரையும்பெற்றெடுத்த ஆரணங்குகுந்தியம்மாள்
பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள்துரோபதையும்
மற்றுள்ளதேவியெல்லாம் வாருமென்றுதானழைத்தா
அவரவர்கட்காசனங்கள் போட்டாளே அல்லியரும்[ள்
அப்போ-மூன்றுநாளங்கே முடிமன்னர்தாமிருந்தார்
விருந்தமுதுசெய்து மெத்தவுபசரித்தாள்
எல்லவர்க்கும்வெவ்வேறு யியந்தாள்வெகுமானம்
வெகுமானம்பெற்று விடைபெற்றுத்தானடந்தார்
அப்போ-பாராளுந்தர்மதுரை பாலகனைத்தானழைத்
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டார் [தார்
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தம்பிபுலந்திரனே
நான்-போய்வாரேன்கண்ணேபொன்னின்புலந்திரனே
என்றுசொல்லிதருமரவர் இருவென்றுரைப்பபோது

வெற்றிமதயானை வீமதுரையேதுசொல்வார்
என்-அப்பாபுலந்திரனே அல்லிமகனாரே
கட்டிக்கரும்பே காளைபுலந்திரனே
போய்வாரேன்கண்ணே புலந்திரராசாவே
என்றுசொல்லிவீமர் இருமென்றாரப்போது
நாமக்கொடியுடைய நகுலரவர்பார்த்து
தம்பிபுலந்திரனே தார்வேந்தேதம்பியரே
குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவனேபோய்வாரேன்
என்றவர்சொல்லி இருமென்றாரப்போது
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்பார்த்து
பொன்னுமணியே புலந்திரராசாவே
தங்கமணியே தார்வேந்தர்புத்திரனே
குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவனேபோய்வாரேன்
என்றவர்சொல்லி யிருமென்றாரப்போது
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மயிலனையாளப்போது
புலந்திரனைத்தானெடுத்துப் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
ஐவர்கலிதீர்க்கவந்த அரும்பொன்னேகண்மணியே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்கள்தன்னுடனே
நான்போய்வாரேனென்று புலந்திரனைமுத்தமிட்டு
இருங்காணும்மன்னவனே என்றுசொன்னாள்குந்திய
அருச்சுனனார்தேவிமார் அல்லோருமப்போது [ரும்
நாங்கள்-யாவரும்போய்வாரோம் அதிரூபசித்திரமே
என்றுசொன்னாரப்போது இயலானதேவிமார்கள்
காண்டீபனர்ச்சுனனுங் காளையவனப்போது
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
அப்பாபுலந்திரனே அருமையுள்ளகண்மணியே
போய்வாரேனென்றான் போர்விஜயராஜாவும்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
அண்ணாவே நீர்போனால் வாரதில்லையையாவே
போனால்வருவதில்லை யென்றான்புலந்திரனும்
ஆணழகுமன்னன் அர்ச்சுனனுங்கூறுவான்
இந்நாளும்போலே இனியிருக்கமாட்டேனப்பா

புத்தக விளம்பரம்

☞ இதேமாதிரி பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்ட புஸ்தகங்கள்:—

ஸ்ரீமகா பக்தவிஜயம் 6-தாசர்கள் அடங்கியது		2	8	0
ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசனம் படங்களுடன்		5	0	0
இராமர் அஸ்வமேதயாகம்	ஷை	2	0	0
ஆதிபர்வம்	ஷை	2	0	0
விராடபர்வம்	ஷை	1	0	0
விக்கிரமாதித்தன் கதை	ஷை	1	4	0
தேசிங்குராஜன் கதை	ஷை	0	6	0
நளச்சக்கிரவர்த்தி கதை	ஷை	0	8	0
மதனகாமராஜன் கதை	ஷை	0	12	0
அல்லியரசாணி மாலை	ஷை	0	12	0
அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை	ஷை	0	12	0
கிருஷ்ணன் தூது	ஷை	0	8	0
மதுரைவீரன் கதை	ஷை	0	6	0
ஏணியேற்றம்	ஷை	0	4	0
தருமர் அஸ்வமேதயாகம்	ஷை	0	12	0
கோவிலன் கதை	ஷை	0	8	0
சித்திராபுத்திரன் கதை	ஷை	0	8	0
துரோபதை குறம்	ஷை	0	6	0
பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்	ஷை	1	0	0
கருடபுராண வசனம்	ஷை	0	8	0
மயிலிராவணன் கதை	ஷை	0	8	0
அருணகிரியந்தாதி	ஷை	0	4	0
கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பு	ஷை	0	6	0
புவனேந்திரன் அம்மானை	ஷை	0	10	0
வைகுந்த அம்மானை	ஷை	0	12	0
மின்னொளியாள் குறம்	ஷை	0	8	0
புரூரவச்சக்கிரவர்த்தி கதை	ஷை	0	8	0
பொன்னுருவி மசக்கை	ஷை	0	6	0
கர்ணமகாராஜன் சண்டை	ஷை	0	8	0
புனந்திரன் தூது	ஷை	0	10	0
மநுநீதி காதல்	ஷை	0	6	0
வாலி மோட்சம்	ஷை	0	4	0

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கட்ராமய்யர் தெரு, ஜீ. டி. சென்னை.